

GOSPODARSTVO

Na lovu za materiali zelene prihodnosti **str. 5**

ŠPORT

Nekdanjega razkošja v Laškem ne bo več **str. 18**

TV SPORED

9 770353 1734051

novi tednik

Tednik za Savinjsko regijo / št. 52 / Leto 74 / 27. december 2019 / Cena 2,90 EUR / www.nt-rc.si/novi-tednik

Dobra dela, popotnica za novo leto

Prazniki so čas, da se spomnimo tudi na vse, ki potrebujejo pomoč. V teh decembrskih dneh so njihove stiske še večje. Zlasti veselje otrok imajo v mislih mnoge dobrodelne organizacije in posamezniki, ki vsako leto zbirajo pomoč. Takole množično so se odzvali ljudje v akciji Božiček za en dan in podobno je bilo tudi pri drugih dobrodelnih akcijah v regiji. Naj vas sočutje in dobra dela spremljajo vse leto. Srečno 2020! **str. 2-3**

Foto: Grega Valančič

INTERVJU

Meik Wiking, direktor inštituta za raziskovanje sreče

str. 26-27

CELJE

Viseči most spet v središču pozornosti **str. 6**

VOJNIK

Največja razstava jaslic povezala ljudi **str. 38-39**

T

ZADETKI

»Namesto da majhni kmetje zakurijo pšenični odpad, jim lahko pomagamo mi. Zanj smo pripravljene plačati in tako za odpad nekaj zaslužijo.«

Eva Štraser, ustanoviteljica podjetja Evegreen

»Nikoli ne dvomite, ali lahko majhna skupina resnih in predanih ljudi spremeni svet. V resnici je to edino, kar ga sploh lahko.«

Meik Wiking, direktor inštituta za raziskovanje sreče

»Zame je pomembno in zahtevam, da družina vsak večer sede skupaj k večerji in da se pogovarjamo.«

Mary Ellen Ramasimanana Vrtič, naravna govorka pri pouku francoščine

»Svojih otrok nimam, imam pa moč, da lahko pomagam drugim.«

Jerneja Mastnak, prostovoljka

»Sama verjamem, da lahko dosežemo vse, kar si zadamo, vendar moramo za to garati.«

Urška Žolnir Jugovar, judoistka

Božičkovi pomočniki, ki skrbijo, da vsako darilo prispe na pravi naslov, so že nekaj let poklicni in prostovoljni gasilci. Letos so se uniformiranim dostavljavcem daril pridružili tudi celjski policisti.

Več kot tisoč daril in še veliko več srečnih nasmehov

Božičkovi pomočniki so iz celjske Božičkove tovarne daril letos odposlali kar 1.111 paketov. S pomočjo dobrih ljudi je Humanitarno društvo Enostavno pomagam tako že peto leto zapored otrokom iz socialno šibkejših družin širše celjske regije pričaralo praznični čudež. Letos prvič so člani društva v decembru izvedli še projekt, namenjen starejšim Enostavno solidaren, in poskrbeli za obdarovanje 150 starostnikov.

Mineva pet let, odkar so v Humanitarnem društvu Enostavno pomagam poznali, da je v širši celjski regiji vsako leto več staršev, ki svojemu otroku pod božično smrečico ne morejo postaviti darila. Člani društva in njihovi podporniki so se odločili, da se bodo trudili uresničiti božično darilo. Člani društva in njihovi podporniki so se odločili, da bo čim več teh otrok doživelo božično veselje. Tako je zaživela Božičkova tovarna daril.

Letos je pri akciji sodelovalo več kot 40 vrtcev in osnovnih šol iz kar 45 krajev širše celjske regije, ki so za obdaritev

predlagali 1.111 otrok. Božičkova tovarna daril je obratovala od 29. novembra do 20. decembra, v tem času je 15 prostovoljnih Božičkovi pomočnikov opravilo kar 1.950 delovnih ur. Zbrana darila so prostovoljci s poklicnimi in prostovoljnimi gasilci iz celjske regije ter letos prvič tudi s celjskim policisti osebno dostavili na 460 naslovov in tako skupaj prevozili kar 1.450 kilometrov.

Dokazali, da imajo veliko srce

»Še vedno verjamem v dobroto in srčnost ljudi,« pravi

Milan Ninić, predsednik Humanitarnega društva Enostavno pomagam. »Zadnjih šest tednov je bilo napornih in vsi čutimo utrujenost, a vse nam je poplačano s tem, da smo ponovno uspeli obdariti ogromno otrok in da bo na božični večer zaradi nas in vseh dobrih ljudi, ki so enostavno pomagali z nakupom darila, žarelo 2.222 otroških očk več,« je dejal eden od motorjev akcije in dodal, da prostovoljcem vtisi s terena, bodisi nasmehi bodisi solze, vlivajo novih moči. »Želim si, da bi s svojim delom še naprej ohranjali vero v čudeže in dobrega moža. Ponosen sem na našo ekipo prostovoljcev, ki so žrtvovali svoj prosti čas in nesebično pomagali, ter hvaležen vsem Božičkovim pomočnikom, ki so obdarili otroke, in gasilcem ter policistom, ki so

pomagali pri prevozu daril,« je ob koncu uspešno končanega projekta dejal Ninić.

Pozornost za starejše

Do nedavnega so bili pri obdarovanju starejši kar nekako prezrti. V tem letu so številna društva poskrbela, da je po licu starostnikov spoznela kakšna solza sreče in veselja. V želji, da se starostniki ne bi počutili odrinjene na rob družbe, so v Humanitarnem društvu Enostavno pomagam izpeljali tudi projekt Enostavno solidaren, v katerem so s pomočjo SMS-donacij zbirali sredstva za simbolično obdarovanje starostnikov v znak pozornosti in hvaležnosti. Z zbranimi sredstvi bodo lahko obdarili 150 starostnikov.

LKK
Foto: Humanitarno društvo Enostavno pomagam

Dobre vile s Polzele

»Skrivnost sreče je v tem, da zmoreš najti radost v veselju drugega,« je zapisal francoski pisatelj Georges Bernanos in ta rek je tri gimnazijke spodbudil, da so začele odkrivati koščke sreče. Drugo leto zapored so pripravile dobrodelni projekt Dobra vila.

Liza Hočevar, Maša Petrovič in Julia Podkrižnik so prijateljice in dijakinje 4. letnika I. gimnazije v Celju, ki srečo najdejo v tem, da osrečujejo druge. Lani so idejo o projektu Dobra vila predstavile krajevni organizaciji rdečega križa Polzela in kot prostovoljke stopile pod njihovo okrilje. Skupaj so tudi letos osrečili številne družini in posameznike iz Spodnje Savinjske doline.

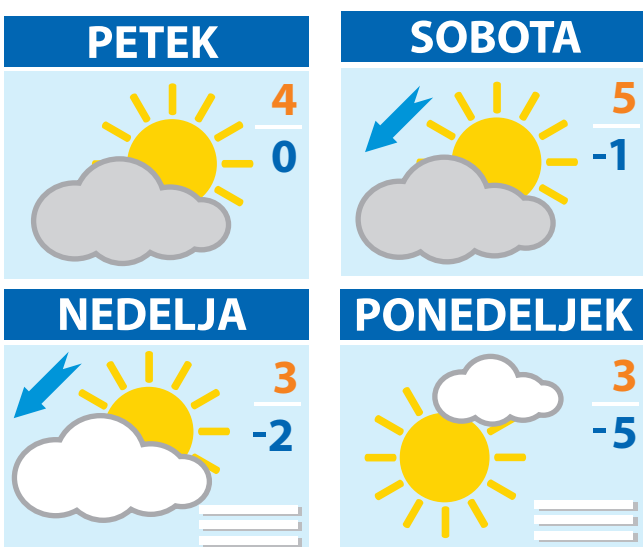
Projekt so zasnoval tako, da posamezniki, ki se odločijo pri projektu sodelovati, pripravijo paket presenečenja za otroke po vnaprej določenih navodilih. »Letos se je povabilu za obdarovanje otrok odzvalo 59 vil in vilincev. Velikodušno so projekt podprli predvsem naši

sošolci,« je povedala Liza Hočevar. Tako so lahko obdarili vse otroke, katerih starši so se v tem letu kakorkoli obrnili na pomoč polzelskega Rdečega križa in vse tiste, ki so jih predlagale prostovoljke s terena. Tik pred božičem so se vsi zbrali v Hiši zdravja na Polzeli, kjer so se družili, peli, klepetali, ustvarjali in se seveda tudi obdarili.

Prvič so dekleta letos razveselila tudi varovance Varstvenodelovnega centra Muc. Skupaj z vodstvom in donatorji jim je uspelo obdariti 22 posameznikov. »Darila smo jim razdelili v spremljavi harmonike ter jim zaželeli lepe praznike. Njihov hvaležnost zagotovo polepša naše praznike,« je prepričana Hočevarjeva.

LKK
Foto: Bina Vista

Dobri vili Maša Petrovič in Liza Hočevar

Božiček za en dan obiskal tudi Kozjansko

Ko je drobno dekletce v začetku decembra začelo pripravljati svoj božičkov seznam želja, je njen oče postajal potr. »Ne bo šlo. Upam, da ne boš preveč žalostna ...« Deklica ga je pogledala s posebno vero v očeh in dejala: »Ne skrbi, Božiček bo že našel način.« In ga je res. Kot po čudežu je neznan Božiček za en dan odgovoril tudi na najbolj skrite želje.

Morda ste v zadnjih osmih letih tudi vi že kdaj izbrali ime s seznama otrok, ki ga že sredi novembra objavijo na spletni strani. Morda ste se tudi vi ubadali z vprašanjem, kaj kupiti desetletniku, kaj potrebuje dvehletni otrok in podobno. Morda vam je bilo okraševanje škatle še posebej v veselje in morda so vaši otroci na ta način zares občutili veselje darovanja. V eni od skupin v vrtcu se otroci še zdaj pogovarjajo o malem Harisu, za katerega so pripravili paket. Kot da bi dobili novega prijateljskega, ki ga sicer nihče ne pozna, a vendar je vsem tako zelo blizu. Takšne in podobne izkušnje ima doslej že več deset tisoč ljudi v Sloveniji. Letos so pro-

stovoljci prevzeli in razdelili več kot 13 tisoč daril.

Savina Goličnik, ki je zamisel o Božičkovi škatli za čevlje prinesla iz Južnoafriške republike, je s prijatelji v domači garaži pripravila 225 škatel. Da bo spodbudila nacionalno akcijo, s katero se za marsikoga začne adventni čas, si ni predstavljala. »In kaj kdo reče, da ni Božička,« se nasmeje mikrobiologinja, športna trenerka in vsestranska prostovoljka. Čar te akcije je, da se potrudimo za nekoga, ki ga ne poznamo. Je anonimna, a vendar zelo osebna. V resnici nas spodbuja k temu, da bi se zavedali, da smo res prav vsi lahko Božički.«

S polnim avtom po Kozjanskem

Danes akcija združuje ogromno različnih društev in organizacij, ki se tako ali drugače vključujejo v logistiko projekta ali končno razdeljevanje daril. Med slednje se je pred štirimi leti vpisalo tudi humanitarno društvo Generator. Marinka Kotnik pravi, da se zanjo praznični čas v resnici začne ravno v ogromnem skladišču BTC v Ljubljani, kjer že nekaj let kot prostovoljka pripravlja darila. Še posebej jo veseli, da so zadnja štiri leta v akcijo vključeni tudi starejši. »Še posebej v decembru je otrokom namenjene veliko pozornosti. Starejši, vsaj tisti, ki jih obiskujem sama, takšnih pozornosti niso vajeni. Za marsikoga je darilo iz te akcije tudi edino darilo ob praznikih. Veselja, ganjenosti in presenečenja se pogosto ne da opisati.«

Sogovornici smo ujeli, tik preden so odpeljale darilca

Z leve: Marinka Kotnik, Savina Goličnik in Tjaša Škabar z Božičkovo pošiljko v naših krajih

nekaterim obdarovancem v naših krajih. »Seveda si želim, da bi bil seznam socialno ogroženih vsako leto krajši. Po drugi strani sem vesela, da jih z našo akcijo vsako leto dosežemo več. Odkar je akcija tako obsežna, imam manjkrat priložnost videti iskrice v očeh obdarovancev. Zato se tako veselim današnjega obiska. To je ena tistih priložnosti, ko ne oddaš le škatle, ampak podariš tudi nekaj svojega časa in dobre volje,« je zaključila Goličnikova.

STO

Foto: osebni arhiv

Adi Blažević iz Kriznega centra za otroke Palčica in vodja projekta Enostavno človek Kristjan Veber ob predaji zbranega materiala.

Dobrodelni december v vrtcih, šolah in podjetjih

Čeprav je decembra dobrodelnih akcij prireditev iz leta v leto več, je vsako leto tudi več tistih, ki to pomoč in podporo potrebujejo. Zato smo lahko hvaležni in veseli, da imamo v regiji nekaj izjemnih posameznikov, ki jim je mar, kako se počutijo drugi, in jim ni odveč žrtvovati časa zanje. Mednje sodi študent Kristjan Veber, ki ga odlikuje izjemen čut za sočloveka. Svojo dobrodelno pot je začel že kot dijak Gimnazije Celje – Center in ta mu še danes stoji ob strani pri izvedbi številnih akcij.

Študent Pedagoške fakultete v Mariboru je v sodelovanju s svojo nekdanjo gimnazijo in Celjskim mladinskim centrom ponovno zastavil in uspešno izpeljal dobrodelni projekt Enostavno človek, pri katerem so sodelovali številni posamezniki, trgovci, podjetniki, šole in vrtci.

»Odziv je bil res neverjeten in uspelo nam je zbrati zelo veliko stvari ter tako osrečiti veliko posameznikov in družin,« je dejal pobudnik akcije Kristjan Veber. Priznal je, da je res vesel in srečen, ker je veliko ljudi pripravljanih pomagati, a ga težke zgodbe, predvsem otrok,

ki jih sliši na terenu, tudi zlomijo. A iskren objem in sreča v očeh človeku povrneta moči. Vero v ljudi vsem prostovoljcem vlivajo tudi strokovni delavci, ki se trudijo, da bi globoke rane, ki jih zareže življenje, čim manj bolele.

Za male in velike

Letos so prostovoljci v okviru projekta Enostavno človek zbirali hrano, higienske potrebščine in igrače za Malo hišo na Pilštanju, Materinski dom in zavetišče za brezdomce v Celju ter Hišo zavetja Palčica Grosuplje. Pozabili niso niti na živali. Z dobrodelnimi akcijami želijo krepiti predvsem medsebojno solidarnost in širiti človeško toplino, saj smo, kot rad poudari Veber, skupaj močnejši. In prav moč, ki izvira iz povezanosti, se je pokazala tudi tokrat.

Ker pa se mladi prostovoljci zavedajo, da ni vse v materialnih stvareh in da globoke rane pogosto reže tudi osamljenost, so letošnjo akcijo nadgradili s številnimi drobnimi dogodki. »S tem bomo nadaljevali tudi v januarju,« pravi Veber, ki si želi, da bi dobrodelnost »raztegnili« na vse leto.

LKK, foto: osebni arhiv

Celostna zgodnja obravnava otrok s posebnimi potrebami

V juliju 2017 so trije izbrani zdravstveni domovi začeli izvajati pilotni projekt Celostna zgodnja obravnava otrok s posebnimi potrebami in njihovih družin ter krepitev kompetenc strokovnih delavcev. Financiran je bil iz sredstev Evropskega socialnega sklada. Pilotni projekti so potekali v Zdravstvenem domu dr. Adolfa Drolca v Mariboru, na Gorenjskem v okviru zdravstvenih domov Osnovnega zdravstva Gorenjske in Zdravstvenem domu Celje.

Namen javnega razpisa je bil zagotoviti celovito multidisciplinarno obravnavo otrok s posebnimi potrebami ter podporo otrokovemu razvoju in izboljšanju kakovosti življenja družine otroka s posebnimi potrebami. Hkrati smo želeli spodbuditi učinkovito, hitrejšo in fleksibilnejšo nudenje celostne zgodnje pomoči družini in otroku s posebnimi potrebami.

Celostna zgodnja obravnava otrok s posebnimi potrebami je ključnega pomena za otroke in družine, ki tvegajo socialno izključenost zaradi razvojnih težav, okvar, genetskih bolezni ali drugih primanjkljajev pri otroku. Na podlagi rezultatov projekta so predvideni ukrepi za razvoj in nadgradnjo programov, ki bodo prispevali k preprečevanju zdrava in revščino in socialno izključenost ter bodo zmanjševali neenakosti v zdravju. V Sloveniji so v razvojnih ambulantah, ki delujejo večinoma v okviru zdravstvenega varstva na primarni ravni, nudili zgodnjo obravnavo in nadaljnjo pomoč otroku z motnjami v razvoju že 40 let. Vendar ta pomoč ni bila celostna in ni vključevala pomoči družini. V timih razvojnih ambulant so bili zaposleni strokovnjaki medicinske stroke, zato zgodnja obravnava ni bila celostna, saj ni vsebovala pomoči družini, specialno pedagoških obravnav ter poglobljenega medinstitucionalnega sodelovanja.

V sklopu projekta se je obstoječi tim v razvojni ambulanti dopolnil z dodatnimi strokovnjaki (specialnim pedagogom, psihologom, socialnim delavcem). Tako se je oblikoval in vzpostavil multidisciplinarni tim, ki omogoča celostni pristop k obravnavi otrok in njihovih staršev. Celostna zgodnja obravnava je otrokom

Mag. Alenka Obrul, direktorica Zdravstvenega doma Celje

s posebnimi potrebami in njihovim družinam nudila medicinsko, specialno pedagoško obravnavo in psihosocialno pomoč.

Multidisciplinarni tim je sodeloval tudi v vzgojiteljem predšolskih otrok (specialnim pedagogom) v vrtcu. Ta je deloval kot mobilna služba za otroke v vrtcu in predšolske otroke, ki niso obiskovali vrtca. Z različnimi oblikami pomoči smo pravočasno načrtovali in pripravili družino na vključevanje otroka v vzgojno-izobraževalne ustanove. V izvajanje pilotnih projektov so bili vključeni Osnovna šola Gustava Šiliha Maribor, Vrtec Anice Černejeve v Celju in Kranjski vrtci.

Zdravstvena domova v Mariboru in Celju sta pripravila več različnih strokovnih izobraževanj za strokovne delavce in laike. V ZD Kranj so pripravili klinične poti, protokole sodelovanja in spletno stran, ki bo v pomoč staršem in strokovnim delavcem pri iskanju pomoči.

Projekt se bo končal 31. decembra 2019. Delo se nadaljuje, saj bo od 1. januarja 2020 v veljavi tudi Zakon o celostni zgodnji obravnavi predšolskih otrok s posebnimi potrebami.

Pripravila: Simona Muhič, koordinatorka strokovnih aktivnosti za Zdravstveni dom dr. Adolfa Drolca Maribor pri projektu Celostna zgodnja obravnava otrok s posebnimi potrebami in njihovih družin ter krepitev kompetenc strokovnih delavcev

Družbi Štore Steel ni uspelo izpolniti načrtov

Štorskajeklarna letos prodala manj jekla

Medtem ko so v mnogih podjetjih kljub ohlajanju avtomobilske industrije letos v primerjavi z lani še nekoliko povečali prihodke od prodaje, v družbi Štore Steel z letošnjim poslovanjem niso najbolj zadovoljni. »V primerjavi s preteklima dvema letoma, ki sta bili po prihodkih in dobičku odlični, je bilo leto 2019 slabše, a glede na razmere na trgu še vedno zadovoljivo,« pravi glavni direktor Jani Jurkošek. Štorskajeklarna je letos prodala 15 odstotkov manj jekla, njen čisti dobiček je z lanskih 8,6 milijona evrov padel na 2,5 milijona evrov.

JANJA INTIHAR

V družbi Štore Steel so načrtovali, da bodo letos količinsko prodajo jekla povečali na 156 tisoč ton, a so številke v prvem polletju že napovedovale, da jim načrtov ne bo uspelo uresničiti. Upali so na boljše drugo polletje, saj so bila naročila za nekatere mesece ugodna, a so potem spet upadla, tako da se je ob koncu leta prodaja jekla ustavila pri 131 tisoč tonah. Temu primeru so tudi prihodki od prodaje, ki so manjši od načrtovanih

144 milijonov evrov in tudi manjši od lanskih 138 milijonov evrov. Razlog za skromnejšo prodajo je predvsem ohlajanje avtomobilske industrije. Največji padec v primerjavi s preteklimi leti so v Štorkah imeli pri čistem dobičku. »Naš poslovni izid vedno visi na zelo tanki niti in je odvisen od številnih dejavnikov. V prvi vrsti so predvsem cene prodanega jekla, njihove količine ter cene starega železa. Letos nam nobeden od teh de-

javnikov ni bil naklonjen, zato bo čisti dobiček podjetja, ki bo znašal 2,5 milijona evrov, pol manjši od načrtovanega in za kar šest milijonov evrov nižji od lanskega,« pravi Jani Jurkošek. Kako bo prihodnje leto, si ne upa napovedati, vsekakor podjetje čaka zahtevno obdobje. »Nihče ne ve, kaj nas čaka v letu 2020. Razmere na trgu se zaostrujejo, ponudba že presega povpraševanje, kar pomeni, da bomo morali delati za nižje cene.«

Induktivna linija čaka boljše čase

Kljub težjemu poslovnemu letu se v štorski jeklarni tudi letos niso odpovedali naložbam. Največja je bila 3,6 milijona evrov vredna nova linija za luščenje jekla, ki je začela polno obratovati v jeseni. Naložba je bila nujna, saj je povpraševanje po luščenem jeklu iz leta v leto večje. V tovarni so namestili tudi novo peč

peč in postavitev nove hale, kjer stoji, je znašala približno dva milijona evrov. Načrtovali so tudi induktivno linijo za izdelavo poboljšanih jeklenih palic, vendar bo ta naložba, ki jo ocenjujejo na 3,5 milijona evrov, morala počakati na boljše čase, pravi Jurkošek.

Dopust in 13. plača

Tako kot vsa zadnja leta so v družbi Štore Steel tudi letos v božično-novoletnem času ustavili proizvodnjo. »Tudi v najboljših letih, ko nismo vedeli, ali nam bo uspelo izpolniti vsa naročila, v času praznikov nismo delali. Ugotovili smo, da v tem času storilnost zaposlenih občutno pade, da je napak in zastojev več kot običajno. Zato jih nima smisla siliti, da prihajajo v službo tudi ob koncu leta,« pojasnjuje Jani Jurkošek. Čeprav leto ni bilo tako uspešno, kot so načrtovali, so v štorski jeklarni vsem zaposlenim tudi letos izplačali 13. plačo.

Prihodnje leto bo v teh stavbah, ki so bile v lasti Stanka Božičnika, ena najbolj opremljenih zobozdravstvenih klinik v Sloveniji.

Gradbinca bo zamenjal zobozdravnik

Odvetniku Marku Zamanu, ki vodi osebni stečaj Stanka Božičnika, je v drugem poskusu uspelo prodati tri nepremičnine na Opekarniški cesti nasproti celjskega sejmišča. Stanovanjsko hišo ter manjšo poslovno in večjo nedograjeno proizvodno stavbo, ki so bile v lasti nekdanjega celjskega gradbinca, je kupil Zobozdravstveni center Diamant iz Celja.

Zobozdravstveni center je za nepremičnine plačal 430 tisoč evrov, kolikor je na drugi dražbi znašala tudi izklicna cena. To je približno 100 tisoč evrov manj, kot je bila cena na prvi

dražbi. Ustanovitelj in vodja centra Jure Robič napoveduje, da bo predvidoma julija prihodnje leto v nekdanje Božičnikove stavbe preselil zobozdravstveno kliniko, ki jo ima zdaj v poslovno-športnem kompleksu Arena Petrol. »Trenutno pripravljamo projekte, ohranili bomo vse, kar ima novejši datum ali je še dobro ohranjeno, vse staro in tisto, kar je načel zob časa, bomo porušili. V prenovljenih stavbah bomo poleg ordinacij imeli tudi prostore za operacije in sobe, kamor bomo lahko po operacijah namestili naše bolnike,« napoveduje Jure Robič. Naložbo v nakup

stavb ter v ureditev in opremo prostorov ocenjuje na 3 milijone evrov. Robič je Zobozdravstveni center Diamant, ki ima pet ordinacij in velja za enega najbolj opremljenih v Sloveniji, odprl leta 2012. Kot pravi, se je za selitev odločil predvsem zaradi prostorske stiske.

Hiše in poslovni deleži

Stanko Božičnik je v osebnem stečaju že šest let, prodaja njegovega osebnega premoženja se je zaradi sodnih postopkov začela šele letos. Stečaj Božičnika je predlagala takratna Hypo banka, 31

upnikov je prijavilo za malo več kot 25 milijonov evrov terjatev. Največja upnica je slaba banka, ki je prevzela terjatve Banke Celje. Stečajnemu upravitelju je doslej poleg nepremičnin na Opekarniški cesti uspelo prodati še stanovanjsko hišo v Pokopališki ulici, v Božičnikovem osebnem premoženju so še poslovni deleži v štirih podjetjih, od katerih sta dva v stečaju. Eno od njih je SGP Nova, kjer se stečajni upravitelj že nekaj časa zmanja, da bi prodal večji proizvodni kompleks na Ljubecni.

Jl, foto: arhiv NT (SHERPA)

V Thermani izrinili male delničarje, Cinkarna Celje z novim nadzornikom

V minulih dneh so se sestali lastniki dveh večjih družb na Celjskem. V Thermani je Družba za upravljanje terjatev bank, ki je skoraj 100-odstotna lastnica zdravilišča, sprejela sklep o iztisnitvi zadnjih treh malih delničarjev. Lastniki Cinkarne Celje so izbrali novega člana nadzornega sveta. To ni Franjo Bobinac, ampak Mario Gobbo, skupni kandidat skladov Generali in Modre zavarovalnice.

V cinkarni so morali novega člana nadzornega sveta izbrati zato, ker je Borut Jamnik iz Modre zavarovalnice odstopil. Zamenjal naj bi ga nekdanji predsednik uprave Gorenja Franjo Bobinac, ki je nekaj dni pred sejo skupščine svoje soglasje h kandidaturi preklical. Razloga ni navedel, najbrž pa so takšni odločitvi botrovali mnogi negativni zapisi o njegovem dosedanem delu. Tudi družba Envestor, ki sodi med male delničarje cinkarne, je kmalu po objavi sklica seje vložila nasprotni predlog ter za člana nadzornega sveta predlagala drugega kandidata. V svojem pojasnilu je bila zelo kritična do Bobinca. Med drugim mu je očitala, da je v Gorenju slabo upravljal sredstva in kapital lastnikov in da je družba v času njegovega vodenja dosegala podpopovprečne rezultate v svoji dejavnosti.

Namesto Boruta Jamnika so lastniki cinkarne za novega člana nadzornega sveta imenovali Maria Gobba, v Italiji živečega ameriškega finančnika, ki je tudi v nadzornem svetu Zavarovalnice Triglav. Imenovanje Maria Gobba je podprlo 53 odstotkov prisotnih delničarjev. Udeležba na seji je bila sicer le 60-odstotna, nihče od prisotnih na sklep ni napovedal izpodbojne tožbe.

Bodo pa izpodbojno tožbo vložili mali delničarji Borut Dolar ter podjetji KM Inštalacije in Remont, ki so skupaj lastniki 225 delnic Thermane. Ne strinjajo se s prenosom svojih delnic na glavno delničarko Družbo za upravljanje terjatev bank, ki jim kot odpravnino ponuja 2,15 evra za delnico.

Jl

Tudi Zupanc brez odpusta obveznosti

Tako kot Zvonetu Štormanu tudi Darku Zupancu, nekdanjemu lastniku skupine PSZ in še nekaterih drugih prav tako propadlih podjetij, osebni stečaj ne bo izbrisal dolgov. Celjsko okrožno sodišče je namreč tudi v njegovem primeru ustavilo postopek odpusta obveznosti. Upniki imajo v Zupancem osebnem stečaju priznanih za 3,6 milijona evrov terjatev. Večina izhaja iz poroštva, ki jih je dal ob najemanju posojil za svoje družbe.

Ustavitev postopka za odpust obveznosti so predlagali stečajni upravitelj Gregor Bele ter Abanka in Družba za upravljanje terjatev bank, ki sta tudi največji Zupancovi upnici. Kot je pojasnil Bele, je Darko Zupanc tri leta pred začetkom stečaja na ženo prenesel osebni avto Mercedes Benz in osem metrov dolg gumijasti čoln. S tem je zmanjšal svoje premoženje in oškodoval svoje upnike. Stečajni upravitelj je v skladu z določili stečajnega zakona prenos premoženja izpodbijal in tožbo dobil, sodišče pa je Zupancovi soprog, ki ni mogla dokazati, da je za avto in čoln plačala kupnino, naložilo, da mora v stečajno maso vplačati malo več kot 66 tisoč evrov.

Ker Zupancu dolгови ne bodo izbrisani, ga po koncu osebnega stečaja najverjetneje čaka kar nekaj tožb ali izvršb upnikov. Premoženja, ki ga stečajni upravitelj prodaja v njegovem osebnem stečaju, je namreč zelo malo. V stečajni masi so se namreč znašli le dve parkirni mesti v Portorožu in počitniška hiša v Grčiji. Gregor Bele je parkirišči prodal že pred tremi leti, in sicer za 25 tisoč evrov, koliko bo iztržil za hišo, je težko napovedati. Do zdaj je pripravil že štiri dražbe in čeprav je izklicna cena od prve do zadnje dražbe padla za 60 tisoč evrov, nepremičnine še vedno ni prodal. V teh dneh bo znano, ali se bo odločil za peto dražbo in koliko naj bi na njej znašala izklicna cena. Pri tem se bo najverjetneje oprl na ponudbe, ki jih je dobil z neobveznim zbiranjem, s katerim je želel ugotoviti, ali je sploh kaj zanimanja za nakup grške počitniške hiše in koliko so morebitni kupci pripravljeni dati zanjo.

Jl

radio celje

Ko so razvijali biomaterial, ki so mu dodajali grahov odpad, so zelo hitro razvili tudi tehnologijo brizganja. »Naši ekipi je to uspelo v dveh urah. To je bil pokazatelj, da smo si s testnimi brizganji in z iskanjem materialov za naš lonček nabrali ogromno znanja, ki ga klasični »plastičarji« še nimajo. To je dodana vrednost našega podjetja,« meni vodja podjetja Evegreen.

Biorazgradljiv lonček je izdelan iz 60 odstotkov biomateriala, ki ni izdelan iz naftnih derivatov, ampak iz naravi prijaznih surovin. 40 odstotkov lončka predstavljajo luščine pšenice.

Eva Štraser, ustanoviteljica podjetja Evegreen

Na lovu za materiali zelene prihodnosti

»Ko je treba čez noč pridobiti posel in kot začetnik nimaš dobrih poslovnih navez, moraš skočiti iz cone udobja.« Tako pravi Eva Štraser, ustanoviteljica in solastnica zagonskega podjetja Evegreen, ki je za lonček iz povsem razgradljivega organskega materiala prejelo priznanje Gospodarske zbornice Slovenije za nacionalno inovacijo leta 2019. Podjetje, ki deluje pod okriljem Saša inkubatorja in Climate-KIC inkubatorja na Nizozemskem, v zadnjem času razvija še kompostabilne in biorazgradljive pokopališčne sveče. Poleg tega za evropska podjetja, ki se ukvarjajo z brizganjem, pripravlja materiale, ki lahko izpodrinejo klasično plastiko.

TINA STRMČNIK

Eva Štraser je bila še nedavno prokuristka v družinskem podjetju Bokri, ki izdeluje izdelke za avtomobilsko in elektroindustrijo. Ko se je podjetje soočilo z upadom naročil, je razmišljala, kako pridobiti dodaten posel. Med vožnjo po Dravski dolini jo je presunila količina plastičnih lončkov, ki so po sajenju hmelja ostali na hmeljišču. To jo je spodbudilo k razmišljanju o novem izdelku. Domislila se je lončka, ki bi ga lahko kmetje zasadili skupaj z rastlino, in ugotovila, da materialov, ki so v zemlji biorazgradljivi, na trgu še ni.

»Namesto da majhni kmetje zakurijo pšenični odpad, jim lahko pomagamo mi. Zanj smo pripravljeni plačati in tako za odpad nekaj zaslužijo.«

Povezala se je s šte-

vilnimi ustanovami, med drugim s Kemijskim inštitutom. »Dr. Andrej Kržan je bil tisti, ki je industrijo prvi seznanil o bioplastiki. Njegovi priročniki so čez noč postali moja biblija,« se spominja sogovornica. Priložnosti za sodelovanje je našla tudi na Fakulteti za tehnologijo polimerov v Slovenj Gradcu. Tako je prišla do podatkov, kdo kaj podobnega že ponuja na evropskem trgu. Pa tudi, kakšne so dobre prakse iz Avstralije in z Nove Zelandije, kjer so biomateriali že dostopni in v rabi.

V recepture vključuje agro odpad

Kljub temu da je bila v družinskem podjetju med drugim presojevalka in se je ukvarjala z različnimi področji dela, jo je bioplastika vlekla v svojo smer. Vedno bolj se je odmikala od avtomobilске industrije. Vzela si je leto časa in s svojo ekipo do potankosti preučila dobavo biomaterialov in to, kakšen material je primeren za kakšen namen. Posebnost podjetja Evegreen je, da v vsako recepturo vključuje lokalni agroodpad, je pojasnila Eva Štraser. »Slovenija je bogata s pšenico. Ko laboratorijsko pridelanim biomaterialom dodajamo pšenične resice, ki na

primer nastanejo pri predelavi pšenice, nižamo ceno osnovnih biomaterialov. Hkrati so naši izdelki lepši na pogled.«

Na pot samostojne podjetnice je stopila oktobra lani. Podjetje Evegreen bo zaradi organske rasti kmalu postalo družba z omejeno odgovornostjo. Nove materiale in nove pristope išče za različne industrijske partnerje, ki brizgajo plastiko. Slednji namreč opažajo, da je povpraševanje po njihovih izdelkih bistveno manjše, kot je bilo še pred nekaj leti.

»Večina bioplastike na trgu je videti kot plastika. Ljudje jo po uporabi vržejo med plastiko, kar ni prav. Vsi, ki se ukvarjamo z njeno proizvodnjo, se zavedamo, da bo glede tega prej ali slej treba zagotoviti sistemski pristop.«

Kompostabilni in biorazgradljivi

V podjetju Evegreen so doslej razvili izdelke iz biorazgradljivega in kompostabilnega materiala. Eko cvetlični lonček, ki ga je

s posebnim priznanjem nedavno nagradila Gospodarska zbornica Slovenije, je izdelan iz povsem organskega, biorazgradljivega materiala. Ta je uporaben predvsem za področje agronomije in kmetijstva. Lonček najprej rastlino ščiti pred zajedavci, saj ga kmetje v zemljo zasadijo skupaj z rastlino. Po šestih mesecih se material začne spreminjati v hranilo, saj mikroorganizmi v njegove stene navrtajo drobne luknjice in poskrbijo, da povsem razpade. »Plastika je drugačna, saj za naravo predstavlja tujek, mikroorganizmi se z njo ne morejo hraniti,« je pojasnila ustanoviteljica zagonskega podjetja.

Kompostabilni materiali, primerni za industrijo, so lahko izdelani iz koruznega škroba in še nekaterih sestavin. Sami od sebe ne razpadejo, ampak jih je treba odvresti med biološke odpadke. Po treh mesecih, ko jih na odlagališčih obdelujejo skupaj z zelenim odpadom, razpadejo na ogljikov dioksid, vodo in organski kompost.

Novi materiali so naravi morda resda prijaznejši, kot je plastika, a se bomo uporabniki ravnanja z njimi morali še naučiti. Sogovornica je poudarila, da bo slej kot prej treba določiti primeren sistem, da bo vsak posameznik, ki bo takšen izdelek imel v rokah, vedel, kam ga odložiti. Ko bo 20 odstotkov določenega izdelka na trgu izdelanega iz biomateriala, bo slednjega možno vračati v podjetje. Sledili bosta predelava in uporaba za nove izdelke.

Sodelujejo z uspešnimi podjetji

V podjetju Evegreen izdelke iz materialov nove generacije brizgajo tudi sami. Pravkar se za posel dogovarjajo s Slovensko semenarsko hišo, ki bi letno potrebovala 80 tisoč eko cvetličnih lončkov. Slednje želijo ponuditi še drugim semenarskim hišam v Evropi. Za podjetje P a n o r g a n i c so na pri-

mer iz kompostabilnega materiala razvili lončke, primerne za pridelavo solate. Ker kompostabilni izdelki niso poceni, se podjetji še usklajujeta glede cenovne politike.

S kompostabilnimi materiali bi lahko izboljšali določene sestavne dele za Gorenjeve pralne stroje ali z njimi nadomestili ohišje aparata za izdelavo smutijev. Biomaterial dobavljajo poslovnemu partnerju s Poljske, ki izdeluje krožnike, žlice in vilice, izdelane iz pšeničnih otrobov. Po »zeleni« plastiki posega tudi proizvajalec epruvet za alkoholne pijače iz Ljubljane. Nove priložnosti sodelovanja bodo morda stkali s podjetji BSH, Pečovnik, a tudi s Skazo.

»Odločitev, da začnemo na klasičnih strojih brizgati biomaterial, ni bila enostavna. Zavedala sem se, da lahko zaradi majhne napake v trenutku nastane za več deset tisoč evrov škoda.«

S podjetjem Sveča so zadnjega pol leta razvijali kompostabilno pokopališko svečo. Ta bo na police slovenskih trgovcev prišla marca, razvijajo pa tudi vrtno svečo. Njihov cilj je čim prej založiti 20 odstotkov trga in tako pridobiti osnovo za reciklažo, je pojasnila sogovornica.

Čas za lastno proizvodnjo?

Evegreen, ki je lani postalo najboljši zagonski podjetji Saša regije, je v letu 2019 prejelo spodbudo Slovenskega podjetniškega sklada v vrednosti 54 tisoč evrov. Pod okriljem slovenskega pospeševalnika se je pridružilo zelenemu pospeševalniku Climate-KIC. Odkar je bilo podjetje sprejeto v enega od nizozemskih inkubatorjev, del ekipe občasno že živi v omenjeni državi, kjer preučuje, kako lončke ponuditi na skandinavskem trgu. Zaradi prijaznejšega davčnega sistema, ki je zelo naklonjen malim zagonskim podjetjem, ustanoviteljica razmišlja o tem, da bi na Nizozemskem odprla izpostavo.

Podjetje se zadnjega pol leta ukvarja z vprašanjem, kako vzpostaviti lastno proizvodnjo, saj je doslej te storitve najemalo drugje. O svoji proizvodnji razmišlja, da bi zase obdržalo znanja in izkušnje izdelave biorazgradljivih sveč. Morda bo novo podjetje v začetku leta 2020 ustanovilo skupaj z Igorjem Petrom, direktorjem podjetja Sveča.

Foto: GrupA

Vedno imam preveč idej. Če bi vse ideje razvijala sama, bi bilo pretežno. Zato sem se odločila, da razširim ekipo,« pravi Eva Štraser. Podjetje je sicer zelo mednarodno obarvano. Razvoju se posveča dr. Karsten Brast, Nemec, ki živi in dela na Kitajskem. Tehnolog Ashik Indiana prihaja iz Indije. V ekipi sta še Evin mož Domen Štraser, ki skrbi za nabavo, in Roman Herlah, IT-strokovnjak.

Bo ta podoba Celja čez nekaj let povsem drugačna? (Foto: GrupA)

CELJE – Razprave o celjskem projektu prihodnosti za kulturni turizem

Viseči most spet v središču pozornosti

Predviden viseči most v Celju, za katerega že od objave zamisli vlada precejšnja medijska pozornost, je bil po pričakovanju tudi tema prednovoletnega srečanja celjskega župana Bojana Šrota z novinarji in tudi zadnje seje mestnega sveta v iztekajočem se letu. Na obeh dogodkih je župan spet govoril o ciljih gradnje visečega mostu, idejni zasnovi, projektni dokumentaciji in financiranju projekta.

ROBERT GORJANC

Bojan Šrot je prepričan, da bo viseči most pomenil dodatno spodbudo razvoju turizma v knežjem mestu, predvsem kulturnega turizma, ki ga Celje želi razvijati

kot mesto z bogato kulturno dediščino, za ohranjanje katere nameni veliko denarja.

Viseči most bo omogočal inovativen prikaz bogastva kulturne dediščine iz različ-

nih zgodovinskih obdobjih, tudi najslavnejših, iz časa rimske Celeie in Celjskih grofov v okviru predvidenega novega turističnega produkta Zgodovinski dan v Celju (kot se glasi delovni naslov). Pri tem bo šlo za ogled starega mestnega jedra in vseh arheoloških ostalin, predstavljenih in situ, ter obeh muzejev. Vključen bo tudi sprehod po poti čez Splavarski most in čez park do Heraklejevega svetišča, tam mimo cerkve sv. Cecilije in čez viseči most na celjski Stari grad, kjer se bo z ogledom te znamenitosti

zgodovinski dan v Celju tudi končal.

Bojan Šrot je še poudaril, da je viseči most tudi projekt, ki je poslovno zanimiv. »Uporaba takšnega mostu kot povesod po svetu ne bo brezplačna, ampak bo treba plačati vstopnino. Mogoče ni najbolj posrečena primerjava s Potjo med krošnjami na Rogli, ampak ta je v nekaj mesecih privabila več deset tisoč obiskovalcev. Če to pomnožimo z desetimi evri, lahko ugotovimo, kakšni so zaslužki. Kdorkoli bo investirjal v projekt viseči most, ga

bo kmalu tudi amortiziral,« je prepričan župan.

Živahno o projektni dokumentaciji

Matija Kovač, svetnik Levice, je, kot v razpravi pri prvem branju, umeščanje projektne dokumentacije za viseči most v proračun za leto 2020 označil za problematično. »Prvi razlog je v nedomišljenem in ne preveč demokratičnem postopku odločanja za tovrstno finančno zahteven, prostorsko markanten in dolgoročno zelo pomemben projekt za Celje, ki bo zaznamoval podobo mesta za več prihodnjih generacij. O njem ni bilo primerne ne strokovne ne laične razprave, razen tiste na socialnih omrežjih,« je povedal Matija Kovač.

Kot drugi razlog je navedel neupravičeno porabo sredstev za projektiranje, ker viseči most ni uvrščen v načrt razvojnih programov (NRP), kamor takšna dolgoročna naložba spada. Prav tako je menil, da gradbeno dovoljenje ni povsem samoumevna stvar, saj ima takšna brv pomemben vpliv na prostor in ni nujno, da bodo vse projektne rešitve sprejemljive za ustanove, ki izdajajo soglasja.

»Za takšen projekt, glede na to, da je predvidena vrednost visečega mostu, kot je mogoče slišati v javnosti, več kot 2,5 milijona evrov, bi po Zakonu o javnem naročanju moral biti razpisan javni natečaj za izbiro arhitekturnih rešitev,« je prepričan Matija Kovač, ki zaradi nasprotovanja postavki projektne dokumentacije za viseči most ni postavljaj pod vprašaj svoje podpore celotnemu proračunu.

Bojan Šrot je pomisleke svetnika zavrnil. Povedal, da je občina v okviru izdelave idejne zasnove pridobila predhodna soglasja, kar je bil pomemben pokazatelj za odločitve o pripravi projektne dokumentacije. Prepričan je, da most, ki bo postavljen na višini 105 metrov, ne bo pokvaril vedute Starega gradu.

Kot je še dejal, tudi ni res, da mestni svet o tem ni odločal, saj da ob vsakokratnem sprejemanju proračuna svetniki odločajo tudi o tem, koliko denarja je namenjenega različnim projektnim dokumentacijam. »Verjamem, da projekt komu ni všeč, ampak od nekdaj je tak postopek, je zakonit in skladen z ustaljenim načinom dela v občini.«

MOC: Ni bilo nezakonitega ravnanja

Dan po seji mestnega sveta so iz MOC še dodatno obravnavali, zakaj očitki svetnika Matije Kovača o domnevno nezakonitem ravnanju MOC pri pridobivanju projektne dokumentacije ne držijo in jih zavračajo kot neutemeljene. V občini trdijo, da niso kršili Zakona o javnem naročanju. Pri visečem mostu gre za premoštevni objekt, katerega investicijska vrednost po idejni zasnovi ne presega 2,5 milijona evrov, vrednosti, pri kateri bi MOC po Zakonu o javnem naročanju morala objaviti javni natečaj. V idejni zasnovi je bila vrednost visečega mostu ocenjena na 1,9 milijona evrov, medtem ko je bila vrednost spremljajoče infrastrukture ocenjena na 900 tisoč evrov (pešpoti, parkirišča, javne sanitarije, urbana oprema, javna razsvetljava ...).

Pohorje se želi povezati

ZREČE – Na Rogli je bil pred kratkim slovesen podpis pogodbe o Partnerstvu za Pohorje. Na pobudo mariborske občine se je povezal devetnajst občin Pohorja in njegovih bližnjih območij, skupaj z nosilci turistične ponudbe in še drugimi člani.

Z našega območja so vključene občine Slovenske Konjice, Vitanje in Zreče, Unitur, Razvojna agencija Savinjske regije ter LTO Rogla – Zreče. Med cilji tega projekta sta urejanje infrastrukture in promocija Pohorja. Projekt naj bi med drugim omogočil večjo povezanost in skupno nastopanje ter podpis pogodbe tudi možnost finančne podpore. Začetek izvajanja projekta bo prihodnje leto. V preteklosti je bilo že več podobnih poskusov povezovanja pohorskih občin, vendar brez uspeha. BJ

Na vprašanje, ali bodo mestni svetniki kdajkoli glasovali o projektu visečega mostu, je župan odgovoril, da zagotovo. »Če se bomo na primer v občini odločili za izvedbo projekta v javno zasebnem-partnerstvu, bo mestni svet moral odločiti o tem, kaj je tisto, kar vložijo mestna občina v takšno partnerstvo. Naša želja je, da bi se tudi zaslužki iz uporabe mostu vračali v razvoj turizma, različne kulturne prireditve na Starem gradu ...«

Bojan Šrot o edinstvenosti Celja

CELJE – Celjski župan je bil v svojem govoru na tradicionalnem prednovoletnem sprejemu v Narodnem domu kot vselej tudi zelo iskrič. Ko je govoril o letošnjih dosežkih in prihodnjih načrtih, se je dotaknil tudi posebnosti, ki zaznamujejo knežje mesto.

»Celje je edinstveno mesto in se lahko pohvali nekaterimi presežki: je prvo in edino slovensko mesto, ki je prejelo nagrado Evropa Nostra za ohranjanje kulturne dediščine na področju konzervatorstva, ima največje pokrito arheološko razstavišče v Sloveniji, je mesto, ki ima največ javnih stano-

vanj in športnih površin na prebivalca, in mesto, ki ima največ javnih gozdov v svoji lasti. Nenazadnje smo tudi mesto, v katerem se je zaljublil Alfred Nobel, edino mesto, a tudi edino mesto – s tem se ne hvalimo preveč naglas – ki ima erotično galerijo Račka in erotični sejem.« Kot je še nekoliko pikro pripomnil Bojana Šrot, se bo vedno našel tudi kdo, ki bo rekel, da je Celje najbolj onesnaženo mesto v Sloveniji, če na svet, čeprav ne ve po katerih kriterijih in merilih.

»Vedno se bo našel primer, ki bo pripravljen za pet minut medijske pozornosti

z neprikritim užitek pri merjati Celje s Černobilom, ne zavedajo se pri tem, kakšno nepopravljivo škodo s tem povzročajo ljudem, ki tukaj živijo in delajo.« Pri čemer takšne izjave po županovih besedah v ničemer ne pripomorejo k izboljšanju okolja in kakovosti življenja v mestu. »Celje je zagotovo tisto slovensko mesto, ki je na področju varovanja in izboljšanja okolja naredilo največ. To je merljivo z različnimi kvantitativnimi podatki. Je pa res, da tega teka, ki je tek na dolge proge, nismo vsi začeli z iste štartne linije.«

RG

Silvestrovanje
na Mestnem trgu v Šentjurju

ob 22.00 KOZJANSKI LUMPI
Organizatorji: RA Kozjansko, Občina Šentjur, Mestna skupnost Šentjur

ob 17.00 silvestrovanje za najmlajše
Organizatorji: Plesi Orienta Nina in DEPLO parketarstvo

www.sentjur.si

ŠMARJE PRI JELŠAH – Realni načrti namesto spiska želja

Najprej bo padla Lorgerjeva domačija

Proračun za leto 2020 je težak približno 11 milijonov evrov. Od tega je za naložbe namenjenih 4,6 milijona. Za razliko od dosedanjih let na seznamu ni več spiska želja ob zelenih kapitalnih prihodkih. »Zemljišča ob Jelšingradu so še vedno naprodaj. Nima pa smisla razpolagati z denarjem, ki ga morda še dolgo ne bomo videli,« je nov pristop pojasnil župan Matija Čakš.

SAŠKA T. OCVIRK

Seznam stanovalcev, ki se želijo preseliti v oskrbovana stanovanja v neposredni bližini šmarskega doma upoko-jencev, je že zdaj dolg. Trije stolpiči s po 15 stanovanji so tako ena bolj pričakovanih naložb na Šmarskem. Konec leta 2020 bodo začeli graditi prva dva objekta. V začetku leta bodo najprej porušili Lorgerjevo domačijo, do polovice prihodnjega leta bodo prestavili tudi potok. Kot je

dejal župan Matija Čakš, so že pridobili vsa soglasja in dokumentacijo ter sestavili finančno konstrukcijo. Predračunska vrednost gradnje enega objekta vključno z gradbenimi deli, zunanji-mi priključki in ureditvijo, dovozno cesto in parkirnim objektom znaša skoraj milijon evrov. Polovico zneska bo zagotovil republiški stanovanjski sklad, polovico bo zagotovila šmarska občina.

Prvi stanovalci se bodo lahko vselili v prvi polovici leta 2022.

Prizidki k šolam

Med pomembnimi naložbami novega proračunskega obdobja sta rekonstrukcija in dograditev kuhinje v centralni osnovni šoli. Prvi del projekta, ki obsega gradnjo prizidka z nadstropjem, bo stal 140 tisoč evrov. Šola bo tako dobila sodobno kuhinjo

in tri nove učilnice. Terminski načrt in vrednost drugega dela projekta še nista znana. Potem ko je novo telovadnico dobila podružnična šola Sveti Štefan, se lahko podobnega prizidka nadeja tudi podružnica Zibika. Projekt bo sofinanciran iz sredstev Fundacije za šport, enako

Med uspešno končane šmarske naložbe leta 2019 – delno sofinancirane iz različnih virov – so vpisali: obnovo lokalne ceste Cerovec-Sv. Štefan (1,03 milijona evrov), obnovo ceste Nova vas-Sladka Gora (257 tisoč evrov), sanacijo plazov (skupna vrednost 680 tisoč evrov), prvo fazo kanalizacije Grobelno (258 tisoč evrov), energetske prenove javnih stavb (1,9 milijona evrov), protipoplavne ukrepe (37 tisoč evrov), igrišče v Zibiki (47 tisoč evrov) in nove prostore občinske uprave (1,6 milijona evrov).

pričakujejo tudi za obnovo igrišča pri podružnični šoli Kristan Vrh.

V letu 2020 bo občina izvedla odkup zemljišč in pripravila dokumentacijo za ureditev prometne situacije od glavne ceste Šentjur-Mestinje do Kolodvorske ulice in Vegove ulice pri osnovni šoli. Če bo svoj delež v proračunu zagotovila tudi država, bi se lahko dela začela v letu 2021. Malo manj kot sto tisočakov je v proračunu namenjenih za gradnjo pločnika med Šmarjem in Dvorom. Če bodo v teh dneh pridobili še zadnja soglasja, bodo javno naročilo za izbiro izvajalca objavili že v januarju. Do konca januarja mora občina na ministrstvo

Projekt Prostofer so posvojili tako prostovoljci kot uporabniki. Od septembra 2019 je osem prostoferjev opravilo že 51 prevozov, skupno so prevozili že približno tri tisoč kilometrov – najpogostejše do specialistov in osebnih zdravnikov, tu in tam tudi v trgovino, na banko ali pošto.

za okolje in prostor oddati tudi tehnično dokumentacijo za sanacijo plazov na javnih poteh Orehovec-Bizjak in Spodnje Lekmarje. Junija sprožena plazova poleg ceste ogrožata še elektro mreže. Vrednost sanacije je skoraj pol milijona evrov.

Foto: arhiv občine

Drevesna hišica v fit parku nad osnovno šolo je del sto tisoč evrov vrednega projekta Šmarski turistični preplet.

Tako izgleda notranjost nove glasbene šole v Šoštanju, ki je enota Glasbene šole Frana Koruna Koželjskega Velenje. (Foto: Aleksander Kavčnik)

Nova lepotica za glasbeno izobraževanje

ŠOŠTANJ – Šoštanjčani se veselijo nove enote glasbene šole, ki so jo namenu predali predzadnji petek v decembru. Naložba je vredna 3,8 milijona evrov in je tako eden večjih projektov občine v zadnjem času. Nove prostore bo v tem šolskem letu obiskovalo 160 učencev. Župan Darko Menih je vesel, da imajo odslej boljše pogoje za delo tudi člani Mešanega pevskega zbora Zarja in člani Pihalnega orkestra Svoboda. Slednji ima malo manj kot 100 članov in na najrazličnejših tekmovanjih posega po najvišjih priznanjih.

Predvideno je bilo, da bo zgradba, za katero so temeljni kamen položili maja lani, končana že prej, vendar so gradnjo podaljšala nepredvidena dela. Najprej je bilo predvideno, da bodo izvajalci obnovili staro stavbo glasbene šole in ob njej zgradili prizidek. Prva dela na gradbišču so pokazala, da je obstoječi del v zelo slabem stanju. Po analizi, ki jo je opravil eden od gradbenih inštitutov, so se v občini odločili, da stari del porušijo in celo šolo zgradijo na novo. To je s seboj prineslo tudi podražitev projekta. Stroški gradnje so bili najprej načrtovani v višini 2,5 milijona evrov, zdaj znašajo z vrednostjo zunanje

ureditve 3,2 milijona evrov. Občina je k temu prištela še denar za nadzor in dokumentacijo, notranja oprema je stala 370 tisoč evrov. Za naložbo, ki je skupaj tako vredna 3,8 milijona evrov, je pridobila sofinanciranje Eko sklada v višini 424 tisoč evrov.

Novi prostori, nov zagon

Projekt je pripravila ekipa arhitektov, ki so jo sestavljali Matic Lašič, Mojca Gregorski in Miha Kajzelj. Za izvedbo je poskrbelo podjetje Esotech s partnerjem, podjetjem Andrejč. Nova šola, ki ima skupno približno 1.400 kvadratnih metrov uporabnih površin, ima 16 individualnih učilnic, eno učilnico za teorijo glasbe ter dvorano za interne nastope. V njej so prostore za vaje in spremljevalne prostore dobili tudi člani Mešanega pevskega zbora Svoboda in člani Pihalnega orkestra Zarja.

Med gradnjo so imeli mladi glasbeniki pouk na različnih mestih v občini, med drugim v tamkajšnji Osnovni šoli Karla Destovnika Kajuha, v Mestni galeriji, kulturnem domu, v prostorih nekdanjih vrtec in tudi v gasilskem domu v Topolšici. TS

Prostofer tudi po Savinjski dolini

ŽALEC – Številnim občinam, ki so se na širšem Celjskem že pridružile projektu Prostofer, se bo v začetku novega leta pridružila tudi žalska. Kot je napovedal župan Janko Kos, se bodo tega lotili zelo resno in organizirano.

V sodelovanjem z Zlato mrežo in zvezo upoko-jencev bodo kupili električni avtomobil, s katerim bodo nato prostovoljci brezplačno po opravih vozili starejše in težje mobilne. »Starejšim in slabše pokretnim bomo na ta način omogočili dostop do zdravstvenih ustanov, trgovskih središč in državnih ter lokalnih uradov,« je projekt zadovoljno predstavil župan Janko Kos. Želi si, da bi projekt v Žalcu karseda hitro zaživel, zato vse, ki bi želeli pomagati kot prostovoljci soferji, poziva k prijavi.

Sistem deluje tako, da uporabnik, ki potrebuje prevoz, pokliče na brezplačno številko 080 10 10. V komunikacijskem centru nato zabeležijo njegove podatke in kam želi. Po najavi prevoza klicni center obvesti prostovoljnega voznika o prevozu in to sporoči uporabniku prevoza. Kot je še poudaril Kos, bo denar za nakup vozila in vsa potrebna zavarovanja prispevala občina. LKK

Obnovili del kanalizacije

VELENJE – Komunalno podjetje Velenje je končalo obnovo kanalizacije na Prešernovi in Cankarjevi cesti. Naložbi sta bili skupaj vredni malo manj kot 49 tisoč evrov.

Na Prešernovi cesti so delavci omenjenega komunalnega podjetja obnovili dva kanala, dolga 30 in 38 metrov. Na Cankarjevi cesti 2 so obnovili kanal, dolg 42 metrov. Na željo stanovalcev in upravnika bloka tam površin še niso asfaltirali. To bodo storili prihodnje pomlad, ko bo upravnik bloka saniral kanalizacijske priključke, ki vodijo do stavbe. TS

SOLIDARNO 2020

Mimo bleščečih decembrskih luči
upiramo pogled v prihodnost ...
K celjskim zvezdam za vse.

LAŠKO – Krajanji proti predlogu OPPN, ki določa delovanje kamnoloma

Zaradi kamnoloma v Rečici nova civilna iniciativa

V Spodnji Rečici v Laškem je pred časom nastala še ena civilna iniciativa (CI) v občini, in sicer s podpisom 230 krajanov, ki nasprotujejo predlogu občinskega podrobnega prostorskega načrta (OPPN) za kamnolom Rečica. Ta med drugim določa območje pridobivalnega prostora za delovanje podjetja Gratex, ki ima koncesijsko pogodbo do leta 2026, in hkrati za sanacijo kamnoloma.

ROBERT GORJANC

V civilnih iniciativah so pričani, da predviden OPPN, ki ga je izdelalo podjetje IUP iz Celja, omogoča tudi širitev delovanja kamnoloma, pri čemer zavračajo tudi oceno okoljskega poročila, saj da jih sploh ni upoštevalo, in opozarjajo na poslabšane življenjske razmere zaradi delovanja kamnoloma. »Predvsem je težava, ker je ob velikem izkoriščanju kamnoloma ob vročini in vetru, kar je vedno bolj pogosto, v tej ozki dolini ogromno prahu. Zaradi vpliva na zdravje se tega ljudje najbolj bojijo,« je povedal Karel Krašek, predstavnik civilne iniciative.

Prebivalce prav tako zelo moti hrup v kamnolomu, razstreljevanje, zaradi česar prihaja do pokanja zidov na hišah, siromašenje biotske

raznovernosti na območju, poslabšanje vedute naselja in podobno. V civilni iniciativi tudi menijo, da bi s širitvijo pridobivalnega prostora lahko prišlo tudi do goloseka gozda, ki zamejuje območje kamnoloma. »Prepričani smo, da je gozd edino naravno varovalo, ki ščiti prah in zadržuje veter, predvsem pa absorbira škodljive pline, ki jih izpuščajo tovarne v tej dolini,« je še dejal naš sogovornik iz civilne iniciative.

V civilni iniciativi tudi menijo, da bi širitev kamnoloma lahko ogrozila vas Kuretno in tamkajšnje cerkev iz 15. stoletja, in si ne želijo ponovite usode vasi Govce, ki je izginila zaradi rudarjenja. Vse navedeno so strnili tudi v pisne pripombe na predlog

Karel Krašek, predstavnik civilne iniciative, na robu kamnoloma v Rečici kaže na bližnji gozd, kamor bi se utegnili širiti kamnolom.

občinskega podrobnega prostorskega načrta in okoljsko poročilo ter jih po koncu javne razgrnitve naslovili na Občino Laško.

V Občini Laško pripravljene na dialog

V Občini Laško so povedali, da bodo nadaljnji po-

stopki sprejemanja OPPN za kamnolom v Rečici v skladu z veljavno zakonodajo in s sprejetimi prostorskimi akti občine. V občini bodo stali-

šča do pripomb na predlog OPPN, ki so bile podane v okviru javne razgrnitve, sprejeli predvidoma do januarja prihodnje leto, do sredine leta 2020 naj bi bil odlok pripravljen za obravnavo v občinskem svetu.

»Obravnavani prostor je bil že v stari prostorski dokumentaciji leta 1990 predviden za sprejem ureditvenega načrta za kamnolom Rečica. Po predlogu OPPN, ki je bil javno razgrnjen, ne gre za širitev kamnoloma izven obstoječih veljavno sprejetih mej. Širi se samo za območje sanacije plazu in ureditev struge reke Rečice. Razumemo zaskrbljenost ljudi v CI, saj je bilo nemalo škode narejene pred 40, 50 leti. A zdaj ljudje tudi pravijo, da so odnosi med prebivalstvom in investitorjem Gratexom drugačni in da vladajo bolj spravljivi toni,« so se na ustanovitev civilne iniciative in na stališča, ki jih je ta podala v okviru javne razgrnitve, odzvali v Občini Laško.

V občini so pripravljene na dialog z investitorjem in s civilno iniciativo pred sprejetjem odloka v občinskem svetu. »Vedno smo odprti za pogovor, kot vedno pa želimo govoriti o rešitvah, ki bodo v okviru zakonskih možnosti primerne za prebivalce in bodo hkrati omogočale pogoje za delovanje gospodarske družbe,« so še poudarili v laški občini.

Kot je povedal Karel Krašek, so se v civilni iniciativi sestali tudi s predstavniki investitorja, ki so dali jasno vedeti, da vztrajajo pri svojih načrtih.

Občina išče partnerja za gradnjo novega vrtca

Ker želi žalska občina še naprej vsem otrokom zagotavljati vrtčevsko varstvo in ker se delež mladih družin povečuje, se je odločila, da bo za gradnjo novega vrtca poiskala zasebnega partnerja. (slika je simbolična)

ŽALEC – Občina v Gotovljah načrtuje gradnjo novega vrtca z osmimi oddelki. Vrtec, ki bo lahko sprejel do 176 otrok, želi občina zgraditi v javno-zasebnem partnerstvu.

V Žalcu za zdaj še lahko zagotavljajo vrtčevsko varstvo vsem prijavljenim otrokom, a kot pravi župan Janko Kos, tega dolgoročno ne bodo več zmogli. »Pričakujemo, da se bosta število mladih družin v občini in s tem vpis otrok v vrtec v prihodnjih nekaj letih precej povečala,« je prepričan župan, ki je svoje izračune oprl na to, da je v občini precej zanimanja za novo stanovanjsko gradnjo. »Zasebni investitor je že zgradil nov blok z 58 stanovanji,

še en investitor naj bi gradil stolpič, prav tako je precej zanimanja za gradnjo individualnih hiš, namenjenih za prodajo,« je župan povzel gradbene obete in ob tem izpostavil še širitev industrijske cone v Arnovskem gozdu, kjer pričakujejo še kar nekaj novih delovnih mest.

Do novega vrtca z zasebnim denarjem

Našteto nakazuje, da bo število otrok v občini v prihodnjih letih naraslo. Zato razmišljajo o gradnji osem-oddelnega vrtca, ki bi lahko sprejel od 150 do 176 otrok, odvisno od starostnih skupin. Ker v Žalcu denarja za gradnjo nimajo, želijo vrtec zgraditi v javno-zasebnem

partnerstvu, za kar so že objavili poziv podjetjem, ki bi jih tovrstno sodelovanje zanimalo. Kot je še razkril župan, se za gradnjo vrtca zanimata dva potencialna investitorja. Vrednosti naložbe žalska občina trenutno še ne more oceniti, saj je ta odvisna od ovrednotenja prispelih ponudb in ponujenih pogojev za relativno dolgoročno in uravnoteženo partnerstvo, kar bo bistveno vplivalo na vrednost celotne naložbe.

Javni zavod Vrtci občine Žalec sicer deluje na 12 krajevno oddaljenih lokacijah. 975 otrok v tem šolskem letu obiskuje 55 oddelkov, v zavodu je 158 zaposlenih.

LKK
Foto: arhiv NT (GrupA)

Nov izvajalec, nove cene

ŠENTJUR – Storitve pomoči družini na domu bo z novim letom opravljal tamkajšnji dom starejših, saj je center za socialno delo, ki je storitev opravljal doslej, pogodbo prekinil. Z novim letom se bo storitev podražila. Vendar bodo uporabniki za uro storitve odšteli enako kot doslej.

Cena storitve na efektivno uro bo od 1. januarja med tednom znašala 20,28 evra. Uporabnik bo za uro pomoči plačal 5,91 evra, razliko v višini 14,37 evra bo subvencionirala občina. Ob nedeljah in na dan državnega praznika ter dela prostega dne bo efektivna ura storitve znašala 20,44 evra. Uporabnik bo za uro pomoči odšteli 7,68 evra, razliko bo subvencionirala ob-

čina. Tamkajšnji župan mag. Marko Diaci je pojasnil, da je podražitev cen storitev posledica zvišanja plač v javnem sektorju. Tega občina ni želela prevažati na pleča uporabnikov. Po njegovem prepričanju bo povpraševanje po omenjeni storitvi vedno večje, saj so domovi starejših zasedeni, družba se vedno bolj stara, država pa sistemsko ne rešuje omenjenih težav.

Sicer v Občini Šentjur mesečno storitev pomoči družini na domu v povprečju uporablja 59 starejših uporabnikov. Pomoč jim zagotavlja pet strokovnih delavk, ki se bodo iz centra za socialno delo prepzposlile na Dom starejših Šentjur.

TS

Grad Tabor pod okrilje Občine Laško

LAŠKO – Grad Tabor, prestižna zgodovinska stavba in kulturni spomenik, ni več v lasti Družbe za svetovanje in upravljanje (DSU), pač pa je pod okriljem Občine Laško, potem ko je ta v ponedeljek podpisala zakupno pogodbo za 99 let.

Občina si je sicer prizadevala, da bi si za grad zagotovila brezplačen prenos lastništva, a se z DSU o tem ni uspela dogovoriti, zato se je odločila za zakupno pogodbo. O tem je na zadnji seji v tem letu razpravljala tudi laški občinski svet in pooblastil župana Franca Zdolška za podpis pogodbe z DSU.

»Pogodba je korektna, saj je država upoštevala prispevek in dodano vrednost, ki so jo na gradu ustvarili občani Laškega, predvsem delavci Pivovarne Laško. Da je občina postala dolgoročno na-

jemnica gradu, je velikega pomena za Laško,« je ob podpisu pogodbe povedal župan Franc Zdolšek.

Takratna Pivovarna Laško je namreč poskrbela za obnovo gradu, vendar v času lastninskega preoblikovanja podjetij v času devetdesetih letih prejšnjega stoletja grad ni prešel v lastništvo pivovarne, zato je postal last države oziroma je z njim upravljala DSU. Po dolgotrajnih pogovorih in usklajevanjih so Občina Laško, DSU in ministrstvo za kulturo le našli za vse sprejemljivo rešitev.

Hkrati s podpisom zakupne pogodbe je najemno pogodbo podpisal dosedanji najemnik Marko Pavčnik, lastnik restavracije Pavus, ki na gradu deluje že devet let in bo tako še naprej bogatila turistično in kulinarčno ponudbo Laškega.

RG

Srečko Kofalt meni, da na vedno slabše stanje njegove hiše ne vplivajo le nemirna tla, ampak tudi domnevno nestrokovna obnova ulice nad njegovim zemljiščem iz leta 2000.

Šentjurska občinska uprava je z razmerami seznanjena, a pojasnjuje, da je v občini še približno sto plazov, ki jih sanira glede na zmožnosti.

ŠENTJUR – Občan v skrbeh za svoj dom, občina pravi, da ne stoji križem rok

Ko v stenah zevajo razpoke

Razpoke v stenah, posedanje vrat in druge spremembe na stanovanjski hiši vedno bolj skrbijo Srečka Kofalta, ki živi v središču Šentjurja. Kot pravi, njegova hiša očitno stoji na nemirnih tleh. Za vedno bolj očitne vplive na nepremičnino krivi še obnovo ulice nad svojim zemljiščem. Prepričan je, da obnova naj ne bi bila izvedena strokovno. V občini odgovarjajo, da glede težav občana ne stojijo križem rok. Priskrbeli so geološko poročilo in načrt obnove. Kdaj bo nepremičnina, ki ima po prepričanju občine slabe temelje in naj bi bila neustrezno zgrajena, deležna ukrepov, je odvisno od njene ogroženosti, denarja v proračunu in od tega, ali bo občina za sanacijo pridobila državno sofinanciranje.

TINA STRMČNIK

Srečko Kofalt pravi, da njegova hiša z naslovom Na Tičnico 6 stoji na nemirnih tleh. A to po njegovem prepričanju ni bistven vzrok težav. Za izdatnejše pokanje sten svojega stanovanja krivi obnovo kanalizacije in preplastitev Ulice Franja Vrunča leta 2000.

»Menim, da takrat obnova ni bila strokovna in da izvajalci niso primerno uredili odvodnjavanja. Prepričan sem tudi, da so se del lotili s pretežkimi stroji, ki sodijo na avtocesto in ne v ta hrib. Občina želi vse to zamolčati, jaz sem samo mali človek, ki ne more doseči nič.

Zdaj voda spodžira material in vse sile pritiskajo v mojo hišo. Stisnjena je tako, kot da bi jo dal v prešo,« je dejal. Pokazal nam je, da se je cesta nad njegovim zemljiščem posedla in da stene njegovega doma vedno bolj pokajo. Nobena vrata se ne zapirajo več normalno, ploščice odstopajo. Zunaj so zvitni robniki, počila je škarpa, v kleti je nagnilo steno, tam odpada omet, je dodal.

Želi si ukrepov

V začetku leta 2019 so ga obiskali strokovnjaki, ki so na pobudo Občine Šentjur v okolici hiše izkopal vrtine, ki so pokazale strukturo tal. Poleti so mu strokovni sodelavci iz občine pojasnili, da bo treba v bližini hiše zvrzati pilote in zgraditi podporno steno. »A od takrat se ni zgodilo nič,« je dejal sogovornik. In potožil, da na odgovore na

svoja poizvedovanja še čaka. Nad tem, da doslej občina ni uvedla ukrepov, je razočaran. Skrbi ga, kako bo stavba še prenašala sile zemlje. Na stenah opaža vedno več razpok.

V Občini Šentjur so seznanjeni z razpokami na stavbi. Pojasnili so, da je že leta 2002 Vincenc Kofalt, oče sedanjega lastnika hiše Srečka Kofalta, tožil izvajalca obnove ceste in tedanjo Krajevno skupnost Šentjur - Center. Izvedenci gradbene stroke so takrat preverili stanje in ugotovili, da gre za starejšo zgradbo, ki je bila zgrajena brez projekta, pri gradnji niso bili upoštevani tehnični predpogoji za ustrezno izvedbo. V občini navajajo, da je bila hiša poškodovana v požaru in po prepričanju izvedencev večkrat nestrokovno pozidana oziroma dograjena.

Vincenc Kofalt je proti omenjeni krajevni skupnosti in izvajalcu del vložil odškodninsko tožbo. Odškodnino je zahteval za škodo, ki naj bi domnevno nastala v času obnovitvenih del cestnega odseka ob hiši. V občinski službi za odnose z javnostmi so pojasnili, da je bil postopek na Okrožnem sodišču v Celju končan leta 2015. Sodba višjega sodišča je pritrčila prvotni sodbi, po kateri upnik ni bil

upravičen do zahtevane odškodnine.

Sedanji lastnik hiše Srečko Kofalt meni, da je bila neuspešna tožba posledica tega, ker je družini zmanjkalo denarja za sodne postopke. »Nekatere statike so takrat dejali, da hiša ni več varna, da jo je treba porušiti in zgraditi novo. A odgovorni so si umili roke in vse skupaj pometli pod preprogo.« To, da gre za starejšo gradnjo (hišo je družina kupila leta 1978 in jo obnovila leta 1982, še ene obnove je bila zgradba deležna po požaru leta 1994), po njegovem prepričanju ni težava.

Sanacija glede na zmožnosti

Odkar je Kofalt občino obvestil, da se stanje stavbe in kakovost bivanja poslabšujeta, so si hišo ogledali sodelavci strokovnih služb občine

in geolog. Julija letos je bilo končano geološko poročilo z načrtom sanacije. »Zaradi nestabilnega terena na območju obravnavane stavbe, na katerega vplivajo ekstremni vremenski pojavi, se razmere vidno poslabšujejo. Zato je občina sanacijo vključila v načrt odprave posledic po naravnih nesrečah. Te odpravljamo glede na ogroženost, proračunski načrt ter sofinanciranje, ki ga pridobimo od ministrstva za okolje in prostor,« so zapisali v službi za odnose z javnostmi. Dodali so, da je trenutno v občini še približno sto plazov, ki jih sanirajo glede na zmožnosti. Z omenjenim so Kofalta večkrat seznanili. Z njim med drugim iščejo tudi možnosti alternativne namestitve. Občan, ki živi v pokajoči hiši, upa, da ne bo ostalo le pri obljubah.

Foto: SHERPA

»Ko v občini omenim, da imam težave, ni nikjer nikogar,« pravi Kofalt. V občinski službi za odnose z javnostmi so očitek o neodzivnosti javnih uslužbencev zavrnil. In dodali, da delavci vestno in odgovorno opravljajo svoje delo v dobro vseh občanov.

Razpoke, ki zevajo v hiši, so vedno večje.

televizija celje

KONTAKT: 03/42 88 266, marketing@tvcelje.si
www.tvcelje.si

DOGODKI DNEVA

od ponedeljka do petka ob 18.30 in 22.15

kanal 673

kanal 306

kanal 271

kanal 152

Štirje chefi, ustvarjalci zaključnega dogodka v okviru projekta Pravljični gourmet v središču Celja: z leve Peter Zaveršek z ženo Marijo, Marko Pavčnik, Miran Ojsteršek in Marko Magajne.

Bohorč z novimi prostori

ŠENTJUR – Gostišče Bohorč ima od začetka decembra nov prizidek, ki sprejme do 150 oseb. Novi prostori, v katerih je restavracija, merijo malo manj kot 300 kvadratnih metrov. V podkletenem delu so nova skladišča, garderobe in ostali servisni prostori.

Samostojni podjetnik Marjan Bohorč je dolgo razmišljal o širitvi gostišča. Ljudje so se namreč večkrat zanimali, da bi tam pripravili praznovanja ob porokah, obletnicah ali prireditvah. Novi prostori že gostijo zaključene družbe, v njih bo Bohorč ponujal tudi kosila. Podjetnik, ki gostinske storitve opravlja tudi v Ipavčevem kulturnem centru ter v Športnem parku v Šentjurju in ima v lasti tudi Bar Akvarij v Celju, je po zaslugi nove naložbe razširil tudi ekipo zaposlenih. Trenutno je zaposlenih več kot deset ljudi, išče tudi dodatne moči za delo v strežbi in kuhinji. Na Ulici Dušana Kvedra v Šentjurju ima na voljo sedem dvoposteljnih sob. Če bodo potrebe po prenočiščih naraščale, bo morda kasneje nov prizidek lahko še nadgradil in v njem ponudil dodatne prenočitvene zmogljivosti. Marjan Bohorč je sicer predstavnik četrte generacije, ki se ukvarja z gostinstvom. Tej dejavnosti se v družini posvečajo od leta 1885.

TS

CELJE – Novost letošnjega prazničnega decembra

Pravljični gourmet se bo nadaljeval

Novost letošnjega prazničnega decembra v središču Celja je bil projekt Pravljični gourmet, kulinarčni dogodka, na katerih so obiskovalci lahko pokušali specialitete kuharskih mojstrov – chefov. Uvajanje izbrane kulinarike v program Pravljičnega Celja je zagotovo zelo dobrodošlo in je naletelo na dober odziv in zanimanje obiskovalcev. Škoda je le, da je zaključni dogodek tega projekta minulo soboto v Stanetovi ulici, ko so družno pripravljali jedi znani chefi, nekoliko skazilo slabo vreme.

ROBERT GORJANC

Kulinarčne mojstrovine Marka Pavčnika (Restracija Pavus), Mirana Ojsterška (Gostilna Oštirka), Petra Zaverška (Gostilna Franci) in Marka Magajne (Galerija okusov) bi si namreč ob lepšem vremenu zagotovo prišlo ogledat in pokusit še več obiskovalcev kot sicer. »Ponuditi ulično hrano, ki je iz lokalnih sestavin, cenovno dostopna

ter ljudem všečna in okusna, je zagotovo precej velik izziv. Ampak takšne izzive in dogodke imamo zelo radi, zato se jih z veseljem udeležimo,« je povedal Marko Pavčnik, med četverico kulinarčnih mušketirjev eden najbolj prepoznavnih slovenskih chefov in član prestižnega mednarodnega združenja mladih gostincev JRE.

V Laškem izjemen odziv

Vrhunski chef iz Laškega, kjer vodi ugledno restavracijo Pavus na gradu Tabor, je letos na povabilo Zavoda Celeia Celje sodeloval pri pripravi projekta Pravljični gourmet in zaključnega dogodka, ki je bil podoben zelo uspelemu jeseni na Guštfestu v Laškem. Takrat je Pavčnik k sodelovanju povabil še štiri vrhunske slovenske chefe, zanimanje obiskovalcev pa je bilo izjemno. A takrat je bilo v Laškem res tudi lepo sončno vreme. »Pri pripravili jedi zelo rad eksperimentiram in si prizadevam uporabljati večinoma lokalne sestavine in sezonske pridelke, s čimer domači gostinci spodbujamo tudi lokalne pridelovalce in jim tudi tako pomagamo.«

»Kljub temu da nam je vreme ponagajalo, smo uspeli izpeljati vse načrtovane dogodke, na katerih so se predstavili vrhunski gostinci s širšega celjskega območja, zaradi česa smo zelo zadovoljni. Projekt Pravljični gourmet bomo nadaljevali tudi v prihodnje, saj so kulinarčne vsebine programske zelo pomembne del za nadaljnji razvoj našega mesta,« je povedala Tadeja Falnoga, referentka za mestni marketing na Zavodu Celeia.

Slovenija bo leta 2021 evropska gastronomska prestolnica, zato je še toliko pomembnejše, da se takšni projekti in dogodki v Celju nadaljujejo, saj prispevajo k prepoznavnosti lokalnega okolja in lokalne kulinarike, ki postaja vedno večji magnet tudi za turiste.

Foto: SHERPA

TRADICIONALNI BOŽIČNO-NOVOLETNI KONCERT

PIHALNI ORKESTER
ŠTORSKIH ŽELEZARJEV

Dirigent: Aljoša Jurkošek

Balkan Boys

Tilen Artač

KULTURNI DOM ŠTORE

Nedelja, 29. 12. 2019, ob 18. uri

Cena vstopnice: 12 €

VLJUDNO VABLJENI!

Prodaja vstopnic: Občina Štore, Pizzerija CAFE DEL MORO (Mercator Lipa), Bar Opoka, Bar Cenc - Kuglica Štore in uro pred koncertom Kulturni dom Štore

Informacije so na voljo na tel. št. 03/780 38 40 in 031 367 889 ali na e-mail: kultura@store.si

radio celje

Za lažje bivanje ljudi s težavami v duševnem zdravju

CELJE – V celjski enoti društva Ozara Slovenija, nacionalnem združenju za kakovost življenja, so pred časom prvič pripravili dan odprtih vrat njihovega programa Stanovanjske skupine. Ta predstavlja prehodno obliko bivanja za ljudi s težavami v duševnem zdravju in jih spodbuja k neodvisnemu življenju. V Celju stanovanjska skupina deluje od maja 2001, v njej bivajo štiri uporabniki.

Stanovanjske skupine so namenjene osebam, ki potrebujejo občasno ali stalno podporo pri bivanju in organiziranju življenja. Uporabniki so nastanjeni v mestnih središčih, v običajnih stanovanjih ali stanovanjskih hišah, v njih pa v

povprečju bivajo trije do štiri stanovalci, ki imajo ponavadi svoje sobe, skupen dnevni prostor, kuhinjo in sanitarije. Stanovalci so upravičeni do strokovne podpore, ki je odvisna od njihovega zdravstvenega in psihosocialnega stanja, njihovih interesov, potreb in osebnih ciljev. V skladu s svojimi zmognostmi in ob podpori strokovnih delavcev se stanovalci po določenem času izselijo iz stanovanjske skupine ter samostojno zaživijo v domačem okolju, neprofitnih stanovanjih ...

»Zaposleni v stanovanjskih skupinah smo največja podpora vsem uporabnikom, ko to potrebujejo. Velikokrat se pokaže potreba po pomoči pri

odločanju, pri prevzemanju odgovornosti. Uporabnikov ne omejujemo pri svobodi odločanja. Skupaj iščemo rešitve v določenih okoliščinah. Uporabniki se lahko glede na potrebe in zmognosti vključijo v dejavnosti, ki jih organiziramo v sklopu stanovanjske skupine, pisarne za informiranje in svetovanje, enako tudi v dejavnosti individualnega ali skupinskega dela znotraj in zunaj programa,« je povedala Špela Jovan, strokovna sodelavka programa Stanovanjske skupine Ozara Slovenija.

Program društva financirajo ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, fundacija za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij, zavod za zaposlovanje, občine in donatorji.

RG, foto: ŠPELA JOVAN

Dneva odprtih vrat celjske enote društva Ozara se je udeležilo približno 70 ljudi.

Pogovor z Izo Strehar

»Trenutna politika je komična zadeva«

Dramatičarka in scenaristka Iza Strehar, predstavnica najmlajše generacije ustvarjalcev, je za temo komedije *Vsak glas šteje* izbrala predvolilno politično zakulisje. Čeprav meni, da je žensk premalo v slovenski politiki, je vseeno glavno vlogo dala moškim. »To je dejansko stanje in kaj drugače kmalu ne bo,« je povedala v intervjuju, ki sva ga naredili v Gledališču Celje.

BARBARA GRADIČ OSET

Iza Strehar, rojena leta 1992, je na AGRFT diplomirala iz dramaturgije in magistrirala iz scenarijstike. Med študijem je za svoje scenarije prejela štiri Grossmannove nagrade, za dramsko besedilo *Vsak glas šteje* pa je na 27. festivalu Dnevi komedije v Celju prejela žlahtno komedijsko pero. Predstava *Vsak glas šteje*, ki jo je mogoče videti na odru Gledališča Celje, je politična satira, ki v ospredje postavi večno prerivanje za oblast in barantanje s

položaji, karierami in financami.

Zakaj ste za osrednjo temo izbrali ravno politiko?

V tistem času sem veliko brala in spremljala politiko. Idejo sem dobila, ko sem brala knjigo *Padle maske* Zdenka Roterja, ki govori o stricah iz ozadja. Pregledala sem tudi veliko posnetkov na YouTubeu in vse to vpletla v to satiro. Žalostno je, kako se nekaj ponavlja, in četudi prekineš spremljanje politike za leto ali dve, se v tem času veliko ne spremeni. Dejstvo je, da

je stanje v trenutni politiki tako komično, da si zasluži dramsko upodobitev.

Ali imamo posamezniki moč spreminjanja sveta?

Ljudstvo naj bi imelo moč, a smo kot množica zmanipulirani in nas politiki obračajo sebi v prid. Ne bi smela tako razmišljati, ker sem še mlada, a se mi zdi, da se politikom enostavno preveč opraviči in isti obrazi ostajajo na sceni. Smo majhna država in zato je težko najti nove obraze.

V vaši satiri so ženske upodobljene ne ravno kot cvet pameti, bolj so tiste, ki moškimi pomagajo do uspeha. Nekako se norčujete iz njih. Verjamete, da ženska ne more biti dobra političarka?

Ne, tega ne verjamem. Ustvarila sem glavne moške vloge, ker je to dejansko stanje. Nisem imela antifeminističnega namena. Zadnje čase imam težave, ker se toliko

Iza Strehar (levo) s kostumografko Sanjo Grcić

spodbuja ženske v politiki in književnosti, da prihaja do umetnih zadev. Satira ne bi bila tako dobra, če bi bila glavna ženska vloga.

Kaj trenutno nastaja v vaši sobi?

Trenutno pišem nov celovečerni film. Ta bo precej drugačen od tega, kar sem napisala

do zdaj. Film je zgodba o človeku, ki je obseden s partizani.

Precej drugače, a bo zabavno. Foto: arhiv Gledališča Celje, foto Mediaspeed

Šentjurski likovnici med najboljšimi v Sloveniji

Na letošnje tematsko razstavo, ki nosi naslov *Okroglo in oglati*, sta se s svojimi deli uvrstili tudi Klavdija Simler in Kvirina Martina Zupanc.

Javni sklad RS za kulturne dejavnosti vsaki dve leti objavi razpis za sodelovanje na državni tematski likovni razstavi. To je pregledni dogodek ljubiteljskega likovnega ustvarjanja v Sloveniji in je odraz kakovosti dela ljubiteljskih likovnih umetnikov.

Letos se je za sodelovanje odločilo 460 likovnikov, regijski selektorji so jih izbrali 266 in jih uvrstili najprej na regijske razstave. Državni likovni selektor, akademski slikar Janez Zalaznik, je nato opravil izbor najboljših 60 likovnih del, ki bodo od 2. julija do 25. avgusta razstavljeni v prestižni Galeriji Murska Sobota in jeseni še na gradu Snežnik.

Med izbranimi sta tudi avtorici iz občine Šentjur.

Kvirina Martina Zupanc

Klavdija Simler je izdelala likovno skulpturo v mavcu, ki daje vtis nagubanega prta z

oglatim vzorcem, v katerem se skrivajo različni gumbi. Domiselno jo je nasloвила Bela odeja skrila je gumb. Kvirina Martina Zupanc se je poigrala z imenom svojega mesta in ga grafično upodobila v vrteči kocki na platnu v akrilni tehniki. Mogočnost podobe je poudarila z velikim formatom (100x100 cm), nekaj satiričnega prizvoka daje tej zanimivi podobi Šentjurja tudi naslov *Eppur si muove* (In vendar se vrtil).

»V območni izpostavi JSKD Šentjur smo izjemno veseli odličnega uspeha obeh umetnic, ki že vrsto let dokazujeta, da njuna likovna govorica nagovarja s samosvojim in z zelo kakovostnim umetniškim izrazom. Želimo jima pogumno nadaljevanje umetniškega ustvarjanja,« je dodala vodja šentjurske izpostave Anita Koleča.

BGO

Foto: arhiv JSKD Šentjur

Klavdija Simler

Tradicionalna razstava v konjiškem domu kulture

V galeriji doma kulture v Slovenskih Konjicah je na ogled razstava del domačega društva likovnikov in fotografov. Razstavljeni so dela številnih slikarjev, ki delujejo tudi kot fotografi. Društvo povezuje različne ustvarjalce že osemindeset let. Vanj je vključenih petinštrideset slikarjev in fotografov iz Konjic, Zreč, Oplotnice in Celja.

Člani sodelujejo na številnih likovnih dogodkih, kot so kolonije, ekstempore, Zlata paleta ... Udeležujejo se jih tako doma kot na tujem. »Naši slikarji razstavljajo tudi na številnih skupinskih in samostojnih razstavah. Posamezniki so prejeli že veliko upoštevanih nagrad,« je zadovoljna Marja Cuk, predsednica Društva likovnikov in fotografov Slovenske Konjice. Tako so prejeli trije člani konjiškega društva likovnikov in fotografov na letošnjem ektemporu v Piranu najvišje nagrade. To so Suzana Marovt ter Jani in Tina Konec. Marovtova je letos prejela tudi srebrno paletu na slikarskem natečaju Zlate palette. Člani so bili zelo uspešni tudi lani, ko je prejela Kon-

čeva na mednarodnem natečaju ekstempora v Grožnjanu prvo nagrado. Različne nagrade doma in na tujem prejema tudi grafik Arpad Šalomon. Nagrajenci so jih prejeli za svoja olja, grafike, akvarele, fotografije ...

Razstava v galeriji konjiškega doma kulture je tradicionalna in je poimenovana kot »praznična«. »Predstavljamo se s svojimi deli, ki so nastala med letom, in to z različnimi motivi,« je še povedala predsednica Cukova. Videti je mogoče akvarele, akrile, olja, grafike, podobe v lesu in na fotografijah ... V eni od obeh galerij doma kulture je tudi samostojna razstava intarzij, ki so delo ustanovitelja in prvega predsednika društva likovnikov in fotografov Francija Rateja Frenka. Ustanovil ga je kot devetnajstletni fant in ga vodil približno tri desetletja. Dela v obeh galerijah, veliki in mali, so na ogled do konca januarja. Razstava je v sklopu prireditev Prazničnega decembra v Slovenskih Konjicah.

BRANE JERANKO

Foto: arhiv društva

Zodprtja razstave Društva likovnikov in fotografov Slovenske Konjice

Pilon v Savinovem salonu

V Savinovem likovnem salonu v Žalcu so na ogled dela znanega slovenskega grafika, slikarja in fotografa Vena Pilona. Žalski galeriji jih je posodila Pilonova galerija.

Kustosinja razstave Breda Ilich Klančnik je na odprtju razstave, ki je bila na Ta veseli dan kulture, poudarila, da pričujoča razstava predstavlja izbor del enega najprepoznavnejših predstavnikov slovenskega ekspresionizma. Dela so v celoti last Pilonove galerije iz Ajdovščine. Predstavljeni so značilni portreti, ki jih je umetnik naslikal v dvajsetih letih minulega stoletja, lapidarna tihožitja in krajine s čutom za kubično stvarnost. Na ogled bodo do 18. januarja.

Veno Pilon (1896–1970) je formalno izobrazbo pridobil na umetnostnih akademijah v Pragi (1919–1920) in Firencah (1920) ter v grafični šoli na Dunaju (1922). Konec leta 1925 se je prvič za krajši čas odpravil v Pariz, kjer se je tri leta pozneje za stalno naselil. V rodno Ajdovščino se je dokončno vrnil približno dve leti pred smrtjo.

BGO

Naj izjave

Foto: GrupA, SHERPA

prof. dr. Janez Bogataj

etnolog

»Enostavno ne premoremo kaj boljšega od majice z napisom I feel Slovenia. Celje bi moralo na primer imeti celo serijo majic na temo celjskih knezov. Jaz bi tudi navdih za celjsko sladico črpal pri celjskih knezih. Mimogrede, kar zadeva zgodbe - če jih nimamo, si jih moramo izmisliti. Ampak Celje ima zgodb kolikor hočete. In to takih pravih.«

Tone Partljič

pisatelj

»Opravljaj sem različne službe, a najslabše sem se pri ljudeh zapisal kot poslanec.

Trdno zatrjujem, da mi v parlamentu ni bilo treba biti

hinavski oziroma mi ni bilo treba delati proti svoji vesti. V parlamentu se nisem prilagajal. Nič lažje mi ni bilo delati v gledališču. Edini prostor svobode je moja soba in v njej bel list papirja. Tam je doma Tone Partljič. Tam delam nov svet, nove ljudi in samo od moje sposobnosti je odvisno, ali mi bo uspelo. V mojem literarnem delu se mora videti, kaj res mislim, ali sem poštenjak ali sem »rit.«

Trdno zatrjujem, da mi v parlamentu ni bilo treba biti hinavski oziroma mi ni bilo treba delati proti svoji vesti. V parlamentu se nisem prilagajal. Nič lažje mi ni bilo delati v gledališču. Edini prostor svobode je moja soba in v njej bel list papirja. Tam je doma Tone Partljič. Tam delam nov svet, nove ljudi in samo od moje sposobnosti je odvisno, ali mi bo uspelo. V mojem literarnem delu se mora videti, kaj res mislim, ali sem poštenjak ali sem »rit.«

Jurij Souček

igralec

»Med kolegi nisem bil najbolj priljubljen. A če gledam nazaj, smo se imeli vseeno lepo. V gledališču nimaš prijateljev, imaš zgolj kolege. Gledališče je polno individualistov. V ta poklic greš zaradi različnih razlogov. Nekateri se v teatru tudi zdravijo.«

Miha Mazzini

pisatelj in kolumnist

»Slovenski kulturni sistem je samo vzporedna oblika socialnega sistema. Omogoča čim boljše preživetje čim večjemu številu ljudi.

Za prejšnji film sem dobil klic s kulturnega ministrstva, naj nikar ne pozabim, kdo mi dodeljuje status in plačuje prispevke. Kasneje sem se odločil za redno službo, da ne bi poslušal več teh očitkov. Jaz hodim v službo in se mi treba ukvarjati z medkulturniškim šahiranjem, kdo je s kom.«

dr. Sonja Merljak Zdovc

novinarka in urednica

»Otroci nimajo navade spremljati medijev, ker jih tega niso naučili starši. A če želimo ohraniti medije, ki so steber demokracije in so pomembni za družbo in sobivanje, je treba otroke naučiti, kaj so, kaj novinarji počnejo in da je to, kar počnemo, v imenu javnosti.«

Izidor Krivec

direktor Celjskih mesnin

»Na slovenskem trgu se borimo s konkurenco, katere posojila je prevzela slaba banka in ji je država odpisala na desetine milijonov evrov dolgov. Borimo se s podjetji, ki finančne težave rešujejo s prisilnimi poravnavam ali pa so dolžna bankam veliko denarja. V dejavnosti s konkurenco, ki izvaja takšne nelegalne posle, je zelo težko delati. Mi nikoli nikomur nismo ostali dolžni niti centa in tako bo tudi v prihodnje.«

Petra Škarja

pisateljica, predavateljica in popotnica

»Ljudje najtežje prenašamo nadutost. Nadutost tiste vrste, ki ne dopušča, da nekdo česa ne ve. A v življenju pridejo udarci, izgube in bolezni. Ni seminarja, knjige ali potovanja, ki bi te naučilo tega, kar te nauči življenje. Eni bi radi reševali državo in cel svet, ampak najprej moramo urediti sami sebe. Tako bomo še največ naredili za skupnost. Zgled je največ, kar lahko damo.«

Simon Šketa

internetni vplivnež in marketinški guru

»Na FB večinoma zapravljamo čas in razdajmo svoje osebne podatke nekomu, ki jih potem trži za oglaševanje. Javno razkrivamo osebne stvari, ki jih pred dvajsetimi leti nikakor ne bi. Ne zavedamo se, da je naša javna podoba naša največja dragocenost. Če bomo čez nekaj let hoteli postati politik ali ravnatelj, je že danes pomembno, kaj izjavljamo na družabnih omrežjih.«

tega leta

V Novem tedniku smo tudi v tem letu vsak teden za vas pripravili intervju s sogovornikom, ki je pustil poseben pečat na svojem delovnem področju. Gostili smo številne osebnosti, ki zaznamujejo ne zgolj našo regijo, marveč celotno državo. Med vsemi, ki smo jih povabili, da spregovorijo za vas, smo izbrali nekaj sogovornikov in njihovih najbolj odmevnih izjav.

mag. Tina Kosi

upravnica Gledališča Celje

»Ko se je pojavil film, so rekli, da bo gledališče izumrlo, a ni. Podobno je bilo ob pojavu televizije. A revolucije, kakršno je prinesel internet, še ni bilo. Ne vem, kaj bo z gledališčem čez dvajset, trideset let. V času krize v zadnjih desetih letih se je občinstvo povečalo zaradi dobrega sodelovanja s šolami, zaradi gostovanj po Sloveniji in sistematičnega pridobivanja novega občinstva. Želim pa si, da bi se več odraslih odločilo za nakup abonmajev.«

mag. Tatjana Bobnar

generalna direktorica Slovenske policije

»Preventivna aktivnost in preprečevanje nasilja sta ključni. Ukrep mora priti zadnji. Pred tem pa morajo vsi odgovorni opraviti svojo nalogo. Če je ne, pride do najhujšega, torej do kaznivega dejanja. In nikoli, ampak res nikoli, se ne sme teh primerov pometati pod preprogo, ker to nikoli ničesar ne reši. Nikoli. Nasilneža ustavita samo prijava in pravočasno ukrepanje.«

Nande Korpnik

arhitekt

»Ni odgovor v tem, da vse konzerviramo in vse naredimo po starem. Lahko se odločimo, da je staro mestno jedro zapisano preteklosti in da je to velika vrednost. Ampak življenje gre naprej. Evropska komisija je paviljon prepoznala kot premišljeno, nevsiljivo stavbo, ki se lepo sklada z mestnim jedrom in predstavlja lep primer predstavitev dediščine v urbanih okoljih.« reči. Ko sem igral za druge slovenske klube, so mi igralci govorili, da jih je vedno bilo malce strah pred potovanjem v Celje. V celjski ekipi ni bil strah in trepet le Nac, tu so bili še Franc Grabler, Aleš Ostrožnik, Miran Strašek ... Imeli smo fizično zelo močno ekipo. Nihče se ni šalil z nami.«

mag. Simona Kuzman Razgoršek

vodja Okrožnega državnega tožilstva v Celju

»Ko se tožilec pojavi na sodišču obstaja skoraj 90-odstotna verjetnost, da bo z obtožbo uspel in da bo sledila obsodilna sodba za storilca. Okrog 6 odstotkov je samo oprostilnih sodb! Torej tako majhna je možnost, da bo nekdo, ko se znajde na sodišču, oproščen. Če bi javnost to večkrat slišala, bi bilo zaupanje v sodni sistem večje. Upravičeno bi verjeli v pravni sistem.«

Jože Ledinek

ekološki kmet

»Ljudje pridejo z dragimi avtomobili na servis in trikrat vprašajo, če je mehanik v motor res ulil najbolj kakovostno olje. Za avto ni škoda denarja. Ko gre za našo hrano, smo precej manj izbirčni in vse nam je hitro predrago. In samoumevno. Samo predstavljajte si, da iz kakršnihkoli razlogov za tri dni zmanjka elektrike. Da se nekega dne vrata v supermarket ne odprejo več ...«

Marko Juhant

specialni pedagog

»Dajmo otroku, kar potrebuje, in ne, kar si želi. V tem oziru je na primer pomembno, kako organiziramo decembrska obdarovanja. Če malček prejme devetnajst daril, v njegovih očeh nobeno darilo ni nič vredno. Prava darila za otroka so načeloma tista, ki jih daje babica. Ta ima pravico, da da vnuku darilo, ki ima vedno majhno denarno in veliko čustveno vrednost.«

Peter Svetina

varuh človekovih pravic

»Dogaja se, da ljudje od neke ustanove tudi po več let ne dobijo odgovora, čeprav je ta servis državljanov. To bi res moralo biti vsem jasno. Nesprejemljivo je, da ne dvigujejo pošte ali nanjo ne odgovorijo. To je osnovna kultura in kot zaznavamo pri nas, je tega res preveč. Zgodilo se je, da tudi urad varuha niso jemali resno in smo tudi mi kdaj ostali brez pojasnil.«

Pritožil se bo na sodbo

Rotniku zaradi odtujitve listine pogojna kazen

Celjsko okrožno sodišče je nekdanjega direktorja Termoelektrarne Šoštanj Uroša Rotnika zaradi tatvine dokumenta o prijavi premoženja s finančne uprave novembra 2013 pogojno obsodilo na 10 mesecev zapora s preizkusno dobo dveh let. Tožilec Matej Oštir je za Rotnika sicer zahteval 18 mesecev zaporne kazni in se bo na sodbo pritožil.

SIMONA ŠOLINIČ

Sodnik Okrožnega sodišča v Celju Marko Brišnik je nekdanjega direktorja Termoelektrarne Šoštanj Uroša Rotnika obsodil na deset mesecev zapora. Razlog je kaznivo dejanje tatvine, in sicer dokumenta o prijavi premoženja. Tega naj bi ukradel novembra 2013 iz davčnega spisa na Finančnem uradu v Ljubljani. Iz dokumenta je bilo razvidno, s kakšnim premoženjem je takrat Rotnik razpolagal. Pravzaprav naj bi z njim prijavi, da razpolaga s 3,3 milijona evrov gotovine, nato naj bi s tatvino poskušal preslepiti inšpektorje pri odmeri davkov. To so bili tudi očitki, ki so se v obtožnici nanašali na Rotnika. Šlo je za osmo stran finančnega spisa. Kasneje na kopiji te listine ni bilo več zneska 3,3 milijona, ampak 300 tisoč evrov.

Oviral preiskavo?

Posledično naj bi s storjenim dejanjem oviral tudi preiskovanje domnevno nezakonito pridobljenega premoženja. Rotnikov odvetnik Mitja Jelenič Novak je že na začetku sojenja predlagal kar nekaj dokaznih predlogov, med njimi tudi branje zapisa o izrednem notranjem nadzoru finančne uprave, s katerim naj bi dokazoval,

da je bila dokumentacija neurejena, zaradi česar naj bi obstajala možnost, da je bila sporna izjava izgubljena in ne ukradena.

Uroš Rotnik, ki je na sojenja redno prihajal, je po izreku sodbe dejal, da je pričakoval oprostilno sodbo. »In še vedno mislim, da bi moral biti oproščen. Nikoli nisem ničesar vzel in nikoli ne bom. Posvetoval se bom z odvetnikom in moje mnenje je, da se morava na sodbo pritožiti.«

Enako bo storil tudi specializirani državni tožilec **Matej Oštir**. Ta je namreč za Rotnika predlagal osemnajst mesecev zapora, čemu sodišče ni sledilo: »Mislim, da argumentacija sodišča ni bila pravilna, pogojna obsodba pa ni primerna za takšno kaznivo dejanje.« Po Oštirjevem mnenju je bila tatvina predrzna, saj naj bi bila izvedena v prostorih finančne uprave, medtem ko je finančni inšpektor za nekaj minut zapustil prostor, v katerem je bil takrat tudi Rotnik. V postopku se je zato veliko govorilo o tem, ali gre res za tatvino ali za protipravni odvzem listine, ki sicer pripada državnemu organu. Tožilec hkrati meni, da bi kazen morala biti zaporna in da pogojna kazen

Uroš Rotnik

niti ni primerno sporočilo javnosti in da Rotnikovo početje kaže nespoštovanje do državnih organov.

Za preiskave v Tešu še ni obtožnice

Zagovornik Uroša Rotnika Mitja Jelenič Novak je med drugim v postopku poudaril, da tožilstvo očitkov ni dokazalo, in dejal, da se je list verjetno na finančni upravi izgubil, ker naj bi do Rotnikovega spisa lahko dostopalo več ljudi. Zato sta z Rotnikom tudi poudarila, da naj bi bilo v spisu več napak, kar naj bi – kot je omenil obtoženi – pokazal tudi notranji nadzor na finančni upravi.

V primeru preiskav domnevnih nepravilnosti pri šestem bloku Termoelektrarne Šoštanj, zaradi česar so v preteklih letih Rotnika prav tako preiskovali, še ni vlozene obtožnice. Znano je, da

je pred časom višje sodišče zaradi dolgotrajnosti sodne preiskave opravilo strokovni nadzor oziroma pregled poslovanja okrožnega sodišča. Razlogi za dolgotrajnost sodne preiskave so bili tudi bolniški staleži preiskovalnih sodnikov.

Višje sodišče je takrat opozorilo na zahtevnost tega primera, na ogromno listin in tudi na mednarodno sodelovanje preiskovalnih organov, kar terja svoj čas. Naj spomnimo, da je ovadenih deset ljudi, ki naj bi od avgusta 2006 do oktobra 2009 s sklenitvijo številnih zavez tujemu dobavitelju opreme pridobili za 285 milijonov evrov protipravne premoženjske koristi. Sodna preiskava je bila končana že poleti, tožilstvo je zaprosilo za podaljšanje roka za vložitev obtožnice. Drug možni razplet je tudi odstop od pregona.

Poškodoval ga je po glavi

Celjski kriminalisti bodo ovadili 42-letnega moškega zaradi kaznivega dejanja povzročitve hude telesne poškodbe. Osumljeni se je minuli teden v Celju sprl s 57-letnim moškim in ga pri tem fizično napadel ter ga poškodoval po glavi. Osumljenemu grozi tudi zaporna kazen.

Vozilo odbilo v reko

V noči na soboto se je na Bregu v Celju zgodila huda prometna nesreča. Voznik osebnega vozila je najprej trčil v zaščitno ograjo na mostu, od koder je avtomobil odbilo na brežino in nato v Savinjo. Ena oseba se je pri tem huje poškodovala. Na kraju so morali posredovati tudi celjski poklicni gasilci.

Ponovno vlomil na območju Žalca

Na območju Brega pri Polzeli so minuli teden neznani storilci skozi okno vlomili v dve stanovanjski hiši, v eno so poskušali vlomiti. Prav tako je neznanec na območju Gotovelj poskušal vlomiti v stanovanjsko hišo in je bil s kraja pregnan. Na območju Žalca policisti preiskujejo še en vlom, in sicer v brunarico, od koder je storilec odnesel različne predmete in alkoholne pijače v vrednosti tisoč evrov.

Prijeli ilegalne prebežnike

Minulo nedeljo so na območju Hotunja, to je v občini Šentjur, prijeli štiri državljane Afganistana. Ti so v Slovenijo prišli skriti med tovorom na tovornem vozilu, ki je v Slovenijo pripeljalo čez mejni prehod Obrežje. Med postopkom so vsi tuji zaprosili za mednarodno zaščito in bili odpeljani v azilni dom. Na območju Rogatca so policisti izsledili deset prebežnikov, prav tako državljanov Afganistana, sedem jih je bilo mladoletnih. Vsi so zaprosili za azil.

Pijana za volanom

Pred dnevi so policisti na območju Rogaške Slatine obravnavali 27-letnega voznika, ki mu je alkotest pokazal, da je imel več kot dve promili alkohola v krvi. Vozniku so odvzeli vozniško dovoljenje, zoper njega bo sledil tudi obdolžilni predlog. Približno dve promili alkohola v krvi je imel tudi 39-letni voznik, ki so ga ustavili na območju Šentjurja. Voznika so pridržali, mu odvzeli vozniško dovoljenje, tudi zanj bodo spisali obdolžilni predlog.

Varna novoletna zaobljuba

Avto-moto zveza Slovenije je pred prazniki začela preventivni projekt **Ko vozim, ne vlogam. Telefon in druge elektronske naprave so vedno bolj nepogrešljiv del naših življenj. Zato želi zveza opozoriti na pasti uporabe telefona v prometu z ambicijo, da bi si čim več ljudi med novoletnimi zaobljubami in cilji za naslednje leto zadalo tudi neuporabo ali vsaj varno uporabo mobilnega telefona med vožnjo.**

Na ta način lahko vsak prispeva k večji varnosti na naših cestah. Po raziskavah ljudje mobilnim telefonom povprečno namenimo štiri ure dnevno. Odzivni čas je med telefoniranjem občutno povečan in je približno dvakrat daljši kot v običajni vozni situaciji. Poleg pogovora in pisanja sporočil mnogi mobilni telefon med vožnjo oziroma v prometu uporabljajo za brskanje po spletu in družbenih omrežjih, fotografiranje in celo snemanje. K temu prispevajo vplivneži na družbenih omrežjih, ki kar med vožnjo objavljajo, kaj se jim dogaja. Njihovi sledilci jim prevečkrat nekritično sledijo in jih posnemajo. Policija bo v času akcije tudi poostreno nadzorovala promet.

90,6 95,1 95,9 100,3

radio celje
Vedno z menoj!

Gola resnica tudi na Šentjurskem

Šentjurski policisti so s predstavniki Zavoda Vozim lokalnim gostincem konec preteklega tedna razdelili več tako imenovanih kalendarjev gole resnice. Gre za posebno iniciativo zavoda Vozim, ki je izdal koledarje z znanimi ženskami v pižmah z različnimi sporočili o prometni varnosti.

S projektom želijo osveščati o tem, da statistika kaže, da kar 89 odstotkov prometnih nesreč pod vplivom alkohola povzročijo moški. Največ nesreč se zgodi na podeželju, kjer podatki kažejo, da je nesreč, kjer so povzročitelji vinjeni, več kot v mestih. Zato želijo s koledarji ciljati na lokalne skupnosti, da je vožnja pod vplivom alkohola nesprejemljiva. Zavod Vozim je samo decembra lokalnim gostincem, avtomehanicom in frizerjem razdelil 2.500 tovrstnih koledarjev v 50 slovenskih občinah.

»S tem ko predajamo ta koledar lokalnim gostincem, ki

Aleš Kramolc, poškodovan v prometni nesreči zaradi vožnje pod vplivom alkohola, v vodjo policijskega okoliša na Policijski postaji Šentjur Urošem Malgajem, pomočnikom komandirja Bojanom Šipkom in vodjem policijskega okoliša Miranom Fuchsom. (Foto: PU Celje)

so akcijo toplo sprejeli, jim predajamo soodgovornost, da poskrbijo, da alkoholizirani

vozniki ne bodo šli na ceste,« je povedal pomočnik komandirja, odgovoren za

promet, v PP Šentjur Bojan Šipek, ki sta ga spremljala vodji policijskih okolišev Uroš Malgaj in Miran Fuchs. Koledar so predali tudi županu Šentjurja Marku Diaciju. »Želimo si, da bi več ljudi slišalo naše zgodbe, ne pa da bi jih sami oziroma njihovi svojci občutili na lastni koži,« pravi **Aleš Kramolc** iz Zavoda Vozim, ki se je poškodoval v prometni nesreči zaradi vožnje pod vplivom alkohola. Koledar bo v gostinskih lokalih, avtomobilističnih delavnicah, frizerskih salonih ... služil kot opomnik na dragocenosti življenja, ki jih lahko prehitro ogrozijo nespametne odločitve, kot je vožnja pod vplivom alkohola. Hkrati še vedno pozivajo ljudi, naj postanejo heroji, saj je heroj vsak, ki drugemu omogoči varen prevoz, četudi sredi noči in v pižami, predvsem pa vsak, ki nikoli ne sede za volan pod vplivom alkohola. SŠol

Naj vas bogato obložena miza ne zapelje v pretiravanje

Zmernost pri vstopu v novo leto

Na novoletno zabavo ne odhajajte lačni, temveč doma pred dogodkom pojedite nekaj lahkega. Pazite na velikost obroka, izbirajte manjše porcije, pri čemer si lahko pomagate z manjšimi krožniki.

Način prehranjevanja med prazniki lahko poveča našo telesno težo za kilogram in pol. Božič je že mimo, potice in dobrote so bile že na mizi, zato previdno pri vstopu v novo leto. Včasih velja, da ljudje jemo bolj z očmi kot z usti, kar se v tem primeru lahko izkaže za dobro, če ne pojedemo vsega, seveda. Dolgoročnih posledic prazničnega prenajedanja sicer ni, vsaj pri tistih ne, ki se zavedajo, da je treba odvečne kalorije hitro pokuriti s telesno dejavnostjo. Če je kdo telesno nedejaven, se lahko pojavi težava, predvsem pri pogledu na tehtnico ...

SIMONA ŠOLINIČ

Napenjanje, zaprtje in zgaga so ponavadi vzporedni simptomi prenajedanja, vendar ti običajno minejo brez večjih zapletov. Poslabšajo se lahko tudi naše počutje, razpoloženje in storilnost. Pika na i slabega počutja je lahko prevelik odmerek alkohola, s katerim marsikdo začini obilje praznične mize. Zmernost je torej odlična vrlina med prazniki na vseh področjih.

Če boste za novo leto pripravljali pecivo, bodite zmerni pri dodajanju maščob in sladkorja.

Kaj storiti po prenajedanju?

Če se pojavijo težave, ker so se mize šibile, potem so rešitev lahki obroki z večjo vsebnostjo prehranskih vlaknin. To pomeni, da se moramo po prazničnem prenajedanju izogniti predvsem sladkorju in živlom iz bele moke, kavi, gaziranim pijačam, ocvrti in mastni hrani, saj vse to lahko težave samo poveča.

Zaužiti je treba tudi več surove zelenjave, lupinaste sadja in sokov, predvsem slivovega, in jabolk. Kozarec vode z žlico kisa ali limoninega soka običajno spodbudi prebavo in prebavne encime. Prva pomoč sta lahko tudi riževa ali ječmenova juha, ki prav tako olajšata prebavo. V primeru zaprtja je najboljša rešitev telesna dejavnost. Marsikdo poseže tudi po prehranskih dopolnilih, ki spodbujajo izločanje želodčne kisline in prebavnih encimov ali krepijo naravno črevesno floro.

Toda pozor! Praznično prenajedanje je pogosto motiv za odločitev o hujšanju in

dieti. Raziskave kažejo, da so nestrokovno hujšanje, enolična prehrana ali določene izključitvene diete celo škodljivi za zdravje, zato je treba tudi med prazniki razmišljati o uravnoteženi prehrani in dnevni rekreaciji.

Zmernost je nujna tudi pri nakupu. V nakupovalne vozičke dajte izdelke, ki vsebujejo manj maščobe, več zelenjave in sadja, ter izdelke in polnovrednih žit, ki so vir zaščitnih snovi ter hkrati energijsko in hranilno uravnotežijo obrok. Ne pretiravajte s sladkanimi napitki, z energijskimi pijačami in alkoholom.

Večjo pozornost pri prehrani je treba nameniti bolnikom, ki se morajo držati predpisanega načina prehranjevanja.

Pred vsakim obrokom popijte kozarec vode ali nesladkanega čaja, kar vas bo vsaj malo nasitilo in odvrnilo od pretiranega uživanja hrane.

Praznični obrok poskušamo uravnotežiti že med dnevom, tako da si že zjutraj privoščimo bolj lahek in uravnotežen zajtrk.

Spodbujanje stabilnosti telesne teže celo leto je najbolj koristna strategija. Za optimalno podporo zdravja je treba v vsakodnevni življenjski slog vgraditi čim več pozitivnih dejavnikov zdravja, ki poleg prehrane vključujejo še redno telesno dejavnost, spanje in izogibanje škodljivim navadam. Ob tem je pomembno, da hrana ne postane sredstvo za samokaznovanje, ampak da v njej tudi uživamo - nenazadnje je to tudi njen namen.

Iščete dober nakup ali odlično storitev?

POZOR!

Preglejte aktualno ponudbo

Zlatar Aleš Petek slovi po tem, da je samo najboljše dovolj dobro.

Samo najboljše je dovolj dobro! Zlatarstvo Aleša Petka v Celju

Aleš Petek je eden tistih zlatarjev, ki svoj poklic že trideset let opravlja z dušo in s srcem. Iz Šentjurja je svojo prodajalno preselil v Celje na Glavni trg 9, kjer prstani, verižice in ostali nakit nastajajo na očeh mimoidočih. Ko pogledamo v izložbo ga lahko zelo velikokrat vidimo, kako izdeluje zlat prstan. Čeprav je morebiti domačinom včasih kar malo nerodno umetnika opazovati pri njegovem delu, se turisti velikokrat ustavijo in stopijo v zlatarno, kjer so presenečeni, da je cena njegovih umetnin tako nizka, čeprav gre za edinstvene izdelke.

Zlatarstvo Aleša Petka je družinsko podjetje z dvajsetletno tradicijo. Prepoznavno je po izdelavi in prodaji lastnega nakita, ki je v celoti izdelan v njegovi zlatarni in na to je lastnik tudi zelo ponosen. Njegovo vodilo je »Samo najboljše je dovolj dobro« in temu sledi v celotnem postopku izdelave ter prodaje nakita. Uporablja le najboljše materiale, najnovejšo tehniko izdelave, sodeluje s preverjenimi dobavitelji in z nenehno kontrolo postopka izdelave vsakega kosa nakita ničesar ne prepušča naključju.

Rezultat dela Aleša Petka je visokokakovosten nakit, izdelan v Sloveniji, ki je v ponos ustvarjalcu in tistemu, ki ga nosi.

Ko stopimo v Zlatarno Aleša Petka v Celju, začutimo, da so izdelki več kot nakit. So zgodba o ideji in nastanku, vloženem znanju in trudu ter so nosilci pozitivne energije, s katero so ustvarjeni.

Izdelki so del vas. Aleš Petek vam nudi tudi celoten aranžma storitev, povezanih z nakitom, od vzdrževanja nakita, servisa, nadgradnje ...

Zlatar Aleš Petek si želi, da bi njegovi izdelki postali prepoznavna znamka ročno izdelanega nakita, sinonim za kakovost, tradicijo in sodoben dizajn. Izdeluje edinstven, prestižen nakit, ki ga prodaja pod lastno blagovno znamko Gold craft in je izdelan iz najkakovostnejših materialov, sodobno oblikovan in z individualnim pristopom prilagojen željam in občutkom kupca, za katerega je izdelan.

Obiščite Zlatarno Aleša Petka, izberite nakit zase in si oglejte tudi, kako zlati izdelki nastajajo. Zlatarno Aleša Petka najdete na Glavnem trgu 9 v Celju. Aleša lahko dobite na telefonski številki 031-848-112,

Darilo za mami, ki bosta rodila zadnja v letu 2019 in prva v letu 2020, bo zlata verižica z obeskom.

Samo najboljše je dovolj dobro! Temu sloganu Zlatarstva Aleša Petka se pridružujemo tudi v našem uredništvu. 2. januarja bomo pripravili našo že tradicionalno akcijo – obisk mamic v celjski porodnišnici. Za mamico, ki bo rodila zadnja v letu 2019, in za mamico, ki bo rodila prva v letu 2020, je namreč Aleš Petek izdelal zlati verižici. Na njiju je obesek – odtis nogic, ki bo tako mami kot novorojenčku drag spomin.

ZLATARSTVO PETEK
Handmade

mu pišete na e-naslov info@zlatarstvo-petek.si ali info@goldcraft.si, njegove izdelke lahko vidite na www.zlatarstvo-petek.si in FB-strani Poročni prstani – Zlatarstvo Aleša Petka.

ZLATARSTVO PETEK

ALEŠ PETEK S.P.

GSM 00386 (0)31 848 112
E-MAIL apetek@t-1.si

GLAVNI TRG 9
3000 CELJE, SLOVENIJA

WWW.ZLATARSTVO-PETEK.SI

Kakovostna drva (bukova, mešana)

- najbolj top ponudba v Savinjski regiji
- brezplačna dostava na dom*
- možnost brezplačnega skladiščenja drv tudi za leto naprej

*Brezplačna dostava po Savinjski regiji.

UGODNO

Braslovče 23 | 3314 BRASLOVČE
03 703 12 40
E naslov: kzbraslovce.kp@siol.net

BIRObit

DIGITALIZIRAJTE POSLOVANJE

www.birobit.si
Canon

Obiščite nas na spletu!

Novi tednik in Radio Celje

www.novitednik.com

www.radiocelje.com

Najpomembnejše informacije iz regije za vas!

TAXI MAXI 24 ur
365 DNI V LETU

HITRI, ZANESLJIVI, KLIMATIZIRANI

070 400 - 200

PRENESI APLIKACIJO TAXI MAXI CELJE IN NAROČI TAXI

GRADBENA TRGOVINA

GRADBENA TRGOVINA D.O.O., Spodnje stranice 16, 3206 tomaz@gradbena-trgovina.si

www.gradbena-trgovina.si T: 051 612 666, 070 96 99 55

IZDELAVA FASAD
SALON KERAMIKE
GRADBENI MATERIAL

FINGUŠT

MESNINE ŠTAJERSKE PRAGERSKO

Beli krajec 9,98 €/kg

www.fingust.si
03/492-71-30
Cesta na ostrožno 22, Celje

Vodstvo Košarkarskega kluba Zlatorog Laško zadovoljno z dosedanjim potekom sezone

»Razkošja, kot je bilo nekoč, v Laškem več ne bo«

V zadnjem letošnjem krogu (dvanajstem) v prvi slovenski ligi za košarkarje so od ekip s Celjskega zmagali le Hopsi. Preostala »naša« štiri moštva so doživela poraze v svojih dvoranah. Nedaleč od uspeha so bili Slatinčani in Šentjurčani, nemočni so bili Podčetrčani in Laščani.

DEAN ŠUSTER

Slednji so v dvorani Tri lili je izgubili proti Novomeščanom z 89:78. Pred 300 gledalci so gostje upravičili vlogo favoritov in visoko povedli, domačini so v zadnji četrtini zelo ublažili poraz.

Verjame v zmago v Šentjurju

Kakovost je v tej sezoni na strani Novomeščanov. O tekmi je trener Laščanov **Robi Ribežl** dejal: »Res je, Krka je bila nesporna favoritinja dvo-boja. Pričakovali smo, da bodo Dolenjci prišli malce utrujeni v Laško po petkovi tekmi s Hemofarmom. Toda to se ni

zgodilo. Mi smo slabo začeli. V drugem polčasu smo se zbrali, odigrali dobro obrambo in pokazali, da smo vendarle lahko konkurenčni v določenih obdobjih.« Tekmovanje je v tem koledarskem letu končano. »Dobili smo tekmi, ki smo ju morali zmagati. Vseeno bi se prilegla še ena zmaga. Naša realnost je sicer liga za obstanek. Toda dokler obstajajo teoretične možnosti, se bomo borili in potegovali za uvrstitev v ligo za prvaka.« je povedal Ribežl. Ekipa je precej spremenjena in zato še neuigrana. Ribežl dopušča možnost, da bo v Laško prišel kakovosten igra-

lec. Vendar naglih odločitev ne bo. Se je Celjan že navadil na razmere v Laškem? »Gre za super okolje. Pogoji za delo so dobri. Predsednik Špiler je ves čas prisoten in bdi nad nami. Moram priznati, da sem tukaj zelo zadovoljen.« Po nekaj dnevih počitka bo sledila fizična priprava in potem: »Osredotočili se bomo na gostovanje v Šentjurju. Verjamem, da bomo tekmo, ki šteje dvojno, dobili.« V dvorani Hruševac se bosta spopadla celjska trenerja Aleš Pipan in Robi Ribežl.

Naložba za prihodnost

Predsednik Košarkarskega kluba Zlatorog Laško **Bojan Špiler** je zelo konkretno ocenil storjeno v drugi polovici leta: »Naš cilj je obstanek v ligi, zato načrtujemo v rednem delu lige dvakrat premagati Podčetrtek. Zelo nas je razveselila zmaga v naši dvorani nad Šentjurčani. Zdaj vso energijo usmerjamo

Izidi 12. kroga v 1. slovenski ligi: Terme Olimia – Hopsi 77:94, Rogaška – Helios 75:83, Šentjur – Senčur 83:90 in Zlatorog – Krka 78:89. Koper ima 10 zmag, Helios 9, Krka 7, Hopsi, Senčur in Rogaška po 6, Šentjur 3, Zlatorog 2, Terme Olimia 0.

Aljaž Šlutej skrbi za organizacijo laških napadov. (Foto: KZS)

Bojan Špiler, predsednik KK Zlatorog Laško

Robi Ribežl, trener članskega moštva KK Zlatorog Laško

v obračune s Šentjurjem v gosteh, s Hopsi v Laškem in s Termami Olimia v Podčetrtku. Lahko tudi trikrat zmagamo, vsekakor pa moramo zmagati proti Podčetrčanom.« Špiler je spregovoril tudi o mladih igralcih: »Trener se drži našega dogovora, da je treba uveljaviti mlajše. Ožbej Glavan je že pomemben člen moštva, tudi Jan Kellner dobiva precej priložnosti za igro, veliko računamo na Stepana Gontarja. Želimo v okostje moštva vsiliti mlajše košarkarje. Zato smo doživeli nekaj visokih porazov, kajti nekateri mladi košarkarji igrajo tudi v povprečju po deset minut na tekmo.«

V pošteev le tujci

Po Špilerjevih besedah je stanje kluba stabilno. »Od

načrtovanega proračuna ne odstopamo. Nismo se ozirali po igralcih, ki si jih ne moremo privoščiti. Upam, da tudi pred ligo za obstanek ne bo potrebe po dražjih igralcih. Če bo kriza, bomo ukrepali, sicer upam, da bomo zdržali z obstoječo ekipo. Plače redno izplačujemo, česar ne počnejo vsi v slovenski košarki. Je pa res, da plače niso visoke. K nam so prišli igralci, ki se želijo uveljaviti in nam pomagati, da obstanemo v ligi.« Neredki so primeri klubov (ne zgolj v košarki), ki so postali državni prvaki, nato so zabredli v finančne težave ali celo propadli. Zadnji primer je Koper Primorska. »Če bomo posegali po menjavah, bomo to storili

pri tujcih. Na slovenskem tržišču so domači igralci, ki pomenijo dodano vrednost, predragi za naš klub. Zgodbe z nakupovanjem ekipe se v Laškem ne bomo več šli, vsaj ne v času, ko bom predsednik kluba. Okostje moštva mora biti zgrajeno iz domačih igralcev, zato da se gledalci in navijači poistovetijo z njimi in hodijo gledat tekme. Dodali jim bomo tri do štiri okrepitve. Tako bomo začeli tudi novo sezono, zadnjo, v kateri bomo še imeli pogodbo s Pivovarno Laško Union. Pripravljamo še nadaljnjo strategijo skupaj s pivovarno, ki ima posluš za nas. Ob tem naj dodam, da ne bo več takšnega razkošja, kot je v Laškem nekoč bilo.«

NA KRATKO

Vse po načrtih in željah

Celje: Zadnji letošnji krog v Jadranski ligi za košarkarice je bil odigran v štirih dneh. Že v ponedeljek sta ga odprli ekipi Cinkarne Celje in Trešnjevke. Domačinke so zmagale s kar 106:56, čeprav so bile oslabiljene. Že prej je v ZDA odpotovala Andreona Keys, zaradi zdravstvenih težav niso igrale Krošljeva, Ocvirkova in Mitričeva. Prejšnji teden so Celjanke gostovale v Podgorici, kjer je bila Budučnost boljša s 85:76. Trener Damir Grgič je zelo dobro vodil svoje varovanke v letu 2019. Na domači sceni so bile brez konkurence, v ligi Waba pa so konec marca na zaključnem turnirju v Celju osvojile tretje mesto. V novi sezoni so trenutno v rednem delu Jadranske lige na vrhu lestvice.

Odlični v domači ligi

Novo mesto: Rokometaši Celja Pivovarne Laško so s tekmo na Dolenjskem proti Krki končali nastope v letu 2019. Tudi po 15. krogu ostajajo s popolnim izkupičkom, zbrali so pet točk več od najbližjega zasledovalca. Odmor bodo imeli do februarja, ki bo seveda različen za posameznike. Namreč štiri člani celjskega kluba so na reprezentančnem seznamu Slo-

venije, Klemen Ferlin, Matic Grošelj, Kristjan Horžen in Tilen Kodrin, eden je na seznamu Hrvaške, Josip Šarac.

Vranješ črtal dva Celjana

Ljubljana: Novi selektor slovenske moške rokometne reprezentance Ljubomir Vranješ je izbral 24 rokometašev, ki bodo sodelovali v pripravah za nastop na evropskem prvenstvu. S prvotnega seznama 28 rokometašev je črtal dva Celjana, krilnega igralca Gorenja Matica Verdinka in krožnega napadalca Celja Pivovarne Laško Vida Poteka.

Šest medalj plavalcem Neptuna

Ljubljana: Nekoliko okrnjena zasedba celjskega Plavalnega kluba Neptun se je udeležila mitinga Ilirija challenge. Modri plavalci so pokazali dobre in borbene nastope ter s tem potrdili solidno pripravljenost. Izabela Pakiž Rumf je zmagala na 100 prsno, Mitja Hrovat je bil tretji na 100 in 200 prosto ter na 200 delfin. Gašper Pevec je bil prvi na 200 prsno, Laura Knez je bila tretja na 100 delfin. Pred celjskimi plavalci je zdaj obdobje treningov, konec januarja bo sledil višek zimske sezone z državnimi prvenstvi. (DŠ)

Samo za najbolj drzne

Tako kot je že običaj, se bodo tudi letos na novega leta dan najbolj pogumni plavalci podali v ledeno mrzlo Savinjo na Špici v Celju.

Prijave zbirajo v Kajak kanu klubu Nivo Celje prvega januarja do 13.30. Vsi plavalci bodo prejeli spominsko diplomu, topel obrok in pijačo. Štartnine ni. Prvega junaka bodo v vodo poslali ob 14.00. DŠ

Letos je bilo prvega januarja v Celju sončno vreme, gledalcev pa na eni najbolj priljubljenih celjskih točk ogromno.

Ekipe celjskih hitrostnih drsalcev v Beogradu. Z leve stojijo trener Urban Kalšek, Amanda Pražnikar, Zoja Felicijan, Maša Kek, Dina Špan, Urša Erjavec, Vid Gal, Valentino Pintar Senica in Tibor Komerički.

Hitrostni drsalci so v Žalcu izvedli tečaj drsanja. Desno sta trener Urban Kalšek in Dina Špan.

Obe sekciji Drsalnega kluba Celje do opaznih dosežkov

Hitrostna sekcija do medalj v Beogradu, umetnostna slavila v Ljubljani

Vodstvo Drsalnega kluba Celje si je v zadnjih dneh melo roke od zadovoljstva. Na mednarodni tekmi sta se izkazala hitrostna drsalc in drsalka, na državnem prvenstvu v umetnostnem drsanju pa so se odlično odrezale celjske tekmovalke.

DEAN ŠUSTER

V zbirki hitrostnih drsalcev na kratke proge sta odslej še dve medalji. Dina Špan in Valentino Senica Pintar sta uspešno končala prvi del tekmovalne sezone in se s klubskimi sotekmovalci že pripravljata na nadaljevanje.

Dina druga, Valentino tretji

Celjski hitrostni drsalci na kratke proge so tekmovali v Beogradu, kjer je bila druga tekma za pokal Alpe-Jadran (Alpe Adria Trophy). Na njej je nastopilo 178 tekmovalcev. Odlični sta si priborila dva člana celjskega kluba. Dina Špan je bila v kategoriji girls D na tisoč metrov druga, za piclih 55 stotink sekunde je

zaostala za slovaško predstavnico. Valentino Senica Pintar je bil v kategoriji men tretji. Ostali hitrostni drsalci so bili zadovoljni s svojimi izboljšanimi časi. Trenutno se v sekciji hitrostnega drsanja pripravljajo na drugi del tekmovalne sezone. S ciljem izboljšanja zaključka sezone so nekoliko upočasnili ritem in se vrnili k osnovam. Trener Urban Kalšek je ocenil, da so hitrostni drsalci odlično fizično pripravljani. Formo bodo vzdrževali do konca sezone. Prvotno se bodo usmerili v temeljno tehniko drsanja, skušali bodo izboljšati psihološko pripravljenost drsalcev. Člani se zavedajo, da so pomembne osnove, torej način,

Naslov državne prvakinja je v članski konkurenci osvojila Daša Grm.

kako hitrost doseči in kako jo obvladovati.

K obletnici sodijo uspehi

Člani Drsalnega kluba Celje so sodelovali na različnih

dogodkih. Umetnostne drsalko so s svojimi točkami polepšale in popestrile odprtje drsališč v Ljutomeru in Žalcu. Hitrostni drsalci so v Žalcu izvedli tečaj drsanja najprej z Dino Špan in

glavnim trenerjem Urbanom Kalškom, nato še z Valentino Senico Pintarjem. Ob koncu leta so si tudi člani in trenerji Drsalnega kluba Celje vzeli čas za zaslužno druženje in se pogovorili o svojih izkušnjah. V klubu so ponosni na dosežke svojih tekmovalcev. Uvrstitve so pokazatelj dobrega dela drsalcev in drsalk. Zadnji dosežki v letu, ko je klub slavil 70. obletnico delovanja, so dokaz kakovosti in dobra popotnica za nadaljevanje sezone.

Štiri zlate medalje za najboljši klub v državi

Zveza drsalnih športov Slovenije in Drsalno-kotlarski klub Stanka Bloudka Ljubljana sta sočasno pripravila dve prvenstvi v umetnostnem drsanju, državno prvenstvo (DP) in odprto prvenstvo Slove-

nije. Sodelovalo je več sto umetnostnih drsalcev in drsalk. Na državnem prvenstvu je v kategoriji deklice A zlato medaljo osvojila Taja Dovgan. V kategoriji deklice B se je na četrto mesto uvrstila Nika Ožek Bela. Med mladinkami je državna prvakinja postala Ana Čmer, njena klubska kolegica Lidia Shakhova je bila četrta. V članski kategoriji sta blesteli prvakinja Daša Grm in srebrna Maruša Udrih. Na odprtem prvenstvu Slovenije je bila v kategoriji deklice E najboljša Iva Čmer, Nina Šuntajs je bila peta. V kategoriji deklice C je bila Kasja Minič deseta in v kategoriji deklice D Tena Škalički sedma. V klubu so zelo ponosni na dosežke vseh tekmovalk, saj so z odplezanimi programi, s tehniko in z elegantnostjo prepričale sodnike ter osvojile dva pokala, za najboljši klub v Sloveniji in Memoriala Stanka Bloudka. Foto: DK CELJE, SHERPA

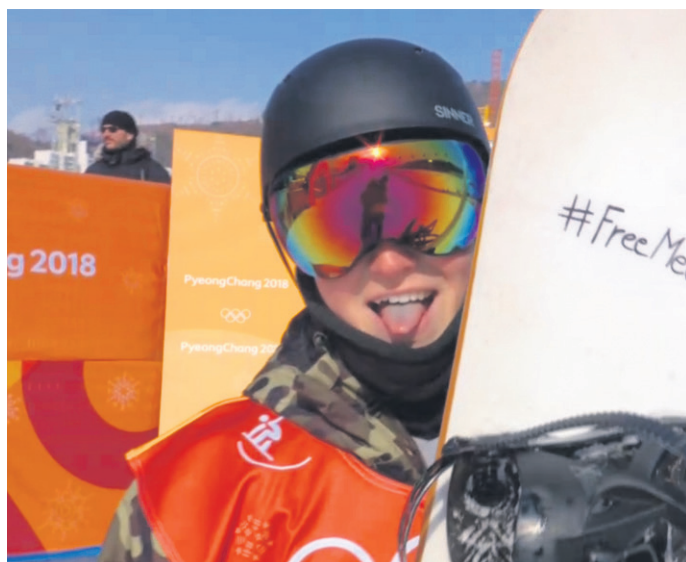
Štante vedno bližje finalu

Celjski deskar na snegu Tit Štante je na prizorišču naslednjih zimskih olimpijskih iger leta 2022 v Secret Gardnu tekmo svetovnega pokala v snežnem žlebu končal na trinajstem mestu. Štante, edini Slovenec na Kitajskem, je tokrat le za nekaj več kot sedem točk zgrešil mesto v finalu najboljših deseterice.

S trenerjem Žigo Rakovcem se je vrnil v Slovenijo, naslednja tekma za svetovni pokal v snežnem žlebu bo sredi januarja v Švici. Štante je na uvodni tekmi svetovnega pokala to zimo v Copper Mountainu zasedel 19. mesto, v Secret Gardnu pa je prikazal boljše predstave. Za prvo vožnjo je prejel oceno 48,60, v drugo je vključil tudi zahtevnejši lik »frontside 1080« in oceno še izboljšal na 53,40, kar je zadostovalo za 13. mesto. »Zaradi rahlega sneženja so bile

razmere za deskanje nekoliko težje, žleb je bil kljub temu zelo hiter. V drugi vožnji sem uspešno izvedel tudi trik, ki se mi je na prvi tekmi v ZDA ponesrečil. Deseterica in fina-

le? S trenutno formo nista dosegljiva, najboljši še nekoliko odstopajo,« je iskreno priznal Tit Štante, ki je bil z nastopom in uvrstitvijo zelo zadovoljen. DŠ

Tit Štante je nastopil na olimpijskih igrah v Pjongčangu.

Celje prikrajšano za polfinalista

Celjska deskarja Tim Mastnak in Rok Marguč sta na prvih tekmah nove sezone v svetovnem pokalu neuspešno iskala prave občutke, nato sta ostala prikrajšana za visoki uvrstitvi v italijanski Carezzi.

Prireditelji so morali zaradi mehke proge, ki ni dovoljevala enakovrednih pogojev za vse tekmovalce, odpovedati finale. Slovenskim tekmovalcem to nikakor ni ustrezalo, saj so bili v kvalifikacijah odlični; Tim Mastnak jih je celo dobil, Rok Marguč je bil osmi, Žan Košir deseti. Finale najboljših šestnajstih tekmovalcev se je sicer začel. Mastnak in Marguč sta dvojbo dobila in bi se morala pomeriti v četrtfinalu. Toda nato so tekmo prekinili in kasneje odpovedali. Razlog je bila velika luknja na rdeči progi, ki je povzročila tri za-

Tim Mastnak je v italijanski Carezzi zmagal v kvalifikacijah.

poredne odstopa. Rezultati kvalifikacij so veljali le za točke Fis. Svetovni pokal se

bo nadaljeval 5. januarja v avstrijskem Lackenhofu. DŠ, foto: SHERPA

Veselo praznovanje in optimistično leto 2020 vam želi kolektiv Muzeja novejšje zgodovine Celje

mnzrc
muzej novejšje zgodovine celje

Na fotografiji: Mlada harmonikarja B. Simonič in A. Cimerman na prvi produkciji, 1955 (z razstave 100 let Svobode Celje)

SREČNO 2020!
Pokrajinski muzej Celje

Preharna Tuli d.o.o.
Cesta XIV. divizije 44
3220 Store
www.preharna-tuli.si
t: 03 780 26 70
fb: preharna tuli

Vesele božične praznike in srečno 2020

Preharna TULI: malice, catering, pogostitve za zaključene družbe, tradicionalna slovenska kuhinja

Naj bo leto 2020 v znamenju rasti, ustvarjalnosti in novih poti.

Vsem poslovnim partnerjem in strankam se zahvaljujemo za prijetna poslovna sodelovanja in naj se uspešne vezi nadaljujejo tudi v novem letu.

Storkom
www.storkom.si

POSEST

PRODAM

V PREDMESTJU Laškega, na odlični lokaciji, prodamo zemljišče, veliko 5.847 m²; od tega je 2.100 m² zazidljivega zemljišča. Parcelo je možno razparcelirati. Cena 25 EUR/m². Telefon 031 208-021. 1820

ŽIVALI

PRODAM

KOKOŠI nesnice jarkice, rjave in bele barve, pred nesnostjo, prodamo, pripeljemo na dom. Telefon 070 545-481. p
PRAŠIČE, domače vzreje, različnih tež, in izločene svinje prodam. Možna dostava. Andrejeva kmetija iz Jazbin, telefon 031 509-061. 1744
KOBILU žrebico, za rejo ali zakol, prodam. Telefon 041 581-677. 1794
TELICO simentalko, težko dobrih 300 kg, mirno, prodam. Telefon 031 544-199. 1811
KRAVO »prvsnico«, za zakol, krmiljeno samo s senom, celo ali polovico, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 041 510-303. 1817

TELIČKO simentalko, staro pol leta, prodam. Telefon 031 228-414. 1812

TELIČKO ciko, težko 180 kg, staro 4 mesece, prodam ali menjam za bika simentalka, težkega do 120 kg. Telefon 031 840-282. p

KUPIM

DEBELE, suhe telice, krave in bikce za pitanje kupim. Plačilo takoj + DDV. Telefon 041 653-286. š 132

PITANE krave in telice za zakol, po širši Štajerski, kupim. Plačilo takoj + davek. Telefon 040 647-223. p

BIKCA, ki sesa, težkega 150 kg, kupim. Telefon 041 406-286. 1822

TELICO simentalko, visoka brejo, kupim. Tel. 031 576-458. 1824

AVTO STEKLO CENTER
Ipravčeva 21, 3000 Celje
www.novomat.si
Tel.: 03 428 62 91

ZAMENJAM

BIKCA, pašnega, starega 14 mesecev, menjam za pašno brejo telico. Telefon 041 551-334. 1789

KMETIJSKI PRIDELKI

PRODAM

VINO, belo, rdeče, modra frankinja in vinski liker, vse dobro ocenjeno, prodam. Možna dostava. Ugodna cena. Telefon 041 382-735. p

20 bal suhega sena in otave, fi 150, prodam. Telefon 030 647-320. 1762

KOCKE sena prodam po 2 EUR. Okolica Podčetrika. Telefon 031 813-179. 1746

OSTALO

PRODAM

PEČ na olje, gorilec in 1.600-litrsko cisterno ugodno prodam. Telefon 041 228-248. 1785

BRZOPARILNIKE (alfe) prodam. Telefon 030 929-205. p

SUHA drva, gaber ali bukev, metrska, prodam. Šentjur. Telefon 051 267-705. 1713

SUHA bukova drva na paleti, dolžine 25, 33 in 50 cm, z dostavo, prodam. Telefon 041 252-132. p

SENO v kockah, možna dostava, in avtomatska priklopa za spravilo kock prodam. Telefon 041 763-763. 1826

KUPIM

MEHANSKE stare žepne, ročne, stenske in kaminske ure kupim. Telefon 041 726-520, Marjan. 1816

ZAPOSILITEV

REDNO zaposlimo pomočnika ali monterja za montažo vrat in oken. Neto plača 1.600 EUR. Podjetje Warmont, Rado Ovčar, s. p., Kajuhova ulica 4, Slovenske Konjice, telefon 041 667-958. p

POTREBUJEMO osebo za raznašanje reklamnega materiala po Sloveniji. V poštev pridejo tudi mlajši upokojenci. Podjetje Warmont, Rado Ovčar, s. p., Kajuhova ulica 4, Slovenske Konjice, telefon 041 667-958. p

11 ⇒ 12
Enajst mesecev plačaš,
dvanajst mesecev bereš!

Podarite sebi in svojim najdražjim Novi tednik in s tem čudovite trenutke z vedno aktualnimi vsebinami iz regije. Naročite Novi tednik do 31. januarja. Zadnji mesec boste brali **BREZPLAČNO!**

Vsi naročniki prejmete:

- ✓ vsak teden brezplačno prilogo Stop spored
- ✓ vse posebne priloge Novega tednika
- ✓ 4 brezplačne male oglase v Novem tedniku (do 10 besed)
- ✓ 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celje
- ✓ 15-odstotni popust pri objavi osmrtnic in zahval v Novem tedniku
- ✓ druge ugodnosti ...

novi tednik

Prvi v regiji!

NAROČILNICA ZA novi tednik

Ime in priimek: _____
Naslov: _____
Pošta: _____
Telefon: _____
Datum naročila: _____
Podpis: _____

Naročnino bom plačeval/-a (označi):
 mesečno
 na tri mesece
 letno

Sem upokojenec/
upokojenka
 da
 ne

S podpisom potrjujem naročilo Novega tednika do pisnega preklica, vendar za najmanj 12 mesecev. Potrjujem, da zadnjih 6 mesecev nisem bil/-a naročnik/-ica.

NT&RC, d. o. o.
Prešernova ulica 19
3000 Celje

Pogoji in spletna prijavnica: <http://www.nt-rc.si/novi-tednik/postanite-narocnik>,
e-pošta: narocnine@nt-rc.si, telefon: 03-42-25-171

Akcija traja od 28. novembra do 31. januarja 2020.

Med vsemi naročniki bomo 3. februarja izžrebali 10 prejemnikov darilnih paketov Novega tednika in Radija Celje.

ZAHVALA

Zapustil nas je naš dragi mož,
ati in ata

**ANTON
TANŠEK**

iz Primoža pri Šentjurju
(11. 6. 1945 – 5. 12. 2019)

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem, ki so nam v težkih trenutkih stali ob strani, z nami delili bolečino, izrazili sožalje, podarili tople objeme ter darovali cvetje, sveče in denarno pomoč.

Posebna hvala njegovi osebni zdravnici dr. Vesni Pekarovič za dolgoletno zdravljenje in patronažni sestri Mateji Palir.

Zahvaljujemo se tudi nefrološkemu oddelku bolnišnice Celje, dializnim šoferjem Guliver, Špesovemu domu v Vojniku, LD Šentjur, rogistom, pevcem skupine Eros za sočutno odpete pesmi, govornici Zdenki Orač, gospodu župniku Čonču za mašo in pogrebni službi Zagajšek.

Vsem še enkrat iz srca hvala.

Žalujoči: žena Milica, hčerka Sonja, sin Toni z Zorico, sin Matej z Matejo, vnuki Lucija, Blaž, Natalija, Matic, Maša, Tilen in ostalo sorodstvo

*Zdaj nad mavrico živiš,
bolezenskih muk več ne trpiš.
V naših srcih
ostale so rane velike,
nate spominjale nas bodo le slike.*

ZAHVALA

Na začetku rosnih 36 let nas je zapustila naša preljuba

**KSENJA
SEŠEL**

s Ceste na Svetino 12, Laško

Vsem, ki ste z nami delili trenutke žalosti in z nami sočustvovali, se iskreno zahvaljujemo.

Vsaka beseda, vsak stisk roke in vsaka ponujena pomoč nam je veliko pomenila.

Vedno žalujoči: oči, mami, Lloyd in ostalo sorodstvo

*Luč spomina
bo gorela,
hvaležnost v naših srcih
bo živela ...*

V SPOMIN

25. decembra bodo minila štiri leta, kar nas je zapustila ljuba mama

MARIJA DEŽELAK

z Vrha nad Laškim

Vsem, ki z lepo mislijo stojite ob njenem grobu in ji prižigate svečke, iskrena hvala.

Vsi njeni

*Ugasnila je luč življenja,
se prižgala luč spomina,
ko ostaja v srcih
tiha, skrita bolečina.*

V SPOMIN

27. decembra je minilo dve leti, kar si odšla od nas, draga mami

VIKTORIJA ŽAGAR

Hvala vsem, ki stojite ob njenem grobu in ji prižgete kakšno svečko.

Žalujoči: hčerka Sabina z družino in ostalo sorodstvo

*Zdaj bivaš vrh višave jasne,
kjer ni mraku, kjer ni noči;
tam sonce sreče ti ne ugasne,
resnice sonce ne stemi.*

(S. Gregorčič)

V SPOMIN

MATJAŽ MASTNAK

V petek, 13. decembra 2019, se je v 44. letu mnogo prezgodaj ustavilo srce našemu sodelavcu Matjažu Mastnaku.

Veliko besed bo ostalo neizrečenih in tvojih ciljev, Matjaž, neizpoljenih.

Mi pa smo hvaležni za čas, ki smo ga preživeli s teboj in ga bomo trajno ohranili v lepem spominu.

Sodelavci kolektiva Energetike Celje

novi tednik

OGLASNI ODDELEK NOVEGA TEDNIKA IN RADIA CELJE BO V ČASU NOVOLETNIH PRAZNIKOV ODPRT:

v ponedeljek, 30. decembra, od 7.30 do 16. ure
v torek, 31. decembra, od 7.30 do 12. ure in
v petek, v 3. januarja, od 7.30 do 16. ure.

V SREDO, 1., IN V ČETRTEK, 2. JANUARJA, BO OGLASNI ODDELEK ZAPRT.

Poroke

Šentjur
Poročila sta se: Petra JAGO-DIČ in Branislav ZUPANC, oba z Rifnika.

Laško
Poročila so se: Barbara ZUPANC in Boštjan KRAJNC, oba iz Rimskih Toplic, Martina MARĐETKO iz Velenja in Marjan DERGAN iz Laškega.

Smrti

Celje
Umrli so: Igor AHTIK iz Letuša, 62 let, Jože DROBEŽ iz Podkrajja pri Velenju, 71 let,

Danica MALEŠEV iz Velenja, 63 let, Martina PUNCER iz Letuša, 87 let, Aleš STOPAR iz Šentjurja pri Celju, 59 let, Silva RIHAR iz Zgornje Rečice pri Laškem, 68 let, Jožefa BARTOL iz Laškega, 84 let, Cvetka Rozalija KOŠTO-

*Nisi se izgubil kot zven v tihoto,
nisi odšel v nič in pozabo,
po tebi merim stvarim pomen
in tvojo pesem skušam peti za tabo.*

(T. Pavček)

V SPOMIN

Danes mineva žalostno leto, kar nas je zapustil dragi mož, oči in dedi

BOGDAN LILIJA

(2. 4. 1956 – 27. 12. 2018)

Hvaležni smo vsem, ki ga ohranjate v lepem spominu.

Vsi njegovi

NAJVIŽA
narodnozabavna TV oddaja

Vsak četrtek ob 20.00 na programu VTV - Vaše televizije

VTV - Vaša televizija, Žarova c. 10, Velenje
t.: 03 898 60 00, vtv.studio@siol.net
www.vtvstudio.com, www.facebook.com/najviza

Filmski večer
torek in sobota 22.35

ARENA
TV ARENA
PRI VAŠEM OPERATERJU
T-2 - 189 TELEKOM - 688
A1 - 311 TELEMACH - 129

VEDEŽEVANJE, ASTROLOGIJA, NUMEROLOGIJA, REIKI, FENG SHUI

www.astrocenter.si
090 77 77

2,19 €/min. iz omrežja Telemach, ceno iz drugih omrežij določajo drugi operaterji

MAJ iz Celja, 84 let, Franc JAKŠE iz Babnega, 62 let, Karel Leopold BOŽIČ iz Celja, 76 let, Albin PREPADNIK iz Raduhe, 68 let, Marija BREČKO PERTINAČ iz Podpeči pri Šentvidu, 87 let, Marjan Franc MOŠKON iz Florjana pri Šoštanjju, 77 let, Milan VASIČ iz Celja, 70 let, Ivan ATELŠEK iz Luč, 71 let, Cirila AVBELJ iz Celja, 93 let, Marjeta Marija KRAPEŽ iz Celja, 82 let, Dragan DJORDJEVIČ iz Celja, 68 let.

Šentjur
Umrli so: Regina NOVAK iz Krivice, 74 let, Anton JAZBEC iz Dobja pri Planini, 78 let, Martin SENICA iz Šentjurja,

69 let, Olga SPOLENAK s Polnikve, 77 let.

Žalec
Umrli so: Majda KRAJNC iz Sešča pri Preboldu, 66 let, Andrej BRINAR iz Prebolda, 85 let, Hubert RAUTER s Polzele, 77 let, Jožef ROJNIK iz Podvina, 80 let, Nada CIGLER iz Sv. Lovrenca, 84 let.

Laško
Umrli so: Alojzij JANČIČ iz Velikih Gorelc, 81let, Frančiška LOKOŠEK iz Olešč, 86 let, Marta KONČNIK iz Zgornje Rečice, 74 let.

Velenje
Umrli so: Egon NOVAK iz Topoljšice, 72 let.

odmev POGLED z vseh strani

VSAK ČETRTEK ob 13.15 in 18.15 95.1 | 95.9 | 100.3 | 90.6 MHz www.radiocelje.com

radio celje
vedno z menoj!

TOREK, 31. 12.
12.00 Glavni trg
Silvestrovanje za otroke v Pravljčni deželi
22.00 Krekov trg
Silvestrovanje s skupino Mambo Kings

Ostale prireditve

PETEK 27. 12.
9.00 do 19.00 Pri avtobusni postaji v Lokrovcu
Žive jaslice ogled možen do 6. januarja
16.00 do 20.00 Škofleka, Preložnikova in Zlavsova ulica Vojnik
Razstava jasic na prostem do 4. januarja
16.00 do 20.00 Jernejev dom Vojnik
Jaslice v Jernejevem domu do 4. januarja
16.00 do 20.00 Pred cerkvijo sv. Jerneja Vojnik
Božična vas, ježa ponijev in živalski vrt, praznične otroške igre in fotokotiček do 4. januarja
17.00 do 20.00 Mestni trg Šentjur
December ob mestnem ognjišču nastop Mešanega pevskega zbora sveti Jakob in Vokalne skupine Jakobčani, otroške delavnice DPM Šentjur
18.00 Šlandrov trg Žalec
Gino & Band koncert
19.00 Velenjska promenada
Bohem koncert

SOBOTA, 28. 12.
17.00 Prireditveni prostor Dobrna
Ljudsko petje in glasba ob toplih napitkih in domačih dobrotah tudi v nedeljo ob istem času
19.00 Velenjska promenada
Čudežna polja koncert
NEDELJA, 29. 12.
19.00 Velenjska promenada
Don Mentony Band koncert
PONEDELJEK, 30. 12.
10.00 Galerija Velenje
Praznične Montessori urice 1 delavnico bo vodila Ajda Hudej
13.00 Mladinski center Velenje
Središče mladih in otrok Velenje vsak teden od ponedeljka do četrta: delavnice, igre, pomoč pri učenju
17.00 Dom sv. Jožefa Celje
Pogovori o življenju in smrti voditeljci: Metka Klevišar in Julka Žagar
18.00 Prireditveni prostor v Solčavi
Ansambel Avsenik božično-novoletni koncert na prostem

TOREK, 31. 12.
10.00 Središče Celja
Zvrtilo kolo sreče prireditvev NT&RC, gost Tilen Lotrič
10.00 Galerija Velenje
Praznične Montessori urice 2 delavnico bo vodila Ajda Hudej

17.00 Mestni trg Šentjur
Silvestrovanje za otroke
18.00 Titov trg Velenje
Otroško silvestrovanje in slovo od dedka Mraza
22.00 Šlandrov trg Žalec
Silvestrovanje na prostem s skupino Happy Band
22.00 Pri OŠ Podčetrtek
Silvestrovanje na prostem
22.00 Mestni trg Šentjur
Silvestrovanje na prostem z ansambлом Kozjanski lumpi
22.00 Titov trg Velenje
Silvestrovanje s skupino Pop Design
22.00 Trg Svobode Šoštanj
Silvestrovanje z Gadi
SREDA, 1. 1.
9.00 Zbor pri Občini Dobrna
Novoletni pohod na Paški Kozjak

Razstave

Stari grad Celje, stolp nad Pelikanovo potjo: Svetlikanje prekletih/ Flickering of the damned, zvočna instalacija Gašperja Piana; do nadaljnega; Prostorska postavitve Marka Požlepa Svetlikanje prekletih 2. del - fragmentacije zgodovine; do preklica

Stari grad Celje - medzidje: razstava Danes grofje Celjski in nikdar več; do nadaljnega

Paviljon za prezentacijo arheologije, Glavni trg Celje: razstava Rimska Celje; do nadaljnega

Otroški muzej Hermanov brlog: razstava Zemlja pleše; do konca leta 2019

Pokrajinski muzej Celje: Azija me je povsem uročila, občasna razstava ob 130. obletnici rojstva Alme M. Karlin in 100. obletnici njenega odhoda na pot okrog sveta, do 31. 5. 2020

Galerija sodobne umetnosti Celje: razstava Alpi Apuane Primoža Bizjaka; do 29. 12.

Zgodovinski arhiv Celje: razstava Dekade 50 (1950-1959); do maja 2020

Muzej novejšje zgodovine Celje: razstava Kulturo ljudstvu! 100 let Kulturnega društva Svoboda Celje; do marca 2020

Likovni salon Celje: razstava Varuhi noči Staša Kleindiensta; do 5. 1. 2020

Celjska kulturnica: 20. Celjska fotografska razstava 2019; do 31.12.

Dom sv. Jožefa Celje: slikarska razstava Umetnikova hoja za samim seboj akademskega slikarja Andreja Jemca; do 31. 12.

Galerija železarskega muzeja Teharje: prva skupna razstava članov Digitalnega foto kluba Neskončnost; do 10. 12.

Savinov likovni salon Žalec: razstava likovnih del (slike, grafike, fotografije) Vena Pilona; do 18. 1.

za osebe z motnjami vida), Lapidarij, Alma M. Karlin: Poti Pokrajinski muzej Celje - Knežji dvorec Celeia - mesto pod mestom, Grofje Celjski

Stari grad Celje - Friderikov stolp, klet: Teater groze - razstava mučilnih naprav od 16. do 18. stoletja

Pokrajinski muzej Celje, Planina pri Sevnici: Etnološka zbirka Šmid

Galerija slikarja Vlada Geršaka Celje, Gostišče Hohkraud Celje Hudinja in Tremarje, Glavna pošta Celje: likovna dela olja na platno Vlada Geršaka

Salon pohišstva Tripex Celje: likovna dela acryl in olja na platno Vlada Geršaka

Zgornji trg Šentjur: Rifnik in njegovi zakladi, Pesem južne železnice

Ipavčeva hiša Šentjur: Ipavca - življenje in delo Gustava in Benjamina Ipavca

Pri železniški postaji Šentjur: Muzej Južne železnice

Planina pri Sevnici: Kozjansko žari

Ponikva, Uniše: Slomškova rojstna hiša

Cerkev sv. Leopolda Loka pri Žusmu: Glažute na območju Žusma

Muzej Laško: Laško - potovanje skozi čas; Geologija okolice Laškega; Pivovarstvo in zdraviliški turizem

Muzej novejšje zgodovine Celje: Živeti v Celju, Zobozdravstvena zbirka

Otroški muzej Hermanov brlog: Brlog igrač

Fotografski atelje Josipa Pelikana: stalna postavitve

Dvorec Strmol: Kuharica (Pokrajinski muzej Celje); Hetiške tkanine in veznine (Pokrajinski muzej M. Sobota); Mednarodna zbirka likovne umetnosti

Stalne razstave

Pokrajinski muzej Celje - Stara grofija: Etnološka zbirka, Kulturno- in umetnostnozgodovinska razstava, Od gotike do historizma po korakih (prilagojeno

novi tednik radio celje

sport@nt-rc.si

Z NOVIM TEDNIKOM živite ceneje!

Naročniki časopisa ste deležni številnih ugodnosti, ki jih lahko izkoristite s kartico ugodnosti kluba naročnikov Novega tednika. Ne samo, da lahko s kartico izkoristite možnost objave štirih brezplačnih malih oglasov v časopisu (do 10 besed) in dveh čestitk na Radiu Celje s 50-odstotnim popustom. Ker ste član kluba naročnikov, lahko s kartico izkoristite tudi številne popuste v trgovinah in lokalih, ki jih najdete na spodnjem seznamu.

FARAON CASINO CELJE 10%	FOTO RIZMAL 10%	CELJSKA KOČA izposoja kolesa 1+1 GRATIS	INOX DIMNIKI MERZELJ Jerica Merzelj Gojznikar, s.p. 10%
SKINAUT SMUČARSKA SOLA CELJSKA informacije 041 616 464 10%	Lai Thai Masaža Za Zdravje 20%	SLADA TRGOVSKO PODJETJE, d.o.o. VOZOVOSI - GORJANSKI - SASTARNA CERNAVA 10%	OPTIKA Terian TERŽAN d.o.o. 10%
TOPFIT center za zdravje in rekreacijo 10%	Avto Safir Profesionalci za vozila 10%	PROTEKS ortopedski pripomočki 5%	INSTALACIJE VERHOVSEK 5-15%

Popusti iz posebnih akcij se ne seštevajo s popustom na kartici

- **CASINO FARAON CELJE**, Ljubljanska cesta 39, 3000 Celje - Ob nakupu POP lističa (promocijski) v vrednosti 50 eur vam podarimo POP listič (promocijski) v vrednosti 5 eur. Ob nakupu POP lističa (promocijski) v vrednosti 100 eur vam podarimo POP listič (promocijski) v vrednosti 10 eur.

- **FOTO RIZMAL**, Mariborska c. 1, 3000 Celje - 10% popust velja za storitve

- **CELJSKA KOČA**, www.celjska-koca.si, telefon 041 718 274, nudi ob izposoji enega kolesa (gorskega ali električnega) drugega brezplačno.

- **MERZELJ Jerica Merzelj Gojznikar, s.p.**, Dimniki Merzelj- izdelovanje dimnikov, izdelki iz inox pločevine, Kaplja vas 46, Prebold - 10% popust pri nakupu njihovih izdelkov

- **SKINAUT STORITVE, SIMON JEZERNIK, S.P.**, Vrunčeva 10, Celje - 10% popust

- **Lai Thai, Tajska masaža Kenika Sripanha, s.p.** Teharje 23, 3221 Teharje (zraven picerije Picikato). Več vrst različnih masaž, 20% popust na vse. Tel: 051 611 078

- **SLADA, D.O.O.**, Plinarniška 4, 3000 Celje, vse za ogrevanje in vodovod, tel.: 03 490 47 70, GSM 051 626 793 - 10% popust.

- **OPTIKA TERŽAN d.o.o.**, Mariborska 54, Celje, tel.: 03/491-38-00. 10% popust ob nakupu korekcijskih in sončnih očal (popusti se ne seštevajo)

- **TOP-FIT D.O.O.**, Ipavčeva ulica 22, Celje - 10% popust

- **AVTO SAFIR, PROFESIONALNO POLIRANJE IN GLOBINSKO ČIŠČENJE AVTOMOBILA**, Jolanda Salamon s.p., Delavnica: PGD Celje - Gaberje, Mariborska cesta 80/b, 3000 Celje. Telefon: 041-698-283. www.avtosafir.com - 10% popust na vse svoje storitve

- **PROTEKS d.o.o.**, Oroya vas 14, 3313 Polzela, Industrijska prodajalna, Rimska cesta 188, Šempeter. Telefon: 03 705 00 48, www.proteks.si. -5% gotovinski popust.

- **INSTALACIJE VRHOVSEK**, tel. 051 429 138, www.instalacije-verhovsek.si. Popust: Pri nakupu do 500 EUR 5 % vrednosti, pri nakupu do 2000 -10 %, pri nakupu nad 2000 - 15 % popust.

Podjetje NT&RC, d.o.o.
opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost
Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje,
telefon (03) 42 25 100, fax: (03) 54 41 032.
Direktorica: Anica Šrot Aužner
Tisk: Salomon, d. o. o.
Novi tednik sodi med proizvode, za katere se plačuje 9,5 % davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK
Odgovorna urednica: mag. Marjetka Raušl Lesjak
E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si
RADIO CELJE
Odgovorna urednica: Tanja Seme
E-mail: radio@nt-rc.si, v studiu: info@radiocelje.com
UREDNIŠTVO
Bojana Avguštinčič, Tatjana Cvirn, Barbara Gradič Oset, Robert Gorjanc, Janja Intihar, Brane Jeranko, Lea Komerički, Saška T. Ocvirk, Špela Žoir, Tina Strmčnik, Simona Šolinič, Dean Šuster, Luka Žerjav

AGENCIJA
Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.
Telefon: (03) 42 25 100
Fax: (03)54 41 032, (03)54 43 511
Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si
Vodja marketinga: Bojan Kunc

NAROČNINE
Telefon: (03) 4225 171
E-pošta: narocnine@nt-rc.si
Mesečna naročnina je 11,95 EUR. Za tujino je letna naročnina 286,80 EUR. Številka transakcijskega računa pri Abanki d.d. Ljubljana: SI56 0510 0801 5262 360. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.
MALI OGLASI, OSMRTNICE IN ZAHVALE
Telefon: (03) 4225 144
E-pošta: oglasi@nt-rc.si

Novi tednik in Radio Celje vam pričarata lepe praznike s kolesom sreče in Tilnom Lotričem

31. december ob 10.00 v središču Celja

REFAN PARFUMERIE & COSMETIQUE
HOODBURGER Street Life
ece | Energija prihodnosti
Ficko Bar
Svilystvo Bojana Drakšler s.p. Savinova 7 3000 Celje
Flovina "Češna lepota, zabava in sprostitve" 031 748 079
Caffestenga
BROADWAY Stanetova ulica 12, Celje
BRITANNIA TOURS Kjer se vaše počitnice začnejo!
Sendvičarna
UUVAPEN
dm KUPUJEM TAM KJER NEKAJ VELJAM
ZARFICA Barve spreminjajo dom
JUB
UHATOVA KAVARNA

Pridružite se ekipi Novega tednika in Radia Celje in zavrtite kolo sreče! Vsako polje je dobitno!

novi tednik **KUPON** radio celje
1X ZAVRTI KOLO SREČE z Novim tednikom in Radiem Celje
Z enim kuponom boste lahko enkrat zavrteli kolo sreče. Izrežite ga in ga prinesite s seboj!

Skupaj ustvarimo lepe praznike!

novi tednik
vedno z menoj!
radio celje

Tednikove zgodbe

Št. 52 / Leto 74 / Celje, 27. december 2019

Arhivski spomin na čase, ko je nastal Radio Celje str. 41

Foto: Grupa

Družina z devetimi otroki str. 28-29

Dobra vila s širokim nasmehom str. 30-31

Zlata olimpijka zdaj mamica z diplomo

str. 34-35

Danec Meik Wiking išče najsrečnejše ljudi

Ko naša sreča ne bo odvisna od zaslužka, bomo res svobodni

Meik Wiking ima neverjetno službo. Je direktor inštituta za raziskovanje sreče v Kopenhagnu in je eden glavnih strokovnjakov za srečo. Slednjo ima zapisano v genih, saj so Danci najsrečnejši narod na svetu. Zato niti ni čudno, da za boljše razumevanje sreče in kakovosti življenja sodeluje z državami po svetu in raziskuje svetovne smernice v zadovoljstvu.

BARBARA GRADIČ OSET

Je avtor prodajne uspešnice Hygge – ume-
tnost dobrega življenja po dansko. Tej je sle-
dila uspešnica Lykke – dansko iskanje naj-
srečnejših ljudi na svetu. V Ljubljano se je
pripeljal iz Madrida, prej je bil na Bližnjem
vzhodu, še prej v Kanadi. Trenutno je na tur-
neji, na kateri predstavlja tretjo knjigo The
art of making memories. Pot ga je prinesla
tudi v Slovenijo. V pogovoru je dejal, da je
Ljubljana zelo »hygge« mesto, kar pomeni,
da je v njej ravno dovolj topline, varnosti,
umirjenosti ...

Njegovo delo je razumeti srečo in v Kopen-
hagnu ima svoj srečni inštitut. »Večina ljudi
misl, da je to velik prostor, kjer imamo kuž-
ke in bonbončke, kar seveda ne drži. Na sre-
čo gledamo z znanstvene perspektive. Moje
zadnje delo je povezano s spomini. Nastalo
je na mojo željo, saj ko sem pred leti postal
štiridesetletnik, sem se moral sprijazniti s
statistiko, da sem doživel polovico življenja.
Zato sem naredil pregled najsrečnejših tren-
utkov svojega dotedanjega obdobja, razmiš-
ljal sem tudi, kako bi jih lahko uporabil za
srečnejše trenutke v prihodnosti. Pomembno
je, da se ob posebnih trenutkih zaustavimo
in si rečemo: »To si moram zapomniti za dne-
ve, ko ne bo toliko sreče v mojem življenju.«

V Sloveniji so se zanj zanimali številni
novinarji in z njim naredili precej inter-
vjujev. Slovenska javnost je torej odprta

**»Nikoli ne dvomite, ali
lahko majhna skupina
resnih in predanih
ljudi spremeni svet. V
resnici je to edino, kar
ga sploh lahko.«**

za srečo oziroma išče nekoga, ki bi ji poma-
gal poiskati pot do tja. »Opazil sem močno
žejo po razumevanju tega pojma. Zanimivo
je, kako dobim različna vprašanja v različnih
državah. V Franciji sem dobil veliko vprašanj
o filozofiji in metodah iskanja sreče, v ZDA
veliko o tem, kako biti uspešen, v Sloveniji
sem dobil veliko vprašanj o tem, kako naj
Slovenija poveča kakovost bivanja. Prihajam
iz majhne države in vidim podobnosti med
majhnimi državami. Mislim, da nam ta majh-
nost omogoča, da se učimo drug od drugega.«

**Kako smo srečni v Sloveniji v primerjavi
z drugimi državami sveta?**

Med 157 državami, ki so vključene v poro-
čilo o sreči, so najmanj srečni ljudje v Siriji,
Južnem Sudanu, Afganistanu, Tanzaniji, Je-
mnu. To so države, kjer vihrajo vojne, oziroma
so te države, porušene po vojni. Slovenci
ste na 45. mestu, tako da ste v zgornji tret-
jini, kar je dobro. (Hrvati so na 76. mestu,
Avstrijci na 11., Italijani na 37., Madžari na
63., op. p.) Prav tako se je stopnja zadovolj-
stva v zadnjih desetih letih povečala za pet
odstotkov. V ZDA stopnja sreče pada. Med
desetimi najbolj srečnimi so
skandinavske države in
Nova Zelandija.

**Kdaj začnemo
razmišljati o tem,
ali smo srečni?**

Misl, da
je iskanje sre-
če prisotno že
ves čas. O tem
se predvsem
sprašujemo
takrat, ko smo
nesrečni, ko
smo v težkih

življenjskih položajih. Obstajajo jasne raz-
lage za našo nesrečo. A v sodobnem času se
je pojavil fenomen, ki ga je težko razložiti.
Ljudje so nesrečni, četudi živijo v miru, v
prijetnih okoljih in imajo zadovoljene osnov-
ne potrebe. Ta paradoks je postal sopotnik
modernega človeka. Posledica tega je tudi
višji odstotek samomorov v državah z višjo
blaginjo.

**Ali smo srečnejši, če sledimo normam
družbe?**

Ljudje se radi počutimo spoštovane. Če lju-
dje v družbah počnejo nekaj, kar ne ustreza
družbenim normam, počnejo nekaj, kar se
ne spodob, potem jim je seveda težje. Norme
se razlikujejo od države do države. Razlike
med državami nastanejo glede na to, koliko
so ljudje svobodni pri izbiri načina življenja,
kot si ga želijo. Da niso prisiljeni v odločitve,
temveč svobodno odločajo, kaj je dobro za
nje. Recimo primera Južne Koreje ali Kitajske.
Tam prebivalci zelo ozko gledajo na uspeh.
Veliko njihovih otrok čuti neizmeren pritisk,
da je v življenju pomembno samo to, da naj-
prej končajo akademsko izobraževanje. Se
pravi, da imajo otroci tri možnosti – da post-
nejo zdravniki, pravniki ali razočarane ose-
be. Privilegij zame je bil, da sem imel starše,
ki so mi omogočili, da
sem se izpopolnil
na področju,
kjer sem
u ž i -
val.

Pet naključnih dejanj dobrote v tem tednu:

1. Pustite darilo na nekem pragu.
2. Zapomnite si ime osebe za pultom ali nekoga, ki ga vidite vsak dan. Pozdravite ga po imenu.
3. Pripravite dve malici in eno podarite.
4. Na zabavi ali delovnem mestu pokramlajte z nekom, ki je sramežljiv in osamljen.
5. Nekoga iskreno pohvalite. Takoj zdaj.

(Vir: Lykke - dansko iskanje najsrečnej-
ših ljudi na svetu)

Da nisem zgolj razmišljal, da bom delal
in služil, temveč da bom delal, služil
in ob tem užival. To mi je pomagalo, da
sem ustanovil res drugačen inštitut za
srečo. Zato staršem dajem nasvet, naj
dovolijo otrokom najti pot, po kateri
želijo hoditi. Naj jim ne postavijo ome-
jitev, kaj pomeni uspeh v očeh zunanjih
opazovalcev.

**Kaj lahko sami naredimo, da bomo
srečni?**

Ovisno, kje živimo. Tri leta
nazaj sem napisal knjigo
Hygge, ki opisuje
danski

način, kako si lahko polepšamo življenje. Opisujem tudi, kako z malenkostni prinesemo boljše počutje v prostore. Ker ima Danska dokaj neprijetno podnebje in v določenem obdobju tudi temna vreme, v naših domovih redno prižigamo sveče, ki prinašajo svetlobo in občutek toplote. Ko sem se pogovarjal s kanadskim novinarjem, ki je knjigo prebral, mi je povedal, kako je v družinsko okolje vnesel nekaj svojih predlogov in spremenil dožemanje časa in povezanosti. Ženo imata tri najstniške sinove in некоč je predlagal, da bi ob družinski večerji prižgali sveče ter pokramljali o dnevu, ki se končuje. Najprej so se najstniki uprli temu predlogu, zdaj so to sprejeli in po besedah očeta je mogoče čutiti, da potrebujejo te počasne večerje. Uživajo ob hrani in se pogovarjajo o dnevu. Zanimivo je, kako preproste stvari spremenijo družinsko življenje.

Ali se torej lahko naučimo biti srečni?

Mislím, da se lahko priučimo veščin, s pomočjo katerih se naučimo biti srečnejši, a precej je stvari, na katere ne moremo imeti vpliva. Rodimo so srečni, a če živimo recimo v Siriji, ne moremo reči, da imamo enake pogoje za ustvarjanje sreče.

Ali ste srečni?

Sem. Sem človek z visoko stopnjo sreče, imam tudi slabe dneve, ko sem osamljen, nesrečen, a mislim, da je to popolnoma človeško.

Družbena omrežja so postala pomemben del vsakodnevne rutine in življenja. Pogosto jih povezujemo z negativnimi vplivi, kot sta osamljenost in tesnoba. Kakšen je vaš predlog za njihovo pametno uporabo?

Mogoče je dobro, da omejimo, koliko časa dnevno preživimo na teh omrežjih. Pomembno je tudi, da razmišljamo, kako se počutimo, ko prebiramo objave na teh omrežjih. Če omrežja uporabljamo, da zavidamo drugim, kaj počnejo, to ni dobro za nas. Če jih uporabljamo, da organiziramo dogodke in se družimo z ostalimi, potem je naša uporaba zelo smela poteza. Recimo moj oče družbena omrežja uporablja tudi zato, da je na tekočem, kaj se dogaja z mano in mojim bratom. Tovrstna omrežja so postala dober način, da ostajamo v stiku z ljudmi. Kot izziv vam postavljam, da prijatelje in družino spodbudite, naj med tednom uvedejo ure brez tehnologije, pri čemer ne glejte ves čas na telefone. Raziskava britanske organizacije Action for children je pokazala, da starši otroke težje odvrnejo od računalnika ali druge elektronske naprave, kot jih prepričajo, naj naredijo domačo nalogo. Zanimiv je primer danskega internata. Zaposleni otrokom vzamejo pametne telefone in druge naprave, dostop do družbenih omrežij imajo otroci samo eno uro na dan. Po šestih mesecih so naredili anketo med učenci, ali naj nadaljujejo z istim režimom ali naj jim vrnejo telefone. 80 odstotkov jih je glasovalo za prvo možnost. Če nihče nima telefona, potem smo bolj povezani in sklepamo prijateljstva. Izziv je vedno, kako dobiti kritično maso ljudi, ki bo pripravljena čas preživeti brez telefona.

Vedno več se pogovarjamo o sreči, a vedno več ljudi je zaradi napetosti v službi in tudi doma izgorelih. Je to način sodobnega življenja?

Stres je del življenja in ima tudi pozitivne vplive. Mislím, da ni prostora, kjer ne bi bilo stresa. Veliko delaš, da ustrežeš šefu, a po drugi strani si razočaran, ker zanemarjaš družino. Vseeno je, kaj delaš, ker se zdi, da ne delaš dovolj. Življenje je nekako ponazorjeno s črko U. Srečni smo, ko smo stari in mladi, a vmes se zdi, da smo nesrečni. Nimam dobrega odgovora, kako bi bili lahko zgolj srečni. Rojeni smo bolj kot ne srečni in bolj kot ne zdravi. Najboljši nasvet je, da ugotovite, kateri del dneva je tisti, ko se res

počutite dobro, in poskušate to ponoviti. Zame je pomembno, da povabim prijatelje na kosilo, se povežem z ljudmi, ki so mi blizu, in počnem stvari, ki jih rad počnem.

Med poslušalci vaših predavanj je mogoče opaziti, da je večina predstavnic nežnejšega spola. Zdi se tudi, da so ženske tiste, ki v podjetjih in na političnih stolčkih, pred dobiček podjetja ali države postavljajo kakovost življenja?

Opazil sem, da je med mojim občinstvom vedno več žensk kot moških. Med ženskami sem zasledil, da so jim veliko bolj pomembni dobri medosebni odnosi. Zelo zanimivo je videti, da so v Mrežo za blaginjo (Wellbeing Economies Alliance oz. WE-All), to je v družbo manjših držav, ki trdijo, da rast BDP ni najpomembnejši gospodarski cilj, vključene države, ki imajo za predsednice vlad ženske. Vanjo so vključene Nova Zelandija, Islandija, Škotska, Danska. Vesel sem, da gremo počasi v smer, kjer ni pomembna samo gospodarska rast, temveč da to, kar smo z njo pridobili, uporabimo za boljše življenje. Postajamo res bogatejši, a to še ne pomeni, da smo srečnejši. Mislím, da je upanje tudi za moje področje.

Kako sploh lahko merite stopnjo sreče v neki državi?

Sreča je res zelo širok pojem, ki zajema veliko kazalcev. Včasih so srečo merili z gmotnim stanjem, kar je pomembno, a ni edino merilo. Srečo, blaginjo ali kakovost

željivo, da povečate stopnjo zadovoljstva med zaposlenimi?

Naš inštitut trenutno sodeluje s podjetjem v Kopenhagnu, ki želi postati najsrečnejše podjetje na svetu. Opazujemo njegove zaposlene, jih sprašujemo o samozavesti, stresu, zadovoljstvu na delovnem mestu in življenju na splošno. Vse je anonimno, a lahko njihove odzive merimo skozi čas. Uvajamo različne rešitve in opazujemo, ali to vpliva na njihovo kakovost življenja. Iz preteklih raziskav lahko povem nekaj predlogov. Recimo na inštitutu za raziskovanje sreče smo uvedli dnevna obdobja ustvarjanja. Vsak delovni dan v službi izkoristimo dve uri brez prekinitve, da opravimo delo, ki zahteva popolno zbranost. Številnim podjetjem predlagam, da naj zaposlenim ponudijo delo od doma. Kajti za številne ljudi je pot na delo najhujši del dneva. Na žalost prevelik del življenja porabimo za pot v službo in domov. Poleg jim tudi predlagam, da spodbudijo pohvale med sodelavci, saj s tem izboljšajo zaupanje.

Denar je pomemben za srečo, ampak koliko je ravno prav za srečo? Ker vemo, da najbogatejši ljudje niso tudi najbolj srečni.

»Danci imajo eno najbolj uravnoteženih razmerij med delom in prostim časom na svetu. Njihov delovni teden v povprečju traja sedemintrideset ur. Delodajalci jim puščajo veliko svobode, saj lahko delajo od doma in si sami določijo začetek dela.«

Res je, ko gledamo, je denar res pomemben, ker če ga nimamo, smo nesrečni. A največje zadovoljstvo je pri manjših prihodkih. Ko ljudje dobijo dovolj denarja, da imajo streho nad glavo in podporo za otroke, jim dodaten denar ne naredi še bolj srečne. Kot pri večini stvari je tudi pri sreči podobno, da več

kot je imamo, manj srečni smo. Zato so prebivalci nekaterih držav res bogatejši, a ni nujno, da so srečnejši. Pomembno je, kako gledate na denar, kaj vam ta blaginja res pomeni. Denar ljudem v ZDA pomeni več kot ljudem na Danskem. Četudi so ZDA gospodarsko napredovale in v zadnjega pol stoletja močno obogatele, državljani niso srečnejši. Ljudi moti, da se 90 odstotkov bogastva razdeli med 10 odstotkov najbogatejših. Pri sreči pa pohlep ne deluje. Na Danskem imamo brezplačen zdravstven sistem, brezplačen šolski sistem, poleg tega recimo lahko v Kopenhagnu uživam v stvareh, pri katerih je vseeno, ali sem reven ali bogat. Na Danskem se mi zdi dobro, da kakovost življenja ni preveč odvisna od premoženja. ZDA so poseben primer. Vprašanje denarja je posebno tudi zato, ker so prihodki zelo relativni. S svojimi prihodki in denarjem boste zadovoljni takrat, ko boste okoli sebe videli ljudi, ki zaslužijo podobno ali manj. Lahko celotno gospodarstvo narašča, vaše denarno stanje tudi, a če bo sosedu raslo še hitreje, boste nesrečni.

Kaj počnete na Danskem takšnega, da ste tako srečna država, oziroma kaj počnete drugače od Slovencev?

Ne vem, kaj točno počnemo bolje. Nimamo korupcije, imamo dober zdravstveni sistem in socialno podporo, visok BDP, svobodno izbiro možnosti, kako bomo živeli. Kaj mislite vi, kje bi se morala Slovenija izboljšati, da bi postala srečnejša?

Mislím, da nas Slovence moti korupcija. Poleg tega izgubljam zaupanje v institucije in ljudi. Ali vas pokličejo v podjetja in

Veliko skrbi in veliko sreče ter veselja. Družina Slemenšek iz Razgorja v občini Vojnik se veseli kar z devetimi otroki.

Na turistični ekološki kmetiji Slemenšek so veseli svojega devetega otroka

Božična skrivnost družine z devetimi otroki

»Najprej smo izdelali adventni venček. Otroci nato na njem navdušeno prižigajo svečko za svečko. V tem času med drugim pečemo kekse, ki božiča ne dočakajo,« je z nasmehom povedala Tjaša Slemenšek, mlada mama devetih otrok iz Razgorja v občini Vojnik. »Imamo tudi adventni koledar, na katerem je za vsak dan sladko darilce. Tudi k maši v Vojnik gremo ob nedeljah, kjer starejši otroci ministrirajo,« je dejal oče Boštjan.

BRANE JERANKO

»Pred božičem se najprej odpravimo v gozd, kjer nabere mo mah. Tam ga je toliko, da pravimo temu gozdu pravljici dežela,« je povedal sin, tretješolec Aljaž. »Imamo dvoje jasic. Z atijem ali dedijem postavimo pred domačijo hiško, v katero nato preloži-

mo mah, na katerega položimo velike kipe,« je še povedal Aljaž. Še ene jaslvice postavijo v stanovanju pod božično drevo. Smreko krasijo že od jutra predbožičnega dne, saj ima družina veliko okraskov. Ima jih toliko, da jih nekaj obesijo na smreko vsak od ve-

čjih otrok. Na sveti večer se bo zbrala – zdaj že trinajstčlanska – širša družina pri slovesni večerji. To ponavadi pripravlja babica Olga. Za praznični posladek spečejo potico in kolač. Starša se odpravita na sveti večer v Vojnik z otroki že k zgodnji, otroški polnočnici. Starejši otroci odidejo pozneje s starima staršema še k »pravi« polnočnici, k polnočni maši. Nekateri od njih ministrirajo. »Tista noč je nasploh zelo kratka. Otroci nato že ob štirih ali petih zjutraj gledajo, če jim je Božiček kaj prinesel. Ko se zbudi eden, so nato pokonci še ostali,« je povedala mama Tjaša, ki se je poročila na kmetijo v Razgorju iz Trnovelj pri Celju.

Doma niso imeli kmetije. Za največje praznike so odpravi kar celotna družina k starim staršem po Tjašini strani, ki zdaj živijo v Zabukovici. Družino, še posebej otroke, pritegne velika razstava domačega Božičnega Vojnika. »Včasih ga obiščemo že pred božičem, odvisno od tega, ali nam čas dopušča,« je povedala babica Olga. »Božični Vojnik je prekrasen. Vsako leto so kakšne nove jaslvice in vse si ogledamo. Otroci so navdušeni,« je pripovedovala njihova mama. Na Silvestrov večer in na novo leto ima družina manjše praznovanje ob slovesni praznični večerji. Najmlajši otroci se odpravijo spat že pred odštevanjem do novega leta.

Nežin prvi božič

Letošnji božič družine Slemenšek bo še bolj vesel kot lanski. Družina je letos bogatejša za novo članico, to je najmanjšo Nežo. »To bo njen prvi božič. Neža se tega še ne zaveda, mi pa imamo eno veselje več,« se veseli mama Tjaša. »Ostali otroci so jo odlično sprejeli. Navdušeni so, nanjo pazijo. Nobenega otroškega ljubosumja ni med njimi, sprašujejo pa, če bomo imeli še koga,« je vesela mama. Najstarejša Sara obiskuje prvi letnik veterinarske šole v Sentjurju in želi postati veterinarski tehnik. Blaž je v osmem razredu osnovne šole, Lucija v šestem, Tomaž v četrtem in Aljaž v tretjem. Matija se jim

bo v šoli pridružil prihodnje šolsko leto, Nikolaj je star štiri leta, Ema, ki je bila doslej najmlajša, ima dvajset mesecev. In na katere vrednote prisegata starša pri vzgoji otrok? »Na poštenost, skromnost, spoštovanje drug drugega ter na delovne navade,« je povedal oče. Vsi Slemenškovi otroci so zelo dobri učenci in starša nimata z njimi nobenih težav. Prosti čas radi preživljajo na igrišču, ki je bilo v Razgorju urejeno letos, ter na sosednjem v Bovšah. Družina se odpravi z vsemi otroki tudi na morje. Letos je zaradi rojstva najmlajše članice ostala doma. V preteklosti se je odpravila na morje z vsemi otroki celo za deset dni. Z dvema avtomobiloma seveda, enega od njiju sta posodila stara starša. »Avtobusa nimamo,« se je pošalil dedek Avgust, ki je takrat pazil – z babico – na dom in kmetijo. »Z veliko družino je veliko skrbi, vendar hkrati veliko veselja. In z vsakim otrokom ga je več,« je srečna mama. Oba starša sta iz družin, ki so imele po tri otroke. Pri babici Olgi je bilo celo še več otroškega blagoslova kot dandanes pri Slemenškovi. V družini iz okolice Sevnice, iz katere izhaja, je bilo kot šestnajst otrok. Olginemu očetu je namreč prva žena med vojno umrla in je ostal sam z osmimi otroki. V drugem zakonu se mu jih je rodilo še osem. »Zelo težko smo živeli, imeli smo le hišo in vrt, mama je hodila h kmetom v »taberh«. Imela je zelo težko življenje,« se je spominja hči Olga. Najstarejša očetova hči je bila komaj leto mlajša od mačehe, saj je bila med zakoncema velika starostna razlika. Tudi dandanes je treba veliko družino, z devetimi otroki, preživeti. Mama Tjaša se je povsem posvetila družini in kmetiji, oče se ukvarja s pripravljanjem lesnih sekancev.

Na turistični ekološki kmetiji

Slemenškovi imajo od leta 1995 turistično kmetijo. Pred tem so se tam ob veliki noči zbirali moške s »štukami«, to je možnarji, in streljali ter se nasploh veselili. Na najvišji točki v vasi. Olgo je hči spod-

Slemenškove notranje jaslvice

Slemenškovi otroci pred lanskim družinskim božičnim drevesom

Na domačem travniku

bujala, naj se odloči za kmečki turizem, in tako je družina zanj postavila posebno hišo. Pozneje je iz izletniške kmetije nastala nastanitvena kmetija s štirimi sobami oziroma z desetimi ležišči. Kot izletniška kmetija nudi gostom suhomesnate narezke, kosila in večerje z domačo hrano. Z veliko družino Slemenšek tako delijo na njihovi turistični kmetiji predpraznično ali ponovoletno veselje tudi za-

ključene družbe. Mama Tjaša pripravlja za najmlajše goste turistično-ekološke kmetije otroške rojstnodnevne zabave, ki so na določeno temo, recimo gusarsko, indijansko, kavbojsko, egipčansko ... Za male kavboje je na voljo na primer poni. Slemenškovo nastanitveno kmetijo obiskujejo gostje z vsega sveta. Največ je Nemcev, Avstrijcev in Italijanov, posamezniki so celo z Dan-

ske, iz Francije, Irana, Rusije, Belorusije, Romunije, Kanade ... Letos so bili na obisku kar dvakrat Američani. »Doma niso vajeni sedenja pred hišo, zato so pri nas v tem zelo uživali. Najprej so kar ostajali v sobah, nato so videli nas, kako sedimo zunaj,« je povedal dedek Avgust. Zaradi množice komarjev si v Teksasu tega ugodja namreč ne morejo privoščiti. Foto: družinski arhiv

V hlevu

Z žrebičkom

Veliko živali

»Najraje imam psa, s katerim se igram,« je povedal štiriletni Nikolaj Slemenšek in dodal, da ima zelo

rad tudi pave. Igrivi psiček se igra tako, da ugrizne v otrokovo hlačnico. Slemenškovi in drugi otroci poleti

jezdijo domačega ponija. Na kmetiji imajo zelo veliko živali, med njimi kar šest konjev, dva psa, petdeset krav, muce, pujse, goske, kokoši, čebele ...

Veselite s teličkoma. Na turistični kmetiji imajo veliko različnih živali.

Z letošnjega Slemenškovega »kožuhanja«

V Razgorju še tepežkajo

Na Slemenškovi domačiji ohranjajo stare slovenske običaje. Otroci ohranjajo zelo star običaj tepežkanja po hišah. Po njem otroci na Slovenskem vsakega 28. decembra s šibo simbolično tepežkajo odrasle.

Običaj korenini v bibliji, in sicer v pomoru otrok, ki ga je organiziral kralj Herod. »Rešite se, rešite, Herodove roke, ki je morila nedolžne otroke. Z Jožefom svetim in s sveto Ma-

rijo pojdem v Betlehem iskat Mesijo,« izgovarjajo po starem običaju otroci. Običaj tepežkanja je marsikje že izumrl.

Družina ohranja še druge stare običaje. Na »kožu-

hanju« se zberejo številni domači in njihovi prijatelji iz Vojnika. Družba zapoje, k dobri volji prispevajo tudi najmlajši Slemenškovi harmonikarji in kitaristi. Pomembna je na primer tudi skupna trgatve. Na predvečer prvega maja pripravljajo družinsko kresovanje.

Na pašo

Prejšnji mesec je bil krst devetega otroka družine Slemenšek, male Neže. V vojniški župnijski cerkvi jo je krstil celjski škof v pokoju, dr. Stanislav Lipovšek.

Ob ribniku Slemenškove turistično ekološke kmetije

Jerneja Mastnak, glavna Božičkova pomočnica

Dobra vila s širokim nasmehom

Jerneja Mastnak. Justi. Božičkova pomočnica. Prostovoljka z velikim srcem, s toplim objemom in z nalezljivim smehom. Je Celjanka, ki jo, ko jo spoznaš, preprosto moraš imeti rad. Zase pravi, da je potrpežljiva, ima močno voljo in zna vztrajati. Je polna upanja in optimizma ter predvsem vedno pripravljena pomagati. Vsakomur, ki pomoč potrebuje. Ne glede na dan in uro.

LEA KOMERIČKI KOTNIK

»Da, to sem jaz,« reče z nekoliko sramežljivim glasom, ki se hitro razleze v topli in nalezljiv smeh. Človek se ob njej vselej počuti prijetno. Enako se tudi ona dobro počuti obkrožena z dobrimi ljudmi.

Že kot deklica se je v krogu družine učila deliti. Danes sta prostovoljstvo in pomoč sočloveku, še posebej otrokom, ne-

kaj, kar jo gradi in bogati. »Do desetega leta sem bila edinka in ko sem dobila bratca, je bil to najprej seveda šok, ker nisem bila več prva. A sta znala starša to vedno zelo dobro urediti, da se ni nihče nikoli počutil za nič prikrajšanega,« se spominja. Da je treba tako stvari kot tudi ljubezen deliti, so jo v prvi vrsti naučili prav starši. »Ati je že

vrsto let rejnik in tako sem od malega živela s tem. V rejništvu je bilo pri nas precej otrok in naučila sem se, da moram, kar je viška, razdati. To je poslanstvo, ki je bilo dano mojemu atiju in očitno tudi meni. To si štejem v čast,« pove Jerneja, ki je s svojim delom osrečila že nešteto otrok in prav toliko staršev.

V službi otrok

Jerneje se veliko otrok zgotovito spomni iz igralnega kotička Oslarija, kjer je vrsto let skrbela za zabavo in animacijo na rojstnodnevnih zabavah. Danes jo mnogi poznajo kot glavno Božičkovo pomočnico v Celju, ki je letos že peto leto z Milanom Niničem in ostalimi prijatelji iz Humanitarnega

društva Enostavno pomagam poganjala kolesje Božičkove tovarne daril. Dejavnja je pri vseh prostovoljnih akcijah v mestu in okolici. Poleg tega je kot spremljevalka zaposlena v Osnovni šoli Frana Roša v Celju. »Vedno sem si želela delati v vrtcu. Vrsto let sem delala kot animatorka na rojstnodnevnih zabavah, nakar sem se vpisala v šolo, da sem naredila prekvalifikacijo. Potem se je želja delati v vrtcu začela malo oddaljevati, ker nisem imela možnosti opravljanja strokovnega izpita. Bila sem že kar malo obupana. Nakar se je mi je ponudila priložnost v OŠ Frana Roša, ki sem jo zgrabila z vsemi štirimi, če lahko tako rečem. Zdaj sem v šoli,« strne pot do poklica in

»Če bi imela čarobno moč, bi naokrog raztrosila čarobni prah, da bi se vsi ljudje imeli radi. Predvsem si želim, da bi bili vsi otroci sprejeti. Ne samo tisti, ki nas vsakodnevno obdajajo, ampak tudi tisti, ki so morda v tem trenutku daleč stran. Da bi si večkrat znali pokazati, kaj drug drugemu pomenimo, in da bi nas osrečevale malenkosti.

dela, ki ga, kot pravi, preprosto obožuje. Njo pa obožujejo učenci in sodelavci.

Čeprav je končala srednjo šolo za hortikulturo in vizualno umetnost – smer cvetličar, vrtnarski tehnik – jo je tiha želja ves čas vlekla v pedagoške vode. »Zdi se mi, da sem že v vrtcu globoko v sebi vedela, da bom delala z otroki. A se tega takrat še nisem zavedala. Moja vzgojiteljica in pomočnica Iva in Ksenja sta res krasni, srčni ženski. Mislim, da sta tudi oni dve nekoliko krivi, da sem danes tu, kjer sem. Kolikor se spomnim, smo se veliko »cartljali, med nami je bilo veliko topline in prijaznosti. To, kar sem dobivala od njiju, to dajem naprej. Ko danes sestavljam slike in filme iz spomina iz različnih obdobji, vidim, kje so tisti plusi, da sem danes, kjer sem, in da sem takšna, kakršna sem.«

Poletja rezervirana za kolonije

Močan pečat je Jerneja nedvomno pustila pri udeležencih poletnih kolonij. Verjetno se je marsikomu prav zaradi nje ta morskemu oddihu vtisnil še globlje v srce. Prvič se je kot spremljevalka in vzgojiteljica koloniji

pridružila kot najstnica. »Tudi za to je v veliki meri kriv ati,« pove. »Poznal je takratnega direktorja podjetja, ki je organiziralo letovanje, doma je dal pobudo in tako smo se dogovorili,« se spominja začetkov, ki so bili vse prej kot lahki. »Moram priznati, da sem se pri devetnajstih letih s precej strahu podala na to pot. V varstvo so mi bile za deset dni zaupane najmlajše deklice. Pred odhodom si niti v sanjah nisem predstavljala, kako bo vse to izgledalo. Če sem iskrena, je bilo to mojih zelo mučnih deset dni. Komaj sem čakala, da grem domov,« prizna, saj je bilo delo, ki ga je opravljala, psihično izjemno naporno. »Vendar sem imela ob sebi izjemno ekipo, zaradi katere še vedno vztrajam.«

Čeprav je že velikokrat dejala, da je določeno leto res njeno zadnje v koloniji, priznava, da še ne ve, kdaj bo prišlo poletje brez sodelovanja v kolonijah. »Ko pride čas, ko se je treba prijaviti, niti ne razmišljam. Poletja so pri meni rezervirana za kolonije. Čeprav je naporno, se na ta način spočijem,« pravi. Največja nagrada so nasmehi in prijazne besede otrok, ko se

»Starša sta znala vedno urediti tako, da je bilo za vse dovolj. Zame, za brata in sorejence. Naučila sta nas, da lahko čokolado razdelimo na sedem, osem delov in res ni potrebe, da vse poješ sam.«

Jerneja je prava ustvarjalna duša. Ustvarila je že linijo brošk »teta Justi«. Gre za simpatično nasmejeno srčno vilo. Lahko bi rekli, da je ustvarila lastno risano podobo.

Jerneja pravi, da ne mara pretvarjanja in da se je z leti naučila, da v odnosih ni treba igrati, temveč je pomembno znati ohraniti sebe. »Z vsem, kar sem jaz. Se ne pretvarjam, ne glede na to, kdo je ob meni ali z menoj. Ko sem bila z Milanom (Niničem, predsednikom Humanitarnega društva Enostavno pomagam, op. a.) na sprejemu pri predsedniku Pahorju, se je vse dogajalo tako hitro, da nisem imela nobene fotografije z njim. Takrat je bilo moderno, da je predsednik delal »selfije« in sem ga prijazno pocukala za rokev in ga nagovorila, da je to mogoče edinstvena priložnost, da se slikava. Čeprav se mu je zelo mudilo, si je za to vzel čas. Tako da res nimam strahu pred novimi ljudmi, pred avtoritetami. Neizodajne smo vsi ljudje iz mesa in krvi.

»Dokler bom na tem svetu, bodo otroci v varnih rokah. Ne glede na to, kdo so in od kod prihajajo. Svojih nimam, imam pa moč, da lahko pomagam drugim.«

kje nenačrtovano spet srečajo. »Ti odzivi mi dajejo moč in energijo, da vztrajam.«

Dejavna je tako v kolonijah, ki jih v Baški na Krku vsako leto omogoča Mestna občina Celje, kot tudi v kolonijah, ki jih za otroke iz socialno šibkih sredin organizira celjsko podjetje Mik. Sprva so tudi ti letovali v Baški, zadnja leta letujejo na slovenski obali, na Debelem rtiču.

Kot pove, se v kolonijah tudi vzgojitelji vedno naučijo kaj novega. »Ne glede na to, kako dolgo že hodiš v kolonije, se iz vsake vrneš bogatejši za nova znanja in spoznanja. Vsako leto se veliko naučimo. V zadnjem času je to predvsem potrpljenje,« pravi in doda, da nam danes v družbi na splošno manjka strpnosti. »Vse bi reševali na silo. Ampak vzgojitelji res stremimo k temu, da se z otroki veliko pogovarjamo in jim skušamo pokazati, da se da težave in spore reševati tudi kako drugače, ne samo s silo.«

Jerneja pravi, da je morski tip človek in zato komaj čaka tople in sončne poletne dni na obali. Posebno mesto v

letih ni sram govoriti in jih s ponosom povem,« pojasni. »A si takrat še nisem niti v sanjah predstavljala kaj mi bo leto namenilo.« Poleg vseh utečenih projektov, pri katerih sodeluje, se je letos podala še v manekenske vode. Kot model se je predstavila na svojevrstni modni reviji, ki jo vsako pomlad pripravijo v celjskem nakupovalnem središču. »To je bila res nepozabna izkušnja, ki je v moje življenje prinesla ogromno novih poznanstev in prijateljev. Mislim, da mi je ta izkušnja dala še dodatno moč in energijo, da lahko nosim še večji, še lepši nasmeh kot sicer,« pove, a hkrati prizna, da ni bilo povsem preprosto. »Preden sem sprejela izziv, sem imela sama s sabo ogromno pogovorov. Nisem bila namreč povsem prepričana, kako bodo ljudje na modnem odru sprejeli mojo drugačnost. Navajeni smo namreč, da se po modni pisti sprehajajo suhi in usklajeni ljudje, vse na njih mora biti »tipi topi.« Ko ji je zmanjkovalo poguma, so ji ga vlivali ostali nastopajoči. Vsi dvomi o

»Če bi imela možnost, če bi mi kdo dal kakšno zapuščeno hiško, bi uredila dom za vse tiste otroke, ki nimajo te sreče, da so lahko doma.«

njenem srcu ima prav Baška. »To je zame trenutno najlepši kraj na Zemlji. Tam se je zgodilo veliko lepih stvari, rodile so se tudi kakšne ljubezni. Tam sem spoznala res ogromno ljudi. Že kuharice rečejo, da Baške brez naše Jerneje ni več. Poznajo me tudi domačini. Na stara leta se bom najbrž preselila v Baško,« razmišlja.

Na modni pisti

Jerneja Mastnak je dejavna na številnih področjih. Predvsem tam, kjer lahko pomaga ljudem in bogati njihov vsakdan. Leto, ki se izteka, si bo zagotovo dobro zapomnila. Nenazadnje se je že ob prehodu v leto 2019 odločila, da bo to njeno leto. »Tudi zaradi tega, ker sem stara 33 let – mene o

tem, ali se je odločila prav ali ne, so se razblinili, ko je prvič stopila na oder. Občinstvo jo je nagradilo z močnim aplavzom. Ko danes pogleda na ta letošnji izziv, ugotavlja, da je tudi zaradi njega pridobila samozavest. »To je sicer eden mojih adutov, ker mi ljudje pravijo, kako sem samozavestna, ampak ni vedno tako,« razloži.

A kot pravi, je vse veliko lažje, če se imaš rad in sebe sprejmeš takšnega, kakršen si. »Znam se hitro prilagoditi različnim položajem. Lahko bi rekla, da obvladam improvizacijo, čeprav se v igranju še nisem preizkusila.« Ker je energična Celjanka vselej odprta za nove zgodbe in izzive, se nikoli ne ve. Morda jo bomo že v letu 2020 gledali tudi na gledališkem odru.

»Prej ko se naučimo, da popolnih ljudi in popolnih trenutkov ni, da smo popolnost pravzaprav mi sami, lažje živimo.«

Kreativna duša in spretni prsti

Že v otroštvu je bila izjemno kreativna in spretna s prsti. V vseh teh letih je pod njenimi rokami nastalo ogromno čudovitih izdelkov. Lani je izdelala serijo brošk »teta Justič«, kar je tudi njen vzdevek, ki se je rodil v Baški. »Mnogi me nagovarjajo, da bi ustvarila še kakšno serijo,« pove in razkrije, da je njena tiha želja, da bi nekoč imela svojo blagovno znamko oziroma izdelke, ki bi predstavljali njo samo. »Mogoče kakšno blago, na katerem bi bile narisane »Justike«, srčne deklice.« Modna ustvarjalnost ji je blizu, pravi: »Rada imam malo drugačne, posebne stvari. Minimalistične, ampak takoj opazne.«

»Če svoje delo opravljaš s srcem, te to polni z energijo«

Prostovoljci so tisti, ki širijo dobro voljo in veselje, a za svoje delo ne pričakujejo darila. Največje plačilo sta prižgana iskrica v otonjnih očeh in nasmeh na objokanem licu. Prostovoljci se pri svojem udejstvovanju srečajo s številnimi tudi težkimi in bolečimi zgodbami, ki sežejo in zarežejo v srce. Jerneja ima to moč, da zna srečo poiskati tudi tam, kjer je večina ne vidi. »Energijo najverjetneje črпам ravno iz tega, da opravljam delo, ki ga imam res rada. Da me vse, kar počnem, osrečuje. Ni lepšega občutka kot to, da nekemu polepšam dan, trenutek. Mu pokažeš, da je svet ne

»Včasih je za srečo dovolj le trenutek, ko si vzamemo čas in ga posvetimo drugemu. December je mesec pričakovanj, veselja, obdarovanj, objemov, lepih misli in želja, nekemu veselje, drugemu žalost, skrb, osamljenost, stiska. Če bi lahko, bi v tem mesecu ustavila to brezglavo norenje po trgovinah, masovne nakupe in zagotovo bi se našlo še kaj. Dragi moji, ustavimo se. December je res nekaj posebnega, a to naredimo mi. Samo mi smo tisti, ki lahko naredimo kakšen božični čudež. Jaz verjamem vanj. Podarite nasmeh, dobre misli, objeme in besede neznanцу, starejšemu, otroku, prijatelju. Bodimo enostavno mi in posujmo čaroben prah med vse ljudi.«

»Zakaj je dobro biti prostovoljec? Pri tem drugim nudiš pomoč in podporo, se družiš in spoznaš nove ljudi, kakovostno porabiš prosti čas, spoznaš in razvijaš sebe, gradiš lasten sistem vrednot, pridobivaš nova znanja in izkušnje ter preverjaš lastne sposobnosti, spretnosti in znanja.«

glede na vse lep in da je vsakdo vreden občutiti to lepoto,« pove. »Ko slišim za kakšno zgodbo, bodisi za trpinčenje otrok ali za socialne stiske, ko starši svojim otrokom ne morejo privoščiti tistega, kar se zdi meni povsem vsakdanje, si rečem, da moram biti močnejša zaradi njih. Ko slišim te žalostne zgodbe, najprej sedem in se zjočem,« prizna. Pred kratkim si je obljubila, da dokler bo ona na svetu, bodo otroci v varnih rokah. »Svojih otrok še nimam, imam pa voljo in željo pomagati drugim. To je moja naloga,« pravi.

»Če bi imela možnost, če bi mi kdo dal kakšno zapuščeno hiško, bi v njej uredila dom za vse tiste otroke, ki nimajo te sreče, da bi lahko bili doma,« zaupa eno svojih skritih želja. Kot pove, delo z otroki, ki imajo ranjeno dušo, ni enostavno, saj ti otroci težko zaupajo. »Imam to srečo, verjetno tudi pravo energijo, da se mi odprejo in mi marsikaj zaupajo. Skušam jim pomagati, veliko se pogovarjamo, objemamo. Objem otrokom res veliko pomeni.«

Prizna, da se je vse te zgodbe močno dotaknejo in jo na nek način zaznamujejo, da v iskanju rešitev kdaj pozabi nase, da tudi sama ostane brez prave energije. A jo prav s pomočjo dela in uspešno izpeljanih projektov dobi nazaj. »Tudi jaz imam dneve, ko padem čist na »podn«, ko ne vem, kam. Ko bi najraje »popokala« stvari in odšla. Ta

krat si povem, da imam pravzaprav vse, kar šteje.«

Prazniki z družino in s prijatelji

Praznike je že od nekdaj preživljala z družino. »Ni bilo na veliko, bilo je skromno, toliko, da smo imeli pridihi in občutek praznikov,« se spominja. V zadnjih letih se krog širi, proste praznične dni poleg družinskim članom nameni tudi prijateljem in obisku svoje najljubše kavarne v mestu, kjer ob toplem napitku »odklopi« dogajanje okoli sebe.

Danes smo preveč usmerjeni v vsesplošno praznično potrošnjo, kupujemo velika, a mnogokrat povsem nepotrebna darila. Pozabljamo na tisto, kar praznikom daje pravo čarobnost. In to je čas, ki ga lahko namenimo drug drugemu. »Materialna darila so zgolj pika na i, ampak kdor zna podariti čas, zna zares obdariti,« je prepričana Jerneja, ki poudarja, da se moramo med prazniki še več pogovarjati. »Za trenutek se ustavimo, neobremenjeno poklepajmo in spijmo kakšen čaj,« svetuje in opozarja, da je med nami premalo povezanosti. »Drug drugega moramo sprejeti in se ne spreminjati. Predvsem si moramo znati povedati, da se imamo radi. Ne samo decembra, temveč celo leto,« pravi in doda, da so najlepša darila še vedno zastonj. »Zato ne skoparimo z nasmehi in objemi.«

Foto: GrupA

Da je Jerneja prava mentorica dokazuje Rajka Miladinović. Kot deklica je skupaj z Jernejo poletja preživljala v koloniji. Danes je ponosna prostovoljka.

Mary Ellen Ramasimanana Virtič navdušuje za francoščino tudi celjske dijake

Državljananka sveta z daljšim postankom v Sloveniji

»Sebe ne vidim drugje kot pri poučevanju, čeprav sem nekaj časa delala tudi v pisarni. Delo z otroki je res največje darilo, ki ga lahko dobiš. Kar daš, se ti stokrat povrne,« je o svojem delu, ki ga jemlje kot poslanstvo, pripovedovala simpatična Mary Ellen Ramasimanana Virtič. Slovensko govori z mariborskim naglasom. Hčerki njen govor kdaj kritično ocenita, a sta do nje prestrogi. Glede na to, da naš jezik ni enostaven in da se ga je naučila tako rekoč sama, je lahko ponosna na svoje znanje. Pred dvajsetimi leti je prišla v Slovenijo, kjer naj bi ostala le deset mesecev, a je spoznala moža in v Slivnici pri Mariboru sta si ustvarila družino. S srčnostjo in z zanosom že vsa leta navdušuje mlade za francoščino. Kot naravna govorka poučuje kar v petih šolah, med njimi tudi na I. gimnaziji v Celju. Skupaj z njo so v šoli ponosni na visoko odlikovanje, red vitezinje akademskih palm, ki ji ga je podelila Francija. Izročila ji ga je francoska veleposlanica v Ljubljani Florence Ferrari.

TATJANA CVIRN

Mary Ellen se je rodila na Madagaskarju očetu domačinu in mami Francozinji. Njeno življenjsko pot je že v rani mladosti zaznamoval dedek, ki je bil profesor francoščine. Imel je svoje gledališke skupine, za katere je sam pisal besedila, bil je organist, skladal je pesmi. »Ob prejemu odlikovanja sem povedala, da sem ponosna nanj. Pustil je močan pečat, čeprav je umrl, ko sem bila stara enajst let. Ko sem izvedela za odlikovanje in sem to sporočila mami, je dejala, da nadaljujem družinsko tradicijo. Takrat sem se spomnila, da je tudi on prejel enako odlikovanje.«

Domneva, da ga je prejela tudi za delovanje

na Poljskem, kjer je delala pred prihodom v Slovenijo. Tam je s poučevanjem in številnimi dodatnimi dejavnostmi širila zanimanje za francoski jezik. Dvakrat mesečno je imela celo odaje in lekcije učenja jezika na radiu, vodila je filmski in debatni klub, tečaje francoske kulinarike ...

S temi izkušnjami je prišla v Slovenijo. Ministrstvo je iskalo tuje učitelje, naravne govorce, ki bi v šolah obogatili učenje tujih jezikov. Po nekaj letih se je ta program žal

končal in zaradi pomanjkanja denarja ni postal sestavni del šolskega sistema. »To me boli,« pravi sogovornica. »Velikokrat je na voljo denar za razne projekte, a ko gre za šolstvo v Sloveniji, je vedno treba varčevati. Zakaj varčujemo ravno pri otrocih?« se sprašuje in meni, da bi morali več denarja nameniti za šolstvo kot za obrambo, če res verjamemo v mir in če ga želimo ohraniti. »Otroke je treba izobraževati, da bodo vedeli, kako ga ohraniti in tu je znanje tujega jezika zelo pomembno.«

Pomen znanja jezikov

V zadnjih letih je zanimanja za učenje francoščine v šolah sicer manj, kot ga je bilo nekoč, pri čemer si ta jezik izberejo tisti, ki jih res zanima in veseli. V nekaterih osnovnih šolah ga je mogoče izbrati kot neobvezni izbirni predmet, na nekaterih gimnazijah se ga lahko učijo kot drugi tuj jezik. Razlogi za izbiro so pri otrocih različni, a za vse velja, da radi berejo, poslušajo francosko glasbo, gledajo francoske filme. »S takšnimi je res lepo delati, vse jih zanima. Ponujam jim gledališko dejavnost, petje, srečanja s spoznavanje francoske kulinarike, saj zelo rada kuham ... Spodbujam jih k branju knjig, ker na ta način razvijajo domišljijo, drugače spoznava življenje in svet, lažje se izrazi jo .

Spodbujam jih, naj opisujejo sebe in izražajo svoje mnenje. Na ta način dobijo samozavest, na glas povedo, kaj mislijo, potrjujejo svojo osebnost in morda spreminjajo mnenje, ki ga imajo drugih o njih, in predsodke, ki lahko nastajajo na osnovi zunanje podobe.«

Prav znanje jezikov daje možnost drugačnega pogle-

tarnajo, da je slovnica težka, a jim rečem, da je slovenščina med najtežjimi jeziki na svetu, pa sem se je bolj ali manj sama naučila.«

Slovenščina iz Svetega pisma

Verjame, da se je treba naučiti jezika dežele, kjer živiš, saj je stik z ljudmi tako

»Imela sem srečo, da sem spoznala Pedra Opeko, in sicer v Grenoblu, kjer je pred leti gostoval v eni od cerkva. Mama je rekla, da bi ga šli poslušat, češ da je z Madagaskarja in da je Slovenec. Predstavila sem se mu po malgaško in ga nato v slovenščini vprašala, kako je. Debelo je gledal, kako nekdo z Madagaskarja govori slovensko sredi Francije.«

da na svet, meni in žalostno ugotavlja, da danes mladi pri nas niti hrvaščine ne znajo več, čeprav hodijo redno na morje v sosednjo državo. »Takšne multikulturalnosti, kot ste jo imeli, ni več, vsak jezik pa prinese človeku nov pogled na svet in drugačen način opisa tega sveta.«

Ob tem je seveda treba znati osnove jezika, poudarja. »Tudi avta ne moreš voziti brez znanja o teoriji in osnovnega znanja o mehaniki. Učenci

bolj pristen. Zato se je tudi na Poljskem naučila jezika. Zanimivo, da je slovenščino odkrivala s pomočjo Svetega pisma. Mary Ellen je namreč adventistka in se je za Slovenijo oziroma Maribor odločila tudi zato, ker je slišala, da ta skupnost v mestu dobro deluje in da je v njej veliko mladih. »To je zame pomembno, izbrala sem Slovenijo, čeprav bi lahko šla v Oslo, Prago ali Marakeš. Ko sem prišla, sem

znala le pozdraviti v sloven-

ščini. Mož, ki sem ga spoznala v cerkvi, mi je pomagal pri premagovanju prvih težav in tako sva se zblížala.« Sveto pismo je resda zahtevno za učenje jezika, prizna, a hkrati ima po njegovi zaslugi nekoliko nenavadno besedišče, kot ji večkrat povedo kolegi. Sicer pa si je doma na vse predmete nalepila listke s poimenovanji in tako utrjevala znanje. Rada tudi poje in tudi to je pomagalo pri učenju slovenščine. »Dijakom svetujem podobno. Če radi pojejo, naj poiščejo glasbo na spletu, če radi berejo, naj si sposodi francoske knjige, če radi kuhajo, naj berejo recepte. Telefon je danes med najpomembnejšimi sredstvi za učenje, saj si lahko nastavijo francoski jezik in se tudi tako naučijo nove besede.« Poleg tega je pomembno branje besedila na glas, meni. »Pri vseh stvareh lahko dijakom pomagam, a govoriti namesto njih ne morem,« nazorno pove in zato želi, da se snemajo, ko berejo francoska besedila.

S hčerka se pogovarja v francoščini in tudi mož je na njeno zahtevo osvežil srednješolsko znanje tega jezika, čeprav sta se najprej pogovarjala v angleščini in zdaj govorita tudi slovensko. Ker ima on korenine tudi na

Na podelitev visokega državnega odlikovanja v francoski rezidenci v Ljubljani je Mary Ellen Ramasimanana Virtič povabila tudi učitelje, s katerimi zelo dobro sodeluje, in ravnatelj šol. Tem je hvaležna, da vidijo delo z naravno govorko kot dodano vrednost, ki jo dijaki potrebujejo, ter da zagotavljajo denar za to delo, čeprav sistem tega ne predvideva. Na sliki je z ravnateljem I. gimnazije v Celju dr. Antonom Šepetavcem in Andrejko Lorenčak, profesorico francoščine. (Foto: arhiv šole)

»Zakaj ne bi spremenili sistema, zakaj mu moramo slediti za vsako ceno? Tega ne razujem, mogoče zato, ker sem tujka ... Če želimo spremeniti sistem, to lahko storimo.«

Hrvaškem, je družina res pravi jezikovni Babilon.

Še vedno jo mikajo potovanja

Že v njenem otroštvu se je družina veliko selila in tudi kasneje je Mary Ellen živela na različnih koncih sveta. Z dvema desetletjema bivanja v Sloveniji je tako dosegla rekord. Selitveni primanjkljaj nekoliko nadomešča z delom v več šolah po Štajerskem, a želja po odkrivanju novih krajev je ostala. »Mož je tipičen Slovenec, kar pomeni, da rad potuje, a je še raje doma. Ko še nisva imela otrok, sem ga nagovarjala,

da bi šla živet kam drugam, a me je zavrnil z vprašanjem, če mi tu kaj manjka ... Hčerki sta v srednji šoli, kmalu bosta odšli od doma, tudi onidve želita spoznavati svet. Možu sem rekla, da bi potem lahko kupila kombi s kuhinjo in posteljo in bi šla malo naokoli.«

Na Madagaskarju družina še ni bila, se pa vsako leto za praznike odpravi v Grenoble v Francijo, kjer živi mama Mary Ellen, medtem ko očeta ni več. Mary Ellen ima še dve sestri in brata. Ena sestra živi v Švici in je poročena s Švicarjem, druga sestra in brat živita v Franciji, njuna partnerja sta z Madagaskar-

»V življenju je najbolj pomembno imeti svoje vrednote in ne pozabiti nase in biti ponosen na svoje korenine. Slovenci ste premalo ponosni na svojo deželo. Vedno se primerjate z drugimi, česar ni treba, ker si s tem znižujete samozavest in tudi drugi manj spoštujejo.«

ja. Tako se pri mami mešajo tradicija in druge kulture, otroci spoznavajo svoje korenine in dediščino, ki jo je sredi Evrope težko ohranjati. »Jezik je nosilec kulture in tega ne smemo pozabiti. S pomočjo novih tehnologij je lažje,« ugotavlja sogovornica, ki je hčerki učila malgaško tudi s pomočjo pesmic svojega dedka.

Družina na prvem mestu

»Družina je zame zelo pomembna. Ko se z dijaki in učenci pogovarjam o tem, se mi zdi neverjetno, da ne vedo, kaj je zet, snaha, svak,

in da so presenečeni, da jaz vse to vem. Mene to zanima. Z dedkom in babico smo imeli vsak mesec skupno kosilo, približno petdeset se nas je zbralo in to so zame najbolj dragoceni spomini. Pogrešam to veliko družino in tudi zato gremo vsako leto

v Francijo, da ohranjamo stik.« Takrat člani družine skupaj pripravijo hrano, se na božični večer družijo ob praznični mizi in se pogovarjajo o tem, kaj se jim je dogajalo med letom. »Presenečena sem, da se otroci igrajo podobno, kot smo se mi, ko smo uprizorjali gledališke predstave, peli in igrali na glasbila. Tudi na ta način se nadaljuje tradicija, čeprav živimo narazen.«

Za božič jedo bolj francoske jedi, naslednji dan malgaške. Te so zelo enostavne, osnova je riž, zraven sta meso ali riba. »Najbolj značilna je uporaba listov, podobnih blitvi. V Franciji jih je mogoče kupiti, sama uporabljam namesto teh liste redkvice, sladkega krompirja ali bučk. V njih je veliko proteinov in mesa skorajda ne potrebuješ. Ko razmišljam, ugotavljam, da smo bili Malgaši že od nekdaj blizu vegetarijanskega načinu prehranjevanja,« pravi v smeihu in doda, da še danes ne je veliko mesa.

Tudi obdarujejo se, čeprav priznava, da so marsikatero navade prevzeli od Francozov, saj je bil Madagaskar njihova kolonija. »Prav smešno je, da v Afriki praznujejo božič tako, da imajo smreko in nanjo naložijo vato namesto snega. To sploh ne sodi v njihovo tradicijo. A kultura se vedno meša in ker sem migrantka, nimam težav s tem.«

Migranti niso vsi za v isti koš

Zaveda se, da je tema o migrantih zelo občutljiva. »Čeprav so migranti zelo različni, od političnih, ekonomskih od

»Ko sem prišla, se mi je zdelo nemogoče, da obstaja tako čista dežela. Nobenih smeti ni bilo na tleh, nič popisanih sten ... A v dvajsetih letih se je to zelo spremenilo. Ko grem na sprehod, zdaj opažam vse več onesnaženja. Ne vem, kako se je to lahko tako spremenilo. Šola je skupaj s starši odgovorna za vse to.«

podnebnih, jih dajemo v isti koš in imamo predsodke do njih. V razredu se pogovarjamo o tem in dijakom priporočam, naj gredo po svetu, saj je to njihova najboljša priložnost v življenju, da okrepijo vednjo o tem, kdo so, in ohranijo tisto, kar so,« svetuje sogovornica, ki je že od malega navajena na pripombe, saj je bila razdvojena med francoskim in malgaškim svetom. Vedno je morala iskati opravičila, zakaj se je znašla na določenem mestu, in iskati svoj prostor pod soncem. »Ko si mlad, je to težko. Zakaj drugim tega ni bilo treba, sem se spraševala. Misliła sem, da sem v Sloveniji našla oazo miru.« A vse ni bilo tako idilično. »Spomnim se starejše hčerke, ko je bila v drugem razredu in je doma povedala, da so ji rekli, da je črnka, ker je njena mama črna. Dobro se je znašla in odgovorila je, da je njena mama rjava, ati pa je bel, torej je sama mlečna čokolada,« pove v smeihu, čeprav ji takrat zagotovito ni bilo do smeha. Druga hči je povedala, da ji je sošolec rekel, da je ne mara, ker je njena mama črnka. »In to pred kratim v srednji šoli!« je zgrožena Mary Ellen. »Hči je ostala brez besed, prijateljice pa so nadržle tega fanta.«

Tudi zato je izobraževanje tako pomembno, meni sogovornica. »Mladim povem, da imajo danes na voljo za učenje jezika toliko možnosti, da me sploh ne bi potrebovali. A šola obstaja zato, da deluje tudi vzgojno. To je njeno poslanstvo.« Tudi zato ji ni vseeno, kakšna znanja in poglede na življenje prenaša mladim. »Vsak dan imam pred sabo izziv, kakšne teme naj jim ponudim, da bodo razmišljali o stvareh okrog sebe in zrasi v dobre ljudi.«

Največje bogastvo pri njenem delu so srečanja z nekdanjimi dijaki, ki so postali uspešni, marljivi ljudje. Mnogi ji povedo, da jim je bila njena izkušnja navdih in pomoč pri premagovanju ovir, ko so sami šli v tujino. In to jo osrečuje.

Foto: GrupA

»Zame je pomembno in zahtevam, da družina vsak večer sede skupaj k večerji in da se pogovarjamo. Na malih stvareh je treba graditi. Niso dovolj le srečanja enkrat na teden ob nedeljskem kosilu. Starši se potem čudijo, kaj vse se dogaja kasneje z otroki.«

»Kjerkoli sem živela, sem vedno imela prave prijatelje. Zato mi je bilo vedno težko, ko sem morala kam drugam.«

»Vsi jeziki imajo enakovredno vlogo. Rada bi, da bi tudi mladi Slovenci, ki študirajo slovenščino, šli v tujino in tam učili ta jezik.«

Mary Ellen Ramasimanana Virtič z družino, z možem Markom in s hčerkama Noemi Aina in Amelie Kalo (z leve).

»Sama se počutim kot prebivalka sveta.«

Vsakodnevno garanje je rodilo vrhunske dosežke, nato se je prelevilo v uživanje v družinski idili

Zlata olimpijka Urška Žolnir Jugovar zdaj mamica z diplomom

»Sama verjamem, da lahko dosežemo vse, kar si zadamo, vendar moramo za to garati.«

Trikrat je nastopila na olimpijskih igrah. Leta 2008 je v Pekingu na odprtju iger nosila slovensko zastavo. Ko je ni nosila, je osvojila medaljo, tako v Atenah 2004 kot v Londonu 2012. Spada med najuspešnejše slovenske športnice. Neizprosna borka je bila učenka trenerja Marjana Fabjana pri Judo klubu Z' deže Sankaku Celje. Za vselej se je v slovensko športno zgodovino zapisala kot prva, ki je osvojila zlato olimpijsko kolajno v individualnem športu. Na velikih tekmovanjih je zbrala devet odličij; evropska prvakinja je postala leta 2009 v Tbilisiju, na svetovnih prvenstvih se ni uspela uvrstiti v finale, kar si še dandanes »očita«.

DEAN ŠUSTER

V obrambo zlata, ki ga je osvojila pri tridesetih letih, se ni želela podati. Imela je nove, smele načrte. Prelomni trenutki so se začeli vrstiti v zadnjem obdobju. Najprej se je poročila, nato je postala mamica, piko na i je postavila z diplomom. Tako srčnih osebnosti srečaš malo v vrhunskem športu. Živi v Pernovem, njena hišna številka je – kaj drugega ne bi mogla biti – 1a. Četrty član družine je pes Frodo. Pred vhomom piše: »Pes ni nevaren, nevaren je lastnik.« »To je bila Matejeva ideja,« je hitro poudarila **Urška Žolnir Jugovar**, preden sem začel klepetati z njo, z žensko, ki mi jo je pred več kot dvema desetletjema predstavil Marjan Fabjan, ko je bila še dekle z zlato medaljo z mladinskega evropskega prvenstva.

Božični čas je za nami, pred vrati je pričakovanje novega leta. Kako si doslej previjljala praznične dni?

V judo klubu je bila navada, da smo imeli dopoldne 24. decembra trening. Naslednji dan je bil prost, tako da sem se veselila božičnega večera s starši in tudi naslednjega dneva, ko sem lahko počivala. Sproščeno sem uživala. Toda ponoči s 25. na 26. december smo potovali na priprave v Italijo.

Spomini na tri dobre može?

Začelo se je že z Miklavžem. S sestrom sva postavili košaro in vedno se je kaj znašlo v njej. Pokojna stara mama je zunaj rožljala z verigo, misleč, da me bo vsaj malo prestrašila. Jaz pa sem bila zgolj radovedna in sem šla pogledat, kaj se dogaja. Lušno je bilo. Pred božičnim večerom sva s sestrom krasili jelko, mami in ati sta šla na obisk k teti, ki ima takrat rojstni dan. Ko sta se vrnila, smo večerjali. V zadnjem času se vse začne prehitro, z lučkami in okrasitvijo. Proti koncu decembra je že vse nasičeno.

»V judo klubu je bila navada, da smo imeli dopoldne 24. decembra trening. Naslednji dan je bil prost, tako da sem se veselila božičnega večera s starši in tudi naslednjega dneva, ko sem lahko počivala.«

»Pokojna stara mama je zunaj rožljala z verigo, misleč, da me bo vsaj malo prestrašila. Jaz pa sem bila zgolj radovedna in sem šla pogledat, kaj se dogaja.«

Prvič bo mlada družinica doživela praznične dni.

Nič posebnega ne bo. No, Nola kobaca naokoli po hiši in vse, kar pospravim, skrbno razmeče. Lani so bili moji in Matejevi starši za božič pri naju, ko sem še imela velik trebuh, tokrat pa smo se dobili v Rogaški Slatini. Za silvestrovo bomo sami trije in obetamo si prijetne urice.

Nola ni običajno ime.

Izbrala sva ga skupaj, razmišljala sva še o drugih imenih – japonskem Sayuri in perzijskem

»Pred prihodom v bolnišnico sem lahko tekla, ko pa sem se zbudila po posegu, sem zagledala poviti nogi. Veliko razočaranje. Zdelo se mi je, da se je čas ustavil.«

Anami. Matejev prijatelj ima hčer Nolo in sva ga vprašala, če lahko tako poimenujemo tudi najino hčer.

Kje sta se spoznala z Matejem Jugovarjem, nekdanjim košarkarjem?

Razlog je bil poslovne narave. Matej v Termah Zreče skrbi za priprave športnikov. Svoj prvi kamp sem imela na Rogli. Potrebovala sem informacije, cenike. Šli smo na sestanek in z Matejem sva vedno bolj sodelovala ...

25. januarja lani sta se poročila, po letu in petih dneh si rodila Nolo. Sta bila sama na Mauricisu?

Da, sama na pravem nepozabnem dopustu in s telefonoma v omari. Bilo je vrhunsko. Mesec prej sva poslala vso dokumentacijo za poroko. V glavnem mestu sva še dokončala formalnosti in ko je dva dni kasneje v najin hotel prišel matičar, smo le še opravili obred. Ta je le enkrat na dan,

tako da za mladoporočca poskrbijo v najlepši možni meri.

Prav nič se nisi spremenila kot osebnost, ko si postala uspešna športnica. V kolikšni meri si drugačna zdaj, ko si mamica?

Zelo sem zaščitniška do svoje družine. Iz celice, ki jo tvorim z možem Matejem in Nolo, črпам energijo, zato je ne dam. Da, spremenila sem se. Postavljam meje, kdaj je česa dovolj. Jasno dam vedeti, kdaj potrebujem svoj mir. Namreč če sama ne delujem na polnih obratih, tudi družina ne.

Kakšna je Nola?

Nasmejana, če je le sita in naspana. Počasno že uveljavlja svoje zahteve.

Večkrat se je že izkazalo, da smo tudi pri orisovanju pomembnih dogodkov izpustili kakšno zanimivo podrobnost. Pred približno petnajstimi leti si osvojila svojo prvo olimpijsko kolajno, ki je ogromno pomenila slovenskemu judu, prispevala nadaljnji rasti in dokončno odprla ero Sankakujevega zbiranja odličij. Toda ni veliko manjkalo, da v Atene

sploh ne bi odpotovala. Kako bi dala naslov tisti predolimpijski zgodbi?

Nočna mora.

Ko si se prebudila iz nje, je bilo krasno. Kaj se je vmes dogajalo?

Najhuje je bilo, da smo bili že skoraj stoodstotno prepričani, da bomo potovala v Grčijo, kajti Belgijka je odpovedala nastop pri olimpijskem komiteju. Na točkovni lestvici sem bila takoj za njo, le z devetimi točkami zaostanka. Na Japonskem smo imeli brutalne priprave. Dvakrat sem si zvila gleženj. Teči nisem mogla, a borila sem se, saj so mi močno povili gležnja. Tri tedne smo bili tam, nekaj dni pred vrnitvijo je »Fabi« klical v Slovenijo in izvedel, da si je Belgijka premislila ...

Besede so ti zastale, kot da si se vrnila v tisti trenutek.

Kolaps. Sesul se mi je svet. Do konca tedna sem vadila, ampak tisto ni bilo ničemur podobno. Glave nisem imela več na pravem mestu. Kasneje sta Petra Nareks in Lucija Polavder odšli na priprave v Pariz. Ostala

sem doma, nisem videla smisla, da še dodatno treniram. Nena doma se je pojavila možnost za »wild-card«, za posebno povabilo. »Fabi« mi je priznal, da obstaja le promil možnosti, da ga dobim. Prepustil mi je odločitev glede vadbe. Takoj sem začela trenirati. Negotovost je trajala večno, končala se je dva dni pred odprtjem olimpijskih iger. Klical je »Fabi«. Rekel je, naj ostanem mirna po tistem, kar mi bo povedal. Nato mi je sporočil, da sem med potnicami in da tudi on čaka dokončno potrditev. In da bo poklical čez pet minut. Do naslednjega zvonjenja sem buljila v telefon. »Greš! Zdaj se umiri in zberi,« mi je rekel. Izvedela sem v torek, odpotovala sem v četrtek. Vmes sem odhitela v Ljubljano po olimpijsko opremo, jo kasneje oprala. Odšla sem brez akreditacije.

Žreb je hotel ...

... da sem v tretjem krogu naletela prav na Belgijko, na Gello Vandecaveye. »Ubila« sem jo.

Nepozaben poraz v polfinalu bi lahko zaznamoval celotno kariero Last minute Urške, a je – na tvojo srečo in Slovenije – ni. Nespretna končnica borbe, kljub vsemu krivična sodniška odločitev in namesto finala in medalje, ki si jo že imela v pesti, ti je preostala negotovost. Je spomin na trenutke s »Fabi-jem«, ki so sledili pred borbo za bron, še živ?

Seveda je, bilo je brutalno. Nadril me je kot psa. Bil je šokiran, tudi sama sem bila. Česa takšnega še nisem videla. Avstrijko Claudio Heill sem »razmetala«. Regi-

Urška in Nola sta še posebej srečni, ko se iz službe vrne Matej.

Objema in pogleda, ki povesta vse.

strator mojih akcij je bil skoraj poln. Toda bila je visoka in mi je blokirala roki. Sodnik mi je nizal kazni, zadnje je dosodil tik pred koncem. Bilo je grozno, »Fabi« me je nato odlično pripravil na borbo za bronasto medaljo. In uspelo nama je. Sama verjamem, da lahko dosežemo vse, kar si

»Ljudje so me ustavljali na ulici. Bilo je zelo prisrčno. Še posebej ko so rekli: »Poglej, to je pa naša Urška!««

zadamo, vendar moramo za to garati. Takšno mišljenje me je spremljalo ves čas športne kariere. In me spremlja tudi po njej.

Osem let kasneje v Londonu si bila nepremagljiva. Je šlo za trans, dober občutek ali predvsem tvojo kakovost, ki je končno prišla povsem do izraza?

Mislím, da za kakovost, ki se je nabrala skozi vsa leta. »Fabi« me je leto prej vprašal za mnenje. Samo da bom zdrava, pa me sploh ne bo strah, sem mu odgovorila. O medalji nisem razmišljala.

»Svoj prvi kamp sem imela na Rogli. Potrebovala sem informacije, cenike. Šli smo na sestanek in z Matejem sva vedno bolj sodelovala ...«

O čem pa?

Da bo čim prej konec. Bila sem utrujena od vsega. Obenem sem bila v tistem trenutku najmočnejša v svojem življenju. Že po prvi borbi sem čutila, da sem sposobna za vrh. Potem se je končno začelo vse obračati meni v prid. Izpadle so Francozinja, Japonka in Nizozemka.

Kakšen je bil dogovor s »Fabijem« po zaključku kariere?

Sodelovala sva 20 let in morala sva se pogovoriti. Začela sem trenirati dekleta. Nato sem prevzela moške in jih pripravljala za Rio de Janeiro.

Ti veliko pomeni, ker »Fabi« ceni tvojega moža?

Všeč mi je, da se razumeta.

Si znova v stari težnosni kategoriji?

Sem, da, skoraj. Še poleti sem bila v višji kategoriji.

Kdaj si bila v svoji karieri najbolj razočarana?

O porazu v polfinalu v Atenah sem že govorila. Omenila bi še dan po operaciji obeh kolen leta 2009. Pred prihodom v bolnišnico sem lahko tekla, ko pa sem se zbudila po posegu, sem zagledala poviti nogi. Veliko razočaranje. Zdelo se mi je, da se je čas ustavil. Da bom večno ostala v postelji. In da ne vem, kako naprej.

A kmalu si vedela.

Pet mesecev kasneje sem na tekmi za veliko nagrado osvojila tretje mesto in začela nabirati točke za London.

»Bila sem utrujena od vsega. Obenem sem bila v tistem trenutku najmočnejša v svojem življenju. Že po prvi borbi sem čutila, da sem sposobna za vrh. Potem se je končno začelo vse obračati meni v prid.«

Kdaj ti je srce zaigralo v športni karieri?

V Londonu zaradi osvojitve naslova olimpijske prvakinje in ker sem vedela, da je konec.

V Celju imajo dekleta na voljo vrhunske atletske, košarkarske, roketne, drsalne trenerje. Torej bo za Nolo dovolj izbire, ne zgolj judo?

No, z Matejem sva se odločila, da bo čez nekaj let obiskovala šolo Simone Lotrič Judo malček. Tam se naučijo vsega. Potem bomo videli.

Je bilo dokončanje študija marketinga zgolj želja ali tudi vložek za prihodnost? Kaj bi rada počela?

Bil je izziv in je tudi mišljen kot naložba. Vsekakor se v tem mislim preizkusiti. Nisem študirala zgolj zaradi diplome. Če znanja ne bom preverjala v praksi, ga bom izgubila.

Borce Sankakuja si uspešno vodila v vlogi trenerke. A to delo pogrešaš?

»Do naslednjega zvonjenja sem buljila v telefon. »Greš! Zdaj se umiri in zberi,« mi je rekel »Fabi.««

Rok Drakšič je bil tretji na evropskem prvenstvu, Adrian Gomboc je bil peti na olimpijskih igrah. Vesela sem tudi za Mihaela Žganka, ki se je odlično znašel v turški reprezentanci. Začutila sem njegove zmožnosti in sposobnosti.

Kakšna je bila zate ponudba kitajske judoistične zveze?

Kitajci so poklicali »Fabija«. Ponudbe nisem sprejela, čeprav je bila odlična. Ko bi se iztekla štiriletna pogodba, mi ne bi bilo treba več delati do konca življenja. Želela sem si ustvariti družino. In gladko sem zavrnila ponudbo.

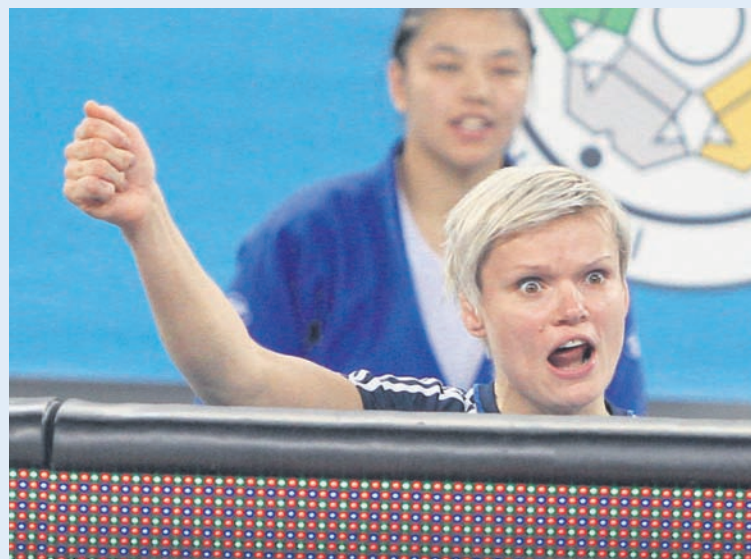
Si občutila, da si bila vzornica ogromno mladim v Celju in daleč naokoli? V čem se je to odražalo?

Vem, da se je povečal vpis mladih v judoistične klube. Po drugi strani so me ljudje ustavljali na ulici, predvsem starejši. Na vsak način so mi hoteli izkazati pozornost. Pa so potegnili iz vrečke zavoj čokolade in mi ga vročili. Bilo je zelo prisrčno. Še posebej ko so rekli: »Poglej, to je pa naša Urška!«

Foto: GrupA, arhiv NT

Pred sedmimi leti je Urška skupaj s klubskima kolegicama Petro Nareks (levo) in Lucijo Polavder (desno) dvignila svojega učitelja in trenerja Marjana Fabjana.

Urška Žolnir kot tekmovalka ni kazala čustev, v vlogi trenerke pa je bila zelo temperamentna.

Policistka Pika ekskluzivno za Novi tednik

Policistka, ki ne kaznuje

»Svoje delo jemljem skrajno resno. To ni samo moje delo, je moje poslanstvo,« je bilo prvo, kar nam je dejala Pika. Simpatična, strokovna, dosledna in v kolektivu ter javnosti cenjena. Z njo smo se srečali na Policijski upravi Celje, kjer je pred tem imela sestanek. Prišla je s kupom fotografij, ki nam jih je pokazala, in razložila, kje vse je že bila. Njen urnik je pester, skoraj ves čas je na terenu. Med ljudmi. Zato jo imajo tudi zelo radi.

SIMONA ŠOLINIČ

V policijske vrste je stopila pred nekaj leti. Pravi, da je v ta poklic zaljubljena že od otroštva. Njen službeni partner je Leon, torej prav tako policist. »Komaj čakava tudi koncert Policijskega orkestra, ki bo 16. januarja v športni dvorani Gimnazije Celje Center, kjer se

bova tudi malo zavrtela. Gre za humanitarni koncert orkestra z Alenko Godec, sredstva pa bodo namenjena Humanitarnemu društvu Enostavno pomagaj,« pravi Pika. In spomni tudi na koncert Policijskega orkestra v Ljubljani, ki bo dan prej, torej 15. januarja. Takoj

tudi pohvali vse, ki so dobili vstopnice za ta koncert. »V tem primeru je šlo namreč za preventivno akcijo, ki je trajala decembra. Med vozniki, za katere smo med nadzorom prometa ugotovili, da niso vozili pod vplivom alkohola, smo izžrebali dobitnike vstopnic za koncert v Ljubljani. Varnost v prometu je na prvem mestu in na vse, ki se zavedajo, da alkohol in volan ne gresta skupaj, sem res ponosna,« je dejala. Na vprašanje, ali kdaj spiše kakšen kozarček, je odgovorila, da ne. »Kozarca pa res ne pijem. Tisto, kar je v njem, pa, vendar alkohola ne uživam. Če grem s prijateljicami na kakšen žur, vedno poskrbimo za to, da vozi tista, ki ne uživa alkohola.

Tako se vedno vrnemo varno domov v objem svojih najdražjih. Vesela sem tudi, ker opažam, da tudi mladi vedno bolj skrbijo za varne prevoze z zabav,« je dodala.

Največ z mladimi

Na mladih svet stoji, je povedala med sproščenim pogovorom. »Ves december sem imela veliko dela, saj sem v okviru Božičkove karavane s kolegi obdarovala otroke. Prav zabavno je bilo,« nam je zaupala. »Zato me v začetku tega meseca nikakor niste mogli dobiti za reportažo, ker sem imela resnično veliko dela,« je pojasnila.

Res je, »lovili« smo jo kar nekaj časa. Že od jeseni. A je

takrat imela ogromno dela v šolah in vrtcih, kjer mladim polaga na srce preventivne nasvete. Z otroki se odpra-

Pika je bila pred tedni posebna gostja na Radiu Celje.

Takrat je morala »pihati« Natalija Verboten. »Preverili smo njeno pljučno kapaciteto,« se je strokovno izrazila Pika. In priznala, da velikokrat poslušala pesem Dva policaja od Verbotenove. »In natančno vem, o katerih dveh mojih kolegih Natalija poje v tej pesmi,« je dejala.

Pika ima v policiji ogromno prijateljev na različnih delovnih mestih v policiji. In zato jo vsi poznajo, ko pride na teren. Ker se rada fotografira za svoj arhiv, se vedno rada nastavi pred fotoaparatom s kolegi.

Motor je bil njena skrita želja že od mladosti. Pika je namreč tudi motoristka. Včasih sede na motor in se varno odpravi na izlet. Redno se udeležuje tudi tečajev in usposabljanj za motoriste. »Varnost je glavna. Tega se morajo zavedati vsi motoristi. Še posebej zdaj, pozimi, ko so vozne razmere slabše, nekateri vseeno sedejo na motor. Stanje na cesti pa je zdaj drugačno kot poleti, zato je treba to upoštevati in vožnjo prilagoditi razmeram, hkrati nikakor ni dobro precenjevati svojih sposobnosti,« svetuje Pika.

Redki trenutki, ko fotografi Piko ujamejo z njenim službenim partnerjem Leonom na tak način. »Rada pleševa, ko le lahko, tako se tudi malo sprostita, saj je najino policijsko delo tudi naporno,« pravi Pika.

Športnika Benjamin Lah (ju-jitsu) in Rok Drakšič (judo) sta se z veseljem fotografirala s Piko. Kot policistka tudi veliko znanja iz borilnih veščin. Neuradno smo izvedeli, da je v trenutkih, ko je treba posredovati, neustrašna in da je prišla ogromno nepridipravov.

živali. Zato svetujem, naj ne uporabljajo pirotehničnih izdelkov, namesto tega naj jih prinesejo na policijo, jaz pa bom poskrbela za varno uničenje,« nam je pojasnila.

Ko je doma, rada kaj dobre ga speče. Takrat povabi prijatelje na obisk. »Prijateljstvo in dobri odnosi so pomembni. Ustvarjajo vez z ljudmi in takrat je tudi varnost večja. Če imam dobro soseda, bo na primer popazila na mojo hišo, če me ni doma. Bolj pozorna bo. To je v teh časih zelo pomembno, saj vidite, da se kdaj zgodi ka-

kšen vlom in takrat pride prav vsaka informacija, da lahko moji kolegi storilce čim prej izsledijo,« je še dodala.

Več objemov

Ob prehodu v novo leto seveda nismo mogli mimo vprašanja, kako ocenjuje statistične podatke o dogajanju na Celjskem na področju črne kronike. »Uradno tega ne morem komentirati, lahko samo povem, da bi bilo prekrškov in kaznivih dejanj manj, če bi se ljudje več pogovarjali, in sicer umirjeno.

Svet potrebuje več pozitivne energije in tudi več objemov. Bilo bi lepše. Saj se da, veste. Vse se da,« je zaključila.

In nas - objela. Hvala, Pika!

Foto: osebni arhiv Policistke Pike

Naša sogovornica izjemno ceni tudi reševalce: »Pogosto so poleg nas in gasilcev prvi na kraju. Z njimi zelo dobro sodelujem.«

»Tukaj smo želeli starejše opozoriti na pomen osvežitve znanja v prometu. Pomembno je, da so starejši mobilni in da ob tem obnavljajo svoje znanje iz prometne varnosti,« je Pika razložila, ko nam je pokazala tole fotografijo.

»Ko se pokaže priložnost na kakšnih prireditvah, se srečam s kolegi z ostalih področij dela. Takrat se pogovorimo tudi o strokovnih temah, razpravljamo o kakšni aktualni stvari, kdaj pa se tudi čisto sproščeno družimo,« je razložila Pika.

Pikina pglavitna vloga je preventiva. Biti z mladimi in jih naučiti osnov varnosti je največje darilo zanje, meni. Seveda Pika k otrokom nikoli ne pride praznih rok. Čokoladice in odsevniki so skoraj vedno njeno skrito darilo.

Z največje razstave jaslíc v Sloveniji

Čari Božičnega Vojnika so ljudi povezali

V teh dneh, ko ljudje uživamo v božičnem miru, je med najbolj obiskanimi prireditvami Božični Vojnik. Ta spet privablja številne obiskovalce, ki si lahko ogledajo približno 250 jaslíc. Od teh je tretjina zunanjih, ki so postavljene pred stanovanjskimi hišami, in sicer v ulicah okoli župnijske cerkve. Ostale so na ogled v župnijskem Jernejevem domu.

BRANE JERANKO

»Posvečamo se čim večji kakovosti, saj se količini – zaradi prostorske omejenosti – niti ne moremo,« je povedala Nataša Kovačič Stožir, predsednica Turističnega društva Vojnik. To je z občino in domačim katoliško-kulturnim društvom Ivana Šoparja organizator največje razstave jaslíc v Sloveniji. Izdelali so jih posamezniki,

družine, društva, podjetja ... »Ne znamo prešteti števila rok, ki so ustvarile te mojstrovine,« je ponosna predsednica. Te številne ustvarjalne roke so v vojniški občini, širši regiji, celotni državi in drugih delih sveta. Na primer v Monaku in južni Afriki. V Božičnem Vojniku je letos poseben podarek na Gorenjski. Vojničani

so tesno povezani z Društvom jasličarjev Slovenije.

V tednih pred Božičnim Vojnikom in med njim živi ta kraj za razstavo in za ostalo prireditveno ponudbo. »Domači ljudje prispevajo k temu projektu že s svojo naklonjenostjo. Za tri tedne odstopijo svoje vrtove in parkirišča in to zelo spoštujemo,« je povedala predsednica turističnega društva. Veliko vojniških občanov jaslíc tudi izdeluje. Tako so se povezali ljudje v nekaterih razširjenih družinah, društvih, zaselkih, podjetjih ... Letos je med izdelovalci jaslíc na primer vojniški akademski slikar in grafik Peter Krivec.

Obiskovalci so od blizu in daleč. »Mislim, da smo prebili led in da nas poznajo že po vsej državi,« je zadovoljna Kovačič Stožirjeva. Še več, obiskovalci Božičnega Vojnika so med drugim iz sosednjih držav, s Hrvaške, iz Avstrije in Italije. Letos opažajo v Vojniku povečano število organiziranih skupin, na primer iz društev. Razstavo jaslíc si bo mogoče ogledati vse do 4. januarja.

K božiču spada glasba

Božični Vojnik bogatijo tudi številne kulturne in druge prireditve. »Pripravili smo kar nekaj zanimivih koncertov, od klasične do zabavne glas-

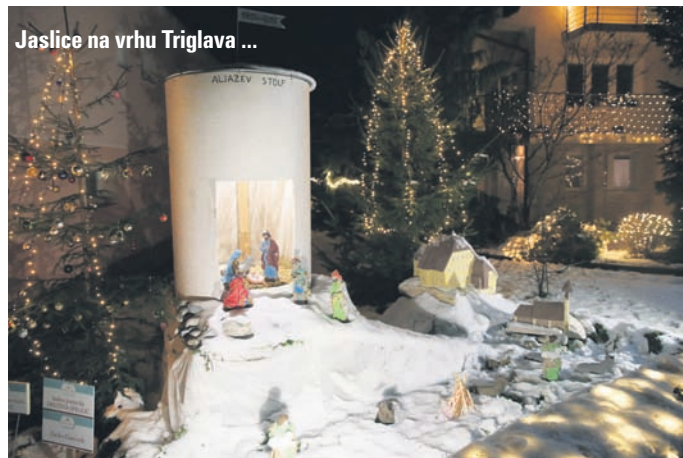
be. Med njimi so koncerti zborovskega petja,« je povedala Urška Mužar, ki je zadolžena za kulturne prireditve Božičnega Vojnika. »Kulturni dogodki, ki so ob razstavi jaslíc, so dobro obiskani. Tega smo še posebej veseli. Poskušamo pripraviti takšen program, da je v njem nekaj za vsaka ušesa,« je dodala Mužarjeva, ki opisuje kulturno ponudbo kot nadgradnjo velike razstave jaslíc. Pri pripravljanju programa veliko pomaga glasbenik Tomaž Marčič iz Vojnika, ki ima veliko znanja in izkušenj.

Poleg glasbenikov od drugod se na koncertih predstavljajo domači glasbeni ustvarjalci. Danes, 27. decembra, bo tako ob 19. uri Koncert vojniških pevskih zborov in solistov, ki bo v domači župnijski cerkvi. Včeraj je bil v Novi Cerkvi božični koncert domačega mešanega cerkvenega pevskega zbora. Tudi na jutrišnjem Velikem novoletnem koncertu Božičnega Vojnika bodo sodelovali predvsem vojniški glasbeni ustvarjalci. Ta koncert bo v dvorani vojniške osnovne šole ob 19. uri. Zborovsko petje bo mogoče slišati tudi v nedeljo, ko bo ob 18. uri nastopil Mešani pevski zbor Bistrica ob Sotli. Pod vodstvom zborovodkinje Špele Drašler bo prepeval v vojniški župnijski cerkvi.

Foto: SHERPA

Ustvarjalci jaslíc so polni domišljije.

Jaslíc na vrhu Triglava ...

V sveči ...

Nepogrešljive stojnice

Gasper, Miha, Boltežar ...

Čarobno vzdušje

Nevsakdanje jaslíc

Morske jaslíc

Med stojnicami Božičnega Vojnika

»Oblečene«
jaslice ...

Škofov blagoslov
Božičnega Vojnika

Pogled od zgoraj

Po potkah Božičnega
Vojnika ...

Tudi brez
fotografirja
ne gre.

Paša za
otroške
oči ...

Skavtske jaslice

Glasba, glasba ...

Ovce, ki niso iz jaslic.

ZGODBE IZ DOMOZNANSKE KAMRE

Srečko Puncer (1895–1919) (18)

V tem času so vedno vidnejši postajali obrisi Jugoslavije, zdaj države ali že Kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev. Ta ni bila podobna tisti, za katero so se navduševali in borili najbolj poštene Jugoslovani. Centralistična monarhija v rokah buržoazije se je utrdila, še preden je ljudstvo moglo izreči svojo besedo ob volitvah v konstituantu.

Narodna vlada je Maistra in Malgaja vedno bolj omejevala pri njunih pristojnostih. Zaman sta od nje zahtevala odobritev odločilnih akcij proti Celovcu ter zanje potrebnih sil in sredstev. Celo ukore sta prejela od nje, ker da brez potrebe zaostrujeta razmere na naši severni meji. Področje Maistrovega poveljstva je iz Maribora segalo le še do Dravograda. Malgaj je prejel nalogo, da v Guštanju osnuje vojaško okrožje, ki bi domačine vključevalo v vojsko. Moral je zapustiti Velikovec in se ločiti od Puncerja.

Srečko je poleg uredniškega dela prevzemal še dolžnosti propagande na političnih shodih, kjer je govoril Koroščem. Za veliko noč 1919 je prišel v Mozirje, kjer so njegovi starši tedaj vodili hotel Ilirija. Med množico

so bili tudi številni goriški in tržaški begunci. Predlagal je resolucijo, ki je protestirala proti italijanski okupaciji jugoslovanskega ozemlja in zahtevala pravico za vse koroške Slovence, sklicujoč se na pravico do narodne samoodločbe.

To je bil Puncerjev zadnji javni nastop, združen z obiskom svojcev v Mozirju.

Fran Roš se spominja: »Zadnjikrat sem se srečal z njim, ko je 14. aprila prišel v Celje in me poiskal. Velikovski tiskarni je namreč zmanjkalo tiskarskega črnila in zato Jugoslovanski Korotan 13. aprila ni izšel. V celjski Zvezni tiskarni si je izprosil dve kantiki tega barvila, da ga je vzel s seboj na Koroško. In tako je v svojem listu 20. aprila lahko sporočil bralcem: »Po velikih težavah se nam je posrečilo

dobiti črnilo in bo list zopet redno izhajal...« Toda številka z dne 27. aprila je bila zadnja, ki jo je še uredil.

Ob tem snidenju mi je Srečko povedal, da se bo šel 29. aprila v Zagreb vpisat na pravno fakulteto, ki naj bi mu bila osnova k novinarskemu poklicu. Ta dan si je izbral, da bi hkrati mogel videti svečani prevoz ostankov Zrinjskega in Frankopana iz Dunajskega Novega mesta skozi Celje v domovino. Domenila sva se, da ga tisto jutro pričakam na celjskem kolodvoru ob prihodu savinjskega vlaka in skupaj potujeva v Zagreb. Tisto jutro pa sem čakal zaman. Srečka ni bilo!«

Pripravil Srečko Maček.

Se nadaljuje.

Vsebina prispevka povzeta po: Fran Roš, Srečko Puncer (1895–1919): Njegovo življenje, delo in boj, Celjski zbornik 1971–1972, str. 209–271

Jugoslovanski Korotan; 14., zadnja številka, ki jo je še uredil Srečko Puncer, je izšla 27. aprila 1919.

Rubriko pripravlja
Osrednja knjižnica Celje.

ALBUM S CELJSKEGA

Albekova Micka – Marija Deželak iz Malih Grahovš (Vrh nad Laškim)

Koliko nas je, ki se je še spominjamo? Marije Deželak, po domače Albekove Micke iz Malih Grahovš. Ker nas je teh, ki smo jo osebno poznali, vedno manj, je te dni ugledala luč sveta knjiga, v kateri so ohranjeni spomini nanjo. Kdor se je še namreč spominja, ve, kaj vse je ta še v 19. stoletju rojena žena bila pripravljena storiti za ljudi v težavah, in predvsem, da jim je znala pomagati.

V prvi polovici 20. stoletja in še kar nekaj časa zatem, ko niso bila na voljo prevozna sredstva, a tudi zaradi pomanjkanja denarja ljudje z zdravstvenimi težavami niso odšli v Laško. Prebivalci Šentlenarta in okoliša so se raje obrnili na Albekovo Micko. Če je koga bolel zob ali se mu kakšna ognjena rana ni hotela zaceliti, ko je kdo že predolgo imel prebavne motnje ali ga je kuhala vročina, je odšel k Albekovi Micki ali so koga poslali ponjo. Ponjo je hitel tudi mož ali je tekel kateri od otrok, ko je žena ali mama začutila, da prihaja njen čas.

Poleg vseh naštetih in še katerih uslug pomoči potrebnim je tudi kuhala; na porokah, drugih slavjih in tudi takrat, ko se je kdo poslovil od tega sveta.

Pričujoča knjiga Albekova Micka – domača babica, ki sem jo izdelal konec novembra, bo zagotovo pripomogla

k temu, da se bo spomin na to plemenito ženo ohranil.

Za pokušino dodajam odlomek iz knjige: »Bila je kot mati Tereza!« Šele po tem vzpodbudnem vzkliku Rutarjeve Anice iz Gozdeca, ko sem ji omenil, da nameravam napisati, s čim vse se je ukvarjala naša stara mama, sem bil zares odločen, da je vredno iztrgati pozabi življenje žene, ki je s svojimi dejanji močno presegla dejanja večine žensk. Obenem se mi je zdelo škoda, da bi naši otroci in bodoči rodovi ne vedeli, s koliko truda in na kakšen način so v času življenja Albekove Micke njihovi predniki pripravili hleb kruha do tam, da ga je lahko potem, ko ga je vzela iz peči, gospodinja po znamenju križa spoštljivo prerezala in položila na mizo.

Prispeval Alojz Jesih, član Domoznanskega krožka UTŽO pri Knjižnici Laško

Rubriko pripravlja: Domoznanski oddelek Osrednje knjižnice Celje, info: 03 426-17-00 (Srečko Maček), medijski pokrovitelj: Novi tednik

Katherine Applegate: Drevo želja

Vsi nekam privezujemo trakce svojih sanj

Ste kdaj postali pod kakšnim res starim in mogočnim drevesom ter se vprašali, kaj vse je videlo in kaj vse bi lahko povedalo, če bi znalo govoriti? Mladinski roman Drevo želja je grmada, ki je zagorela iz takšne iskricke. Zgodba o 216 let starem hrastu z imenom Rdeči s svojo globoko zgodbo nagovarja staro in mlado.

Nekoč davno nazaj je Irka pognala korenine v novi domovini. Med soljudi je prinašala zdravje in luč, a je vseeno ostajala sama. Na mlado, a že čvrsto drevo je po šegi iz svoje domovine obesila platanine trakce s svojo največjo željo. Da bi imela nekoga, ki bi ga iz vsega srca ljubila. Čez nekaj časa je obupana senca v temni noči ravno v duplini tega istega drevesa nasproti Maevine hiše odločno prvo željo. Z leti so se ljudje navadili, da so vsako pomlad na prvi majski dan drevo ovesili z brezštevili željami. V vmesnem času so na hrastu dokaj mirno živele številne ptičje in druge živalske družine. Modri Rdeči je znal po 216 letnicah miriti tudi najbolj razgrete duše. Razen tiste, ki je neko nač

njegovo staro skorjo zarezala težko in nedvoumno besedo »spokajite!«

Drevesa vedo marsikaj, a nikoli ne govorijo z ljudmi. Takšno je pravilo, pa naj se zgodi karkoli. Rdeči ga je prelomil. Tik pred skorajšnjo sečnjo – delavci so že postavili ograjo in pripravili žage – je hotel izpolniti še zadnjo željo. Željo odrinjene in zapostavljene deklice, ki je zaradi vere, rase ali česa tretjega nekemu napoti. Če ste mislili, da drevesa po dveh stoletjih življenja nič več ne more presenetiti, ste se motili. Otroci in učitelji, ki jim je mar, živali, ki čutijo in naredijo pravo stvar, lastnica zemljišča, ki prisluhne zgodbi svoje prababice... Tik pred usodnim zamahom s sekiro

se vse zloži na pravo mesto. Pripovedni slog hrasta je preprost in humoren, počasen in vdan v usodo. Tudi takrat, ko bralcu zadrževane solze stisnejo grlo. Bo padel ali obstal? Kam spadam in zakaj? Kdo je del mojega sveta, s kom sem ga pripravljen deliti in s kom ne? Kaj sem pripravljen storiti za prijatelja? Sem sposoben tudi slišati, kadar mi je težko že poslušati?

Katherine Applegate je priznana in večkrat nagrajena avtorica knjig za otroke in mladostnike. Leta 2013 je prejela Newberyjevo medaljo – najvišje priznanje ameriških knjižničarjev za otroško književnost. Rodila se je leta 1956 v Austinu v ZDA.

Vse to so vprašanja, ki jih odpira ta knjiga. Ko je zaprla zadnjo stran, je učiteljica slovenščine Bojana Potočnik zapisala: »To knjigo bi vsak otrok moral slišati, da mu jo nekdo prebere. Da, slišati! Kajti neizmerno lepo je glasno brati in opazovati obraze poslušalcev... Majhnih in velikih... Drevo želja je ena tistih knjig, ki jo moraš imeti na dosegu roke v vsakem trenutku dneva ali noči.«

StO

V poplavi uničen most čez Voglajno, 1954 (Zgodovinski arhiv Celje, SI_ZAC/1028/005_00343, Fototeka Božič Milan)

Gradnja prizidka Mestnega gledališča Celje pred letom 1952 (Zgodovinski arhiv Celje, SI_ZAC/1028/005_00283, Fototeka Božič Milan)

Priprava prizorišča zborovanja Štajerska v borbi na Ostrožnem, 1954 (Zgodovinski arhiv Celje, SI_ZAC/1028/005_00306, Fototeka Božič Milan)

Projekt Dekade tokrat o petdesetih letih prejšnjega stoletja

Rojstvo Radia Celje, katastrofalna poplava, obisk maršala in smrt Alme M. Karlin

Po petih letih Zgodovinski arhiv Celje končuje projekt Dekade. V tem projektu je dal poudarek arhivskemu gradivu. Z njegovo pomočjo je želel izpostaviti zgodbe, ki so temeljni vir za zgodovinske raziskave. Tokrat je obdelal še petdeseta leta prejšnjega stoletja. Tokrat sta odmevali zlasti dve temi. Ena je bila poplava in druga množična manifestacija na Ostrožnem. V tej dekadi se je rodil tudi močan medij Radio Celje.

BARBARA GRADIČ OSET

Razstava in katalog sta zasnovana tako, kot je zasnovano delovanje arhiva, po področjih. Posamezno področje je imelo v desetih letih seveda prelomne trenutke. Na področju uprave je začel delovati moderni komunalni sistem velikih občin. Leta 1954 je bila ustanovljena mestna občina Celje z ljudskim odborom mestne občine kot organom oblasti in samouprave.

Prepovedani prehodi čez državno mejo

V tej dekadi je bilo mogoče zaznati več kaznivih dejanj

ilegalnih prehodov čez državno mejo, največ je bilo poskusov pobega obsojencev, ki so želeli ubežati kazni. Večinoma so bili to mladi ljudi, ki so želeli ubežati vojaški obveznosti, nekateri so se podali v svet v iskanju službe. Zanimivo je, da se je tudi v tej dekadi pojavil mladoletniški kriminal. Kot glavni vzrok je v prvi vrsti veljala slaba vzgoja otrok, ki bi naj bili po šoli prepuščeni sami sebi. Tudi v šestdesetih letih so našli popolnoma enak vzrok za to.

Tovarne delavcem

Na področju gospodarstva je bilo mogoče opaziti trdo roko države, ki je podžavljala zasebne proizvodne obrate in sprejemala nove razvojne usmeritve. »Prva petletka je bila zasnovana v socialistični maniri, saj je država želela zgraditi težko industrijo, s katero bi postavila temelje osnovne gospodarske produkcije,« je razložil soavtor razstave in kataloga dr. **Aleksander Žižek**. Zaradi favoriziranja omenjenih proizvodnih panog so se pojavljali problemi na ostalih področjih. Prepočasna elektrifikacija je povzročala težave v obratih, težave so se pojavile z oskrbo, zmanjkovalo je osnovnih živil in ljudje so se morali sami znajti. Povišale so se cene osnovnih živil.

Kultura plemeniti človeka

Vseprisotna roka družbenopolitičnih organizacij je imela precejšen vpliv na vsa-

Maršal Tito je imel na Ostrožnem govor, ki ga je množica sprejela z dolgotrajnim in navdušenim odobravanjem.

ko poro družbenega življenja. Imela je vpliv na kadrovanje, posebne organizacije so zbirale informacije o ljudeh in jih nosile k političnim odločevalcem. Kultura je bila v začetku petdesetih let propagandno orodje komunistične partije in je bila namenjena plemenitju delovnega

človeka. Kultura je hodila v koraku s prosveto in društva so se ukvarjala predvsem z izobraževanjem in ne toliko z ljubiteljsko kulturno dejavnostjo. V petdesetih letih je SLG Celje (Gledališče Celje) dobilo prenovljene prostore. 17. marca 1951 so imeli polklicni igralci prvo premiero, 9. maja 1953 prvo predstavo v novi stavbi, ki so jo do tedaj obnavljali.

Od množic k prvokom

»Šport je po drugi vojni stopil v polje preobrazbe. Oblasniki so želeli, da šport ne bi bil več elitna dejavnost, temveč bi bil dostopen čim več ljudem,« je dodal soavtor razstave dr. **Borut Batagelj**. V petdesetih letih je bilo eno najbolj prepoznavnih Atletsko društvo Kladiivar. Prvo ime celjske atletike je bil šprinter Stanko Lorgar, ki je bil v letih 1958 in 1959 najboljši športnik Jugoslavije. Septembra 1960 so odprli nov specializirani atletski štadion, ki še vedno stoji. Za Celje je bila največja pridobitev novo letno kopališče z olimpijskim bazenom leta 1957.

»Noč groze in razdejanja«

S tem naslovom je Savinjski vestnik (eden od predhodnikov Novega tednika) 11.

Ostrožno 1954

Tri mesece po strašljivi poplavi v Celju je Ljudski odbor mestne občine Celje pripravil na Ostrožnem veliko zborovanje delovnih ljudi in občanov z naslovom Štajerska v borbi. 19. septembra se je na prizorišču zbrala množica, ki naj bi po oceni štela približno 350 tisoč ljudi. Po načrtu se je v Celje pripeljalo 80 do 100 vlakov, 2.500 do 3.000 avtobusov in tovornjakov, 600 do 800 osebnih avtomobilov, 200 vprežnih vozil. Celjska komunalna služba je morala na prizorišču poskrbeti za pitno vodo, dobavo električne energije in razsvetljavo. Ob dogodku na Ostrožnem se je prvič oglasila tudi celjska radijska ekipa, iz katere se je razvil Radio Celje. Žal so bila petdeseta leta tudi obdobje, ko je Celje izgubilo izjemna literata – Almo M. Karlin in Vladimirja Levstika.

Foto: GrupA

Zaradi velikega zborovanja na Ostrožnem so organizatorji pripravili zloženko, ki je udeležence vodila po prireditvi in po mestu.

Divje jezero z gostjo Vesno Zornik

Sekstet izkušenih glasbenikov, ki že dvajset let soustvarjajo pod imenom Divje jezero, predstavlja drugo skladbo s prihajajočega albuma.

Pri skladbi z naslovom Nad tokom, ki jo je napisal Luka Čibej, se jim je kot gostja pridružila odlična pevka Vesna Zornik. S svojo izvedbo in prepoznavnim vokalom je skladbi dodala poseben pečat. Skladba, za katero je zasedba posnela tudi videospot, govori o vztrajnosti in premagovanju ovir v življenju ter o tem, da naj iz določene življenjske situacije potegnemo največ. Videospot je nastal v sodelovanju s Tinotom Mažgonom.

Zasedba ustvarja »art-rok« glasbo s slovenskimi besedili. Pod okriljem založbe Celinka.si je posnela dva studijska albuma, pesem Nad tokom pa navajlja nov album, ki bo izšel spomladi.

Foto: Založba Celinka.si

Jumanji: Naslednja stopnja

»Ponovno v domišljiji svet.« Nekateri igralci drugega dela moderne verzije filma Jumanji se očitno zabavajo z možnostmi, ki jih nudi selitev »nepredvidenih resničnih likov« v »like iz video igrice«. Toda če se ne zaplete že ne na začetku, se potem, ko film jadra proti zaključku. Obvezna drama in očitne, a nerazdelane psihološke podrobnosti se rušijo. Za zlikovce bi bilo bolje, če nikoli ne bi obstajali, tako prazne so njihove motivacije. Pripomba, da gre le za video igrico, ne more biti izgovor.

OCENA: 4 / 10

Črni božič

»Nekdo pobija študentke.« Veliko razgovorov je nujnih glede žrtev, ki jim ne verjamejo, sploh če gre za dekleta v zelo patriarhalnem okolju. Črni božič je še en tistih filmov, ki prihaja iz pravih motivov ... a z zelo majavo izvedbo. Predvsem z načinom naslanjanja na fantastiko, ne le v smislu logike dogajanja, temveč tudi idejno, absolutno preveč poenostavlja in banalizira resničnost. Zadnjih približno petnajst minut skorajda nima smisla, tako v smislu zapleta kot psihologije ali celo rezanja kadrov.

OCENA: 3 / 10

PETER ZUPANC

Tisoč let

SoulGreg Artist je izdal novo skladbo z naslovom Tisoč let in ob tem posnel tudi videospot.

Skladbo je napisal in aranžiral sam, nastala je v sodelovanju z njegovo spremljevalno skupino BigLights Band. Govori o družini in prijateljstvu, o ljubezni in medsebojni podpori ob vsaki preizkušnji ali dosežku in tako odlično sodi v praznični čas.

Foto: Eksena Records

SoulGreg Artist s skupino BigLights Band

One so bombe

Eden pomembnih obrazov postaje Fox News, Roger Ailes, je leta spolno zlorabljal svoje kolegice ... Pomembno: v filmu, posnetem po resničnih dogodkih, med drugim igrajo Charlize Theron, Margot Robbie in Nicole Kidman.

Vohuni pod krinko

Najboljši vohun na svetu se spremeni v ... goloba. Pomembno: animirani film za vse starosti.

Uspešnice na albumu Kavalir

Manouche je ena najbolj prepoznavnih glasbenih skupin pri nas. Opazili so jo tudi v tujini, saj jo vsako leto povabijo na festivale po Evropi. Skladbe skupine so uvrščene na nemške elektro swing kompilacije. Pred kratkim so izdali album z naslovom Kavalir.

Poleg istoimenske uspešnice izpred dveh let je na albumu še devet skladb. Prepoznavna je Dotakn se me, ki ima nalezljivo melodijo, živahen ritem in osebnoizpovedno besedilo, o katerem vodja in avtor skladb Robert Pikel pravi, da govori o tem, kako sta se z življenjsko sopotnico spoznala in na kakšen način jo je poskušal očarati na prvih zmenkih. Zdaj imata hčeri Pavlino in Julijo, slednja se jim je pridružila lani po božiču in nastala je nova skladba Za

Zasedba Manouche je v soboto nastopila na Glavnem trgu v Celju.

božič bom doma. Na albumu je tudi priredba Šiferrejeve skladbe Moje miške. Malo bolj akustične so pesmi Reci

mi da, Najboljši par in Konec tedna, pred izdajo albuma pa bo zasedba predstavila še skladbi Gunca se lunca

in Šikana, ki sta navdušili z energičnimi ritmi in nalezljivimi melodijami.

Foto: arhiv zasedbe

Resnica

Ko velika zvezda Fabienne napiše knjigo, jo ponovno obišče odtujena hči z možem. Laži v knjigi sprožijo mnogo čustev ... Pomembno: v prvem filmu, ki ga je japonski režiser Hirokazu Koreda posnel v tujini, med drugim igrajo Catherine Deneuve, Juliette Binoche in Ethan Hawke.

PZ

Godba veteranov UTŽO Žalec

Festival veteranskih godb Slovenije

V soboto, 30. novembra, je Zveza slovenskih godb v sodelovanju z Javnim skladom RS za kulturne dejavnosti v telovadnici I. OŠ Žalec organizirala 13. festival veteranskih godb Slovenije.

Nastopilo je šest godb: Godba veteranov UTŽO Žalec, Godba veteranov Gambrius Laško, KD Mengeška

godba - sekcija veterani, Godba veteranov UTŽO Velenje, Godba veteranov Štajerske Ervina Hartmana in KD God-

ba ljubljanskih veteranov. Predstavile so se z zabavnim programom po lastni izbiri, večinoma s slovenskimi koračnicami in polkami, nekatere godbe so posegle tudi po tujem programu. Za uvod v koncertni večer so poskrbele

godbe, saj so skupaj zaigrale tri slovenske skladbe, ki so iz 200 glasbil zadonele resnično veličastno. Zbrane so v nadaljevanju večera nagovorili predsednik Zveze slovenskih godb Boris Selko, predsednica UTŽO Žalec Marija Ma-

sneč in Ervin Hartman, častni predsednik Zveze slovenskih godb, ki je Ervinu Kocmanu podelil častni naziv ambasador veteranskih godb. Vsaka godba je za svoj nastop prejela priznanje za udeležbo ter lesen zabojček dobrot, ki jih je pripravila Občina Žalec. V zabojčku se je skrival tudi unikaten klekljarski izdelek, ki ga je ustvarila Milena Kla-

sič. Izdelala je namreč žalski simbol, hmeljske kobule, ki bo godbam ostal v trajen spomin. Priznanja in darila sta podeljevala predstavnik organizatorjev večera Marija Masnec in predsednik godbe veteranov UTŽO Žalec Leon Pader. Prireditev je povezovala vodja OI JSKD Žalec Neža Zagoričnik.

AB

Sto let Antona Grma

Celje je v minulih dneh počastilo še enega stoletnika. Častljiv življenjski jubilej je 12. decembra praznoval Anton Grm. Rodil se je v Gradiščah (Pijava Gorica) v družini, kjer je bilo osem otrok, trije bratje in pet sester. Velika družina je imela kmetijo, zato je Anton v otroštvu in v času šolanja seveda moral veliko pomagati na posestvu in še pred odhodom v šolo poskrbeti za živino.

Vojni čas je preživel v partizanih, in sicer od leta 1942 do konca vojne, v kateri je bil tudi ranjen. Vojnega časa se dobro spominja, saj ga je zaznamoval in mu pustil veliko izkušenj za nadaljnje življenje.

Anton Grm je končal višjo ekonomsko šolo v Mariboru in se potem zaposlil v Celjskih meslinah. Po upokojitvi je v Dramljah kupil zemljo s 1500 trsi in zgradil vikend.

Z ženo Silvo imata dve hčeri, Nevenko in Ireno. Kot je povedal, sta se zelo trudila, da bi se v družini dobro razumeli in da ji ni nikoli ničesar primanjkovalo. Vsako leto so si privoščili tudi dopust v Crikvenici, kjer so imeli tudi hišo.

Prostega časa sicer ni imel veliko, ko ga je imel, ga je preživljal v družbi družine in prijateljev, rad pa je tudi kegljal. Danes, ko živi v Domu ob Savinji, ga razveseljujejo štirje vnuki in šest pravnukov ter ohranjanje vezi s starimi prijatelji in sodelavci.

Pred prihodom v dom je zjutraj rad telovadil ali odšel na kratko vožnjo s kolesom ali delal na vrtu in v okolici hiši. V domu včasih rad prebere časopis, zvečer pa tako kot nekoč doma preživlja čas ob gledanju televizije.

RG
Foto: MOC

Bronasta devetošolca s Celjskega

V Dohi v Katarju je bila 16. mednarodna mladinska naravoslovna olimpijada (International Junior Science Olympiad - IJSO), na kateri so slovenski osnovnošolci nastopali prvič. V konkurenci več kot 400 mladih iz 70 držav s celega sveta sta v posamični konkurenci Brest Lenarčič iz OŠ Kozje in Nino Kolander iz JZ OŠ Marjana Nemca Radeče prejela bronasti medalji. Slovenske barve je pod okriljem Zveze za tehnično kulturo Slovenije (ZOTKS) in Društva matematikov, fizikov in astronomov Slovenije (DMFA) zastopalo šest slovenskih devetošolcev.

Geslo letošnje mednarodne mladinske naravoslovne olimpijade, ki jo je prvič gostila arabska država in na kateri so tudi mladi slovenski naravoslovci nastopili prvič, je bilo Mlado generacijo današnjega dne motiviramo za znanja prihodnosti.

Tekmovanja IJSO vključujejo naloge iz naravoslovnih tem, tako teoretična vprašanja kot praktične naloge. Naloge obravnavajo osnovnošolsko razumevanje konceptov in učenčevu sposobnost uporabe konceptov v situacijah, opisanih v nalogah. Tekmuje se ekipno in v posamični konkurenci, mladi se merijo v iskanju rešitev interdisciplinarnih nalog s področja znanstvenih ved naravoslovja - biologije, kemije in fizike. Vse znanstvene vede so na tekmovanju vsako leto zastopane približno enakomerno.

Cilj IJSO je med učenci spodbujati zanimanje za znanost, reševanje problemov, kritično razmišljanje in eksperimentiranje. Olimpijada si prizadeva pozitivno vplivati na sisteme izobraževanja naravoslovja in matematike na šolski ravni. Pomemben cilj olimpijad je tudi, da mladi spoznajo različne kulture in vzpostavijo stike z vrstniki iz celega sveta. Drugo leto bo olimpijado gostila Nemčija.

MK

Dijaki prejeli priznanja irske agencije LXI

15 dijakov Šolskega centra Celje je na Irskem izkazalo svoje strokovno znanje in doseglo odlične rezultate znanja angleščine.

V lanskem šolskem letu so bili dijaki Srednje šole za strojništvo, mehatroniko in medije Šolskega centra Celje deležni posebne in edinstvene izkušnje. V okviru Era-

smus+ projekta Inkluzivna šola je 15 dijakov 3. letnikov dobilo priložnost za opravljanje praktičnega usposabljanja z delom v tujini. In vseh 15 je dano priložnost tudi z velikim veseljem in zagnanostjo izkoristilo. Junija 2019 so v spremstvu dveh učiteljev odpotovali na dvotedensko bivanje v Dungarvan na Irsko.

Z izjemnim delom so dokazali svoje znanje, zrelost in odgovornost, prav tako so z odličnimi ocenami opravili 50-urni pripravljalni tečaj angleščine.

V četrtek, 5. decembra, je Šolski center Celje te dijake razveselil s posebnim Miklavževim darilom. Na slavnostni prireditvi so namreč

prejeli certifikate o uspešno opravljenem usposabljanju. Poskrbljeno je bilo tudi za posebno presenečenje, saj jim je certifikate podelil Con Furey, direktor irske agencije Language Xchange Ireland (LXI), ki je v teh dneh poslovno potoval po Sloveniji. G. Furey je bil tisti, ki je dijakom na Irskem priskrbel delovna mesta, ure-

dil bivanje in jih sprejel ter jim pomagal z marsikaterim koristnim nasvetom. Povedal je, da so bili tako delodajalci kot gostiteljske družine navdušeni nad njimi in da so jih nekateri želeli kar »posvojiti«. Dijaki so se namreč izkazali kot delavni, samostojni in zelo odgovorni predstavniki mlajše generacije, posledica

tega je večje zanimanje irskih delodajalcev za slovenske dijake, ki bi pri njih opravljali delovno prakso.

Na dogodek so bili povabljeni tudi ostali dijaki centra, ki jih je direktor LXI navdušil nad možnostjo neprecenljive izkušnje bivanja in opravljanja dela v tujini, zaposleni v Šolskem centru Celje pa pravi, da bo ta praksa pri njih postala stalnica.

MATEJA RAJH JAGER
Foto: Andraž Pušnik

Na razstavi 50 jaslic iz gline, papirja ...

Vaščani Drešnje vasi, člani tamkajšnjega gasilskega društva in Turističnega društva Petrovčce so v dvorani gasilskega društva v Drešnji vasi na tretjo adventno nedeljo popoldne pripravili 16. razstavo jaslic Savinjske doline.

Številnim obiskovalcem je na odprtju o razstavi govoril Jože Stepišnik, ki je poudaril, da je na njej 50 hišnih jaslic iz papirja, kartona, gline, ličkanja, kamna, voska, lesa, volne, testa in drugih materialov. Predstavljene so v krajski in stenski podobi, nekatere s prav posebno simboliko. Ob koncu govora se je zahvalil vsem, ki so kakorkoli pripomogli pri postavitvi razstave, in prijaznim ženam ter dekletom za pogostitev. Tudi predsednica Turističnega društva Petrovčce Marjeta Grobler je ob tem čestitala vsem, ki so pripravili to čudovito razstavo, in vsem zaželela lepe praznike ter srečno novo leto 2020.

Razstavo je blagoslovil župnik pater Ivan Arzenšek. Odprtje sta na citrah popestrili Sara in Brina Gabrovec iz Griž, Jožefovo zgodbo je bral Gregor Čusin, za glasbo je poskrbel Tim Žibrat, za recitacijo Neža Stepišnik.

Razstava bo odprta še 29. decembra in 1. januarja od 10. do 18. ure.

TT

Orkester harf

V Narodnem domu so nedavno zvenele strune Orkestra harf Glasbene šole Celje, ki je v Sloveniji prvi tovrstni sestav in sploh redkost v svetu. V orkestru so združeni učenci harfe osnovne in srednje stopnje ter nekdanje dijakinje, njegova umetniška vodja je Erika Frantar, dirigent je Matjaž Brežnik.

Praznično vzdušje so pričarali mladi harfisti in harfistke s številnimi za ta čas izbranimi melodijami. Poleg Božičkovih kap in Rudolfovih rogov so se mladim glasbenicam in glasbenikom na odru pridružili tudi sopranistka Živa Žohar in tenorist Matic Dokler (mentor Davor Mikulić), klarinetist Anže Plesnik Zupanc (mentor Bojan Logar) ter na tolkalih profesor Damir Korošec.

Umetniški vodji, dirigentu, učencem, dijakom in mentorjem iskrene čestitke za še en čudovit večer v Narodnem domu Celje.

ML

Praznični duh v OŠ Petrovče

V torek, 3. decembra, je prostore OŠ Petrovče že zajel praznični duh. Že nekaj dni prej je po šoli dišalo po sveže pečenih piškotih, omare in police so bile polne prazničnih izdelkov, ki so jih otroci izdelovali v okviru tehniškega dne že sredi novembra, po hodnikih so odmevale pesmi, ki zaznamujejo ta praznični čas.

Tako so na Ta veseli dan kulture pevci in pevke otroškega in mladinskega zbora ob spremljavi instrumentalistov prepevali božične in praznične pesmi, recitatorji pa

so ob tem okrasili novoletno jelko, ki je ob koncu koncerta z naslovom Pod praznično smrečico tudi »zažarela«. Praznično vzdušje se je nadaljevalo v šolski telovadnici, kjer so otroci z učiteljicami na tradicionalnem božičnem bazarju ponujali voščilnice, rezance, piškote, okraske in vrsto drugih izdelkov. Zelo obiskani sta bili tudi knjižna stojnica, kjer so lahko ljubitelji branja svojo knjigo zamenjali za katero drugo, in stojnica s prazničnimi dobrotami.

SF

novi tednik

radio celje

Decembrski goban

V toplih dneh, ki niso značilne za ta zimski mesec, se sprehodi strastnih gobarjev lahko končajo z zanimivimi najdbami. Takšno srečo je na 18. december, ko so zunaj izmerili 18 stopinj, imel naš zvesti naročnik **Marjan Zupanec**, ki je na svojih »terenih« v okolici Vojnika našel tegale gobana. Na eni strani je malo oglodan, pravi, saj sta si ga razdelila z miško. Ko je gobo pokazal prijateljem, mu niso verjeli, da jo je res nabral tistega dne. Na srečo so danes telefoni vedno pri roki in s posnetkom je dokazal, da jih ni potegnil za nos. Očitno se tudi meje gobarske sezone spreminjajo tako kot sicer vse okrog nas.

TC

»Luštne jaslice«

Podjetje Paradajz, d. o. o. – Lušt je že drugo leto zapored v sodelovanju s Šolo za hortikulturo in vizualne umetnosti Celje postavilo jaslice iz paradižnika – tako imenovane »Luštne jaslice«.

Z dijakinjami 3.c in 3.v ter s hišnikom Štefanom Lončarjem sta jih izdelali učiteljci Anja Sotošek in Danica Korošec ter jih 5. decembra postavili v prodajnem prostoru podjetja. Figure za jaslice so izdelane iz furnirja in jute, ovce pa so izdelane

iz lesa in vate. Hlevček je lesen in dekorativno obdan z drevesno skorjo, streha je obdana z mahom. Smreke so izdelane iz mahu in so dekorativno prepletene z žico. Dekoracija na smrekah in ponazoritev hribov v ospredju sta narejeni iz paradižnikov, ki s svojo rdečo in rumeno barvo dodajo postavitvi poseben značaj. Prostor je prekrit z mahom, v hlevčku je slama, ki s svojo strukturo poudari pomen jaslic.

DANICA KOROŠEC

ZAKAJ ZAMUJAŠ V SLUŽBO?

Z glavo sem se udaril v povšter in sem za dve uri izgubil zavest.

Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje in če se bo tudi nam zdela smešna, jo bomo objavili.

Razlaga

Vnuk je vprašal babico: »Babi, kaj je to impotenca?«
Babica: »To je tako, kot bi hotel igrati pikado s kuhinjskimi špageti!«

Pokvarjena kukavica

Žena se gre zabavat s prijateljicami. Svojemu možu pove, da se bo vrnila najkasneje do polnoči. Ure tečejo kot tudi martiniji in žena se vrne domov šele ob 4. uri zjutraj. Ko pijana stopi v stanovanje, se ravno oglasi kukavica na uri. Štirikrat zakuka. Žena se prestraši, saj ve, da se je mož zagotovo zbudil in je slišal, da je le štirikrat zakukala. Zato hitro sama zakuka še osemkrat.

Ponosna je, da se je kljub pijanosti tako hitro domislila tako dobre rešitve. Oddahne si in gre spat.

Naslednji dan jo mož vpraša, kdaj je prišla domov. »Približno ob polnoči,« mu odvrne. Mož sploh ni nič slabe volje, zato je žena še toliko bolj vesela, saj ji ji zares uspela dobra ukana. Nato ji reče: »Potrebujemo novo uro s kukavico.«

Žena vpraša: »Zakaj pa to?«
Mož: »Včeraj je naša kukavica zakukala štirikrat, potem je nekaj preklinjala in zakukala

še trikrat, se odkašljala, zakukala še trikrat, se zahihitala, zakukala še dvakrat, nato se je spotaknila čez mačko. Ko je bilo tega konec, se ji je začelo še kolcat! ...«

Riba

Žena vpraša moža: »Se spomniš, ko si bil pred meseci na ribolovu?«
»Kako se ne bi spomnil, ulov je bil odličen!«
»No, klicala te je riba, ki si jo takrat ulovil. Bajne pričakuje ribice ...«

Poznavalca

»Ali veš s čim se hrani hi-jena?«
»Z vsem mogočim.«
»In če tega ni?«
»Potem pa s čim drugim.«

Brez glasu

Mož pokliče zdravnika in mu pove: »Žena je izgubila glas in ne more govoriti. Kaj naj naredim?«
Zdravnik: »Uživajte, gospod, uživajte!«

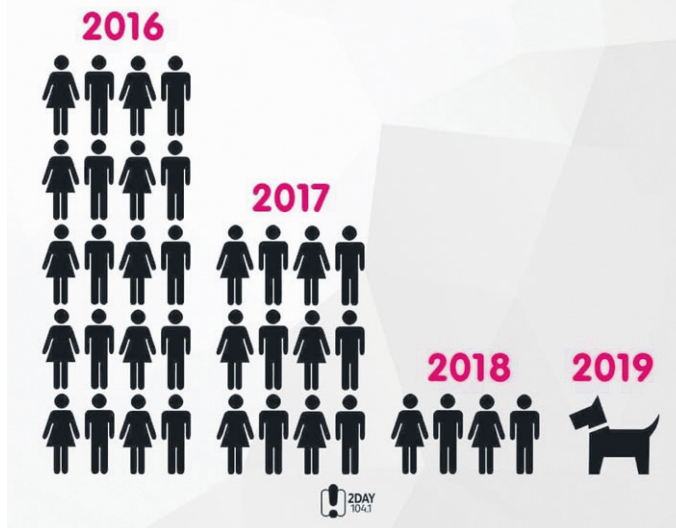
Vprašanje

Janezek: »Ati, ti lahko zastavim dve vprašanji?«
Oče: »Lahko, ampak samo eno.«
Janezek: »Mi boš povišal žepnino in zakaj ne?«

Ugodno prodam snežaka, uporabljen je bil le enkrat.

Moj krog prijateljev v zadnjih letih

PROTESTNI SHOD PROTI PETARDAM

Štiri obdobja v življenju človeka:

1. Verjameš v Božička.
2. Ne verjameš v Božička.
3. Sam si Božiček.
4. Izgledaš kot Božiček.

Klical me je rubežnik in me vprašal, kaj naj mi vzame za novo leto.

Oven

Če boste samo malo razmislili, se boste v neki situaciji prepoznali. Zabava bo odlična in ne bo zadnja v tem letu. Ne tarnajte, če bo nekoliko težje. Verjetno boste v teh dneh nekoliko manj razposajeni kot ponavadi, spremljalo vas bo bolj umirjeno in resno vzdušje. Vendar bo prešerno, veselo in bučno, ko bo odzvanjalo polnoč.

Bik

Vaš ustaljen ritem in tempo bosta lahko motena, prihajalo bo lahko do sprememb v zadnjem trenutku. Tako različne vsebine vam bodo zapolnile te dni, da bo zelo pestro. Ne boste se pustili zmešati in si vzeti svojega duševnega miru. Ohranili boste samozaupanje in tako je tudi prav. Najdaljša noč bo očarljiva, resno se boste pripravljali na praznovanje.

Dvojčka

Vaš vladar Merkur vstopi v nedeljo v znak kozoroga. Mnogi boste povečali obseg dela, zelo disciplinirani boste, pripravljani boste tudi podaljševati svoj delavnik, ne glede na praznične dni. Ker se lahko to lepo odrazi pri vaših financah, vam ne bo težko. Kljub temu ne boste pozabili, da se iztekajo zadnji dnevi leta. Našli boste tudi čas za prijetne plati življenja.

Rak

Več planetov v zemeljskih znakih vam nasprotuje. Zaradi tega se boste morali za vse bolj potruditi, kar vam ne bo težko. Stali boste za svojimi besedami in ostalim boste najboljši vzor. Tudi če vas bo mikalo kaj storiti drugače, ne boste nič spreminjali. Mogoče ne bo najbolj enostavno, bo pa zelo koristno. Zabava bo uspela, tudi zaradi vašega nesebičnega razdajanja.

Lev

Ob mlaju v četrtek nastopi tudi popoln mrk vašega vladarja Sonca. Energija bo nižja, vaša zbranost bo lahko nekoliko problematična. Vaše misli bodo nenehno bežale proč od dela, zato se boste morali res potruditi, da jih boste nadzorovali. Nič ne bo skalilo noveletnega vzdušja, ne boste si pustili vzeti dobre volje in odlično se boste imeli.

Devica

Zadnji dnevi leta bodo hitro minevali in imeli boste občutek, da vam kronično primanjkuje časa. Novosti se lahko veselite. Ne boste edini, ki se boste preizkusili v čisto drugačni vlogi, kot jo imate sicer. Dokazali boste, da ste lahko uspešni tudi pri drugačnih izzivih. Praznikov se lahko veselite. Čaka vas odlično praznovanje. Prav nič ne boste zadržani, celo obratno.

HOROSKOP JE PRIPRAVILA
ASTROLOGINJA DOLORES.

Astrologinja DOLORES je dosegljiva na 041 519 265, 090 64 30 in na Facebookovi strani Dolores Astro.

Tehtnica

Ne boste popuščali pred morebitnimi pritiski in različnimi interesi. Seveda bo za to potrebna trdnost oziroma velika notranja moč. V mislih boste imeli svoj cilj in držali se boste zastavljenih smernic. Le profesionalen, odgovoren in premišljen pristop bo dal dobre rezultate. Kljub veliki dejavnosti vam bo ostalo še vedno dovolj časa za sprostitve. Lepo boste vstopili v novo leto.

Škorpion

Reševali boste zadevo, ki se je ne boste ravno veselili. Vedno se pač ne da povezati koristnega s prijetnim. Mogoče boste morali prav v teh dneh sprejeti takšen izziv. Odmikanje ni najboljši način, da bi se izognili dogodkom. Najboljše je, da se vsega lotite takoj. V najdaljši noči se boste imeli lepo. Potrudite se, da boste dali osebni pečat praznovanju.

Strelec

Menili boste, da morate o vsem poročati ljudem v svoji okolici, kar bo zmotno prepričanje. Neumno je iskati podporo in zaveznike tam, kjer jih sploh ne potrebujete. Tako razmetavate po nepotrebnem z energijo. Usmerite moči v konkretno akcijo. Odlično se boste zabavali in še dolgo vas bo spremljalo zadovoljstvo nad krasno preživetvo najdaljšo nočjo v letu.

Kozorog

V četrtek nastopi mlaj v vašem znamenju, istočasno tudi popoln sončev mrk, zato bo energija nekoliko nižja. Vzemite si čas za več počitka in razmislite o svojih ciljih. Rastuća Luna v prihodnjih dneh vas bo odlično podpirala. Trmoglavost, ki se je ponavadi drži negativnega predznaka, se bo obrestovala. Prav zaradi nje boste uspešno vztrajali tam, kjer bodo drugi že obupali.

Vodnar

V tem obdobju ste v dobrem položaju. Nekateri boste pozitivnih vibracij deležni v soboto in nedeljo, ko boste gostili Luno. Vaše družabno življenje bo cvetelo v najlepših barvah. Obnovili boste neko staro prijateljstvo, kar vam bo še v posebno veselje. Tu in tam se bodo oglasile skrbi. Naj vam malenkosti ne jemljejo energije, privoščite si veselje v zadnjih dneh leta.

Ribi

Predzadnji in zadnji dan leta boste gostili Luno, saj bo potovala prav po vašem znamenju. Medosebni odnosi bodo področje, v katerega boste usmerili ogromno energije. Čutite, da je to vaša potreba, želja, celo nujnost. Tako bo tudi v prihodnjih dneh. Poskrbeli boste za dobro zabavo, ki se je boste še dolgo spominjali. Vaš vstop v novo leto bo veličasten.

V člani se v Društvo pozitivne energije in brezplačno po e-mailu prejmi Astro napoved za leto 2020 astrolginje Gordane. Vse informacije na 041 404-935.

Nagradna križanka

3K	ADOLF (KRAJŠE)	OTROŠKA PEST	ANGLEŠKI FIZIK (WILLIAM)	Povsod z vami	KRAJ PRI DOMŽALAH	HOMERJEV EP	LASTNIKI ZELO MAJHNH POSESTEV	BREZBOŽNICA
	AVSTRUSKA TISKOVNA AGENCIJA			FILMSKI STUDIO: ... FILM ... ALI DRUGAČE				2
	PREKAPINA							
	KRČME (POG.)							
3K	PANJ J. VERNE: V OSEM-DESETIH ... OKOLI SVETA				GLASBENIK SOSS			
	HRVAŠKI PEVEC MERLIN		1		NEMŠKI ČLEN PREBIVALEC BRNA			
	NICOLAS CAGE			RISANI JUNAK SIMPSON	IDENTIFI-KADJSKA ŠTEVILKA IZDELKA			4
	HVALNICA VERSEK VSEBINE			SOCVETJE PRI ŽITU				
Križanke & Uganke	ŽENSKA, KI SODI, OCENJUJE	ODVETNIK	PESEM	RAZLIČICA IMENA HERMINA	3K RADJ. NAPOVEDOVALEC (ANG.) ŽELEZO			JELKO KACIN
	GERMANSKO PLEME			DESNJ PRITOK REKE ORANJE MERA ZA RITEM		ITALJANSKI AVTO		HIŠA (IT.)
	MARTIN KRAPAN: JE V ŠIŠKI ŠE KAJ ...	5				BREZ. BARVEN. PROZOREN POLDRAG KAMEN	JURCA: ... POMARANČA IGRA S KARTAMI	PREBIVALEC ARTIC
	INGOLIČ: DEČEK Z ... IMENOMA				ČIR		6	SIRSKI PREDSEDNIK (BAŠAR AL) ŠVED. IND. KONCERN
	AMERIŠKA IGRALKA (KIM)				ZDRAVILNA RASTLINA KDOR UNIČUJE		JEZERO NA FINSKEM NACIN PRIPRAVE JEDI	7
	IRENA KOHONT		PRODAJALEC ROKAVIC	VEČJI OGNJEK GLAVNO MESTO JORDANJE		AM. NOGOM. (CHAD) KIT. FILOZOF (LAO)		NEMŠKA TV-POSTAJA
	AMERIŠKA IGRALKA (IRENE)				OZNAKE ZA ZAPIS TONOV			8
	DEL MOLEKULE		19		OZNAKA SERIJSKIH PUBLIKACIJ VINKO JELIČ			10
3K	SOL KLOROVE KISLINE	UDOBNO LEŽIŠČE TRATE						VZHOD (ANG.)
	SEKANJE, CEPLJENJE (DRV)					SVETNIŠKI ... ČEBULA (NAR.)		KAR SE JANE-ZEK NAUČI, TO JANEZ ... MESTO V ITALJI
	LITINA		14	KDOR NE UBOGA, GA ... NADLOGA	MERILNIK ELEKTRICNE NAPETOSTI			11
	OB DAN, OMOTAN				NEBESNO MODRA BARVA		KRIVULJA, KI JO OPIŠE TELO PRI GIBANJU	MESNO-ZELENAJVA JUHA
	KRAJ PRI MARIBORU				DEL ROKE		18	ČLOVEK NE-PRISTNEGA VEDENJA (SLABŠ.) BITOLA
	PREURE-JEVALEC, PRENOVITELI				TADEJ NABERGOJ			17
	ITALJANSKI IGRALEC HILL							12
						VAS PRI DRAVOGRADU		16
						VNETJE SKLEPOV		

SUDOKU 393

			9	3				
	7						3	8
	5	3	1				4	7
			5	4	6			
2		8						
							1	3
4		2					7	8
1	3						4	6
				2	5			

SUDOKU 84

			4		2	6		
	4					8		
	7	3			5	2		
	5		3					2
	2	1						7
			6					4
1				3	9			5
5				8	4	1		3
9								

REŠITEV SUDOKU 392

4	5	6	2	1	7	9	8	3
7	2	8	3	9	5	1	4	6
9	3	1	6	8	4	5	2	7
3	6	9	1	2	8	4	7	5
1	4	7	5	6	9	2	3	8
2	8	5	7	4	3	6	1	9
5	9	2	8	7	1	3	6	4
8	1	4	9	3	6	7	5	2
6	7	3	4	5	2	8	9	1

REŠITEV SUDOKU 83

5	4	6	3	7	1	2	9	8
1	8	7	5	9	2	3	4	6
3	2	9	6	4	8	5	1	7
2	9	1	4	6	7	8	3	5
8	3	4	1	2	5	6	7	9
7	6	5	9	8	3	1	2	4
9	5	8	2	1	4	7	6	3
6	1	3	7	5	9	4	8	2
4	7	2	8	3	6	9	5	1

Nagradni razpis

- 1. nagrada:** majica in platnena nakupovalna vrečka NT&RC
- 2. nagrada:** knjiga Zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice in platnena nakupovalna vrečka NT&RC
- 3. nagrada:** knjiga Zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice in platnena nakupovalna vrečka NT&RC

Pri žrebanju bomo upoštevali kupone s pravilnim geslom, ki ga dobite iz oštevilčenih polj. Rešitve nam pošljite na naslov: NT&RC, Prešernova ulica 19, 3000 Celje, do torka, 31. decembra.

Geslo iz številke 51: Čas za veselje na snegu.

Izid žrebanja

1. nagrado, majico in platneno nakupovalno vrečko NT&RC, prejme: **Jožica Rožencvet iz Poljčan.**

2. nagrado, knjigo Zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice in platneno nakupovalno vrečko NT&RC, prejme: **Darko Polšak iz Vojnika.**

3. nagrado, knjigo Zdravilna zelišča, čaji in čajne mešanice in platneno nakupovalno vrečko NT&RC, prejme: **Brigita Sajovic iz Laškega.**

Nagrajencem čestitamo. Nagrade jim bomo poslali po pošti.

KUPON							
1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19					

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

Telefon: _____

Obkrožite: a) sem naročnik b) občasni bralec Novega tednika

Podpis: _____

S podpisom tega kupona dovoljujem, da upravljalec podatkov, podjetje NT&RC, uporablja in shranjuje posredovane osebne podatke v skladu z veljavnim zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in s splošno uredbo EU o varstvu osebnih podatkov. Sodelujoči dovoljuje, da NT&RC navedene podatke obdeluje v svojih zbirkah za namen pridobivanja novih naročnikov. Sodelujoči v primeru, da je izžreban, dovoljuje objavo svojega imena, priimka in kraja bivanja v Novem tedniku. Navedene osebne podatke lahko NT&RC hrani in obdeluje do pisnega preklica privolitve sodelujočega. Na podlagi veljavne uredbe lahko posameznik kadarkoli preklic soglasje za obdelavo podatkov, zahteva popravke ali izbris podatkov, in sicer pisno na naslov: NT&RC, Prešernova 19, 3000 Celje ali na tednik@nt-rs.si.

www.nt-rs.si

radio celje

Zakaj bi besedo

RASTI

opisali kot **VAS V IRANSKI POKRAJINI YAZD** namesto **POSTAJATI VIŠJI**

PREBERITE VEČ: www.trik.si **3K**

Kako kaj v državnem zboru?

Tradicionalnega prednovoletnega sprejema celjskega župana Bojana Šrota se je udeležil tudi **Željko Cigler** (levo), poslanec Levice v državnem zboru in edini predstavnik knežjega mesta, ki se mu je uspelo prebiti v hram slovenske demokracije. Željko se je pomešal med učiteljsko srenjo, s katero je delal v času, ko je bil zaposlen na celjski občini, in se ob tem zaklepetal z ravnateljem III. osnovne šole Celje **Aleksandrom Vrhovškom**. Z njima se je družil **Brane Feldin** (desno), upokojeni železničar in zelo dejavni član Zveze združenj borcev za vrednote NOB Celje. Brane, ki praviloma na »špara« jezika, je celjskega poslanca zagotovo vprašal, ali dobro zastopa knežje mesto, in mu navrgel svoja opažanja o dogajanju v DZ.

Foto: SHERPA

Leto uspehov

Z letom 2019 je najbrž lahko zadovoljen tudi trio članov Socialnih demokratov, ki so vsak na svojem področju uspešno zaznamovali iztekajoče se leto. **Damirja Ivančiča** (levo) poleg dobrega delovanja njegove odvetniške pisarne, ki jo ima v partnerstvu z Rokom Trbovcem, zagotovo lahko veseli tudi stabilno poslovanje Celjskega mladinskega centra, kjer je predsednik sveta zavoda. **Primož Brvar**, ki je v tem letu postal novi predsednik celjskih Socialnih demokratov, je lahko zadovoljen, ker se je letos s komunalnim urejanjem zemljišča začela gradnja stanovanjske soseske v Dečkovem naselju, ki jo Nepremičnine Celje gradijo v sodelovanju z Mestno občino Celje, a tudi zato, ker je občinsko stanovanjsko podjetje, ki ga vodi, pod streho spravilo še en razpis za neprofitna stanovanja. **Stane Rozman** (desno), direktor Pokrajinskega muzeja Celje, je lahko nadvse zadovoljen, ker je imel muzej pomemben delež pri prestižni nagradi Evropa Nostra za paviljon arheologije na Glavnem trgu. Poleg tega je muzej tudi letos pripravil številne odmevne razstave in vidno obeležil jubileja svetovno znane celjske popotnice Alme M. Karlin. Tudi atleti celjskega Kladivarja, ki ga vodi Stane, so v iztekajočem se letu ponovno zabeležili odlične rezultate.

Foto: SHERPA

Čas za sproščenost, nasmeh in eleganco

Prednovoletni sprejem celjskega župana je tudi dobra priložnost za sproščeno druženje in kramljanje. **Vesna Roger** (desno), svetnica mlajše generacije v Celjski županovi listi se ukvarja s trgovino z glasbili in je zastopnica za različne vrste godal. **Andreja Sredič Jurak** se ukvarja z izobraževalno dejavnostjo in je predavateljica ter učiteljica vožnje v Avto šoli Čadej iz Celja. Obe sta bili očitno dobro razpoloženi in sta delili nasmehke, kot se spodobi za prijazen december. Prav tako sta bili opazni z eleganco v svečani garderobi, ki seveda tudi sodi k enemu najbolj odmevnih dogodkov v Celju v zadnjem mesecu leta.

Foto: SHERPA

Iggyjevo praznično navdušenje

Znan celjski ustvarjalec **Igor Jelen Iggy**, lastnik Plesnega teatra Igen, je že dvaindvajsetič zapored pripravil program za prednovoletni sprejem celjskega župana Bojana Šrota. Kot vselej je režiral vrhunsko predstavo, ki je spet navdušila udeležence sprejema. Iggyja je ob aplavzih in lepem sprejemu občinstva očitno navdušila tudi novoletna jelka v čudovito okrašeni veliki dvorani Narodnega doma.

Foto: SHERPA

Prevzeli z domačo, celjsko noto

Letošnji prednovoletni sprejem celjskega župana je imel v programskem smislu izrazito celjsko noto, saj so ga skoraj v celoti ustvarili domači ustvarjalci. Med njimi so bili tudi maestro **Matjaž Brežnik** (desno), dirigent Mladinskega simfoničnega orkestra Glasbene šole Celje, ter solista **Boštjan Korošec** (levo) in njegova soproga **Željka Predojevič Korošec**, ki sicer prihaja iz Dubrovnika, a je po več letih bivanja in dela (z možem vodita šolo odrskih umetnosti Vocal BK studio) v knežjem mestu postala že prava domačinka.

Foto: SHERPA

Hiša kulture z desetletnim jubilejem

Uspešno leto je tudi za Hišo kulturo Celje, ki je ne le preživela prvih deset let delovanja, ampak je s svojimi projekti in z dosežki postala nepogrešljiv člen kakovostne in raznovrstne kulturne produkcije v Celju. Z leve so **Miha Firšt**, **Matija Kovač** in **Nuša Komplet Peperko**, ki imajo veliko razlogov za zadovoljstvo. Hiša kulture je tudi letos ponudila številne zanimive predstave in dogodke, nekateri so tudi že stalnica, na primer muzikal Veronika Deseniška in Festival Celjski grad. Na novo dvorano za izvedbo vrhunske umetniške produkcije bodo morali najbrž še dolgo čakati. Priložnosti, da bi svoje razkošne ideje predstavili v Celju kot evropski prestolnici kulture leta 2025, pa ne bodo dočakali, saj knežje mesto ni oddalo prijave za ta projekt.

Foto: SHERPA